

الحمد لله رب العلمين والعاقبة للمتقين

مِفْهَامُ الْقُرْآنِ

مؤلفہ جناب مرزا یحییٰ بیگ صاحب
ڈوٹھی کلکتہ اردو کانفرنس سندھ

نائب رئیس مجلس محوِبِ اَلْمِصْرِ اَلْمَدِیْنَةِ اَلْمُحَرَّمَةِ

در اسلامہ ہجری المقدس

مطبع خادیم اہلیم نجاب لاہور میں منشی محبوب اَلْمِصْرِ اَلْمَدِیْنَةِ اَلْمُحَرَّمَةِ
مالک مطبع کے احکام چھپا

قیمت فی جلد ۸

تعداد جلد ۷۰۰

مندرجہ ذیل رسائلے اور اخباریں کا رخصانہ مع تمام اجراء اور سروس کے لئے

سنگتہ و اشاعت چاندرا کاپی سے
پیسہ اشعار لاہور

شہادت از ان کہ نوکرتیمیت حرف و دور و سالانہ
محصولہ الاک ہے۔ اور شکی قیمت دینے والے کو کمال
کتاب الغلام تسمی ہے مجھ سوا صفحہ بالقصور یعنی
نامہ بتا رہا اور معتبر خبریں۔ نادار اور مستند اس
اور خاں لید و محبہ رضامین شائع ہوتے ہیں جو
فخض ایک پرچہ نوے کا منگو کے اگر کچھ بھی
مذاق اخبارات کا کہتا ہوا تو ممکن نہیں کہ قیمت
کے بیٹے اسکے مطالعہ کا شائق ہو جاوے یہی
پہی وجہ ہے کہ وقت تمام ہندوستان کے
اردو اخبارات میں زیادہ کیا ہے +

زیندار باغبان و برطی

جگر ہندوستان میں مہاراجا کی اعانت یا غائبی علیٰ اہل دیوبند
 و حروف تجارت غیر ہندوستان کا اکیلا ہمارا اور دو سالہ تجارت
 عالم لاچار ہونے پر ہمارے بیٹے کو ہنگامہ دیا گیا ہے
 چھوڑ دینے پر ہندوستان کی کاپی ہم کو مکتی ہے ہر ایک
 ہندوستان کے خیر اور خدشہ ہمارا اس در سے لے کر ادا
 کرے۔ اور اس شخص کو سبکدوش ہو۔ اس سے لے کر ادا
 شدہ تجر کا انصار اپنی اعانت اور فکرمند لوگوں سے
 بہت اعلیٰ رائے دی ہے۔ اور چاہے کہ اگر کچھ ضلع
 اسکی غریب دیوبند اسکی ہر سستی منظور کی ہے۔

انتخاب لاجواب

[illegible]

شرف مہیاں

[illegible]

تکام و زخمتیں کا رخانہ پیسہ اخبار لاہور کے پتے پر آئی جا سکتی ہیں

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE2560

۷۹۴۹۱۰۱۹

۲۵۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد
خاتم النبيين وعلى آله واصحابه اجمعين اما بعد
میگویند راقم این اوراق وچون شصت و دو باب سخن که تخریک ترغیب و دوستان
خاص و محبان با اخلاص از دلت در دنیا بیدار کند و بداند که گرفته که مضامین کلیم
ربانی و آیات قرآنی را بوجه اختصار ترتیب نایم تا هر اسمی و اشارتی که در کتاب
باشد و هر حکمی و کنایه که در احباب الاطهار باشد بهر صحت و سهولیت مزید از
قرآن مجید یافته شود - بناءً علی ذلک تلاوت آن کتاب عالی آب انوار نمودم و
هر کیفیت خاص که سوره بسوره و آیه بآیه بنظم سپید و ریاض خود درج میگردم
تا که بعد شصت تمام باشد بایش رسانیدم - من بعد از جمیع مباحث این کتاب ترتیب حرف
تبعی علی حدیث جمع آوردم چنانچه قاعده لغات است - و از اسمی که در متن قرآن
کردم - امید که جمیع مومنان عالم و عالمان مؤمنان این چنین کتاب باعث تسریر
تازه و فرستاد به اندازه خواهد شد که بذر دینیه آن کسی که از دلش آوار و

نواهی و کماهی آیات الهی محروم نخواهد ماند و حجت بجا فاعل یا بعالی
نخواهد برد -

مخفی نماند که مضمون در عبارت سلیس و الفاظ مختصر داده شده است
همه فقرات مضمون بجا و ترتیب سورتها فراموش آرد - بعد هر فقره سه عدد داده
شده اند - بعد اول نشان جزو است و عدد دوم نشان سوره است و عدد سوم
نشان رکوع است - و اغلب این هر سه عدد بر حاشیه صاحب نوشته شده
اگر چند فقره از یک رکوع پی در پی آمده اند لفظ (ایضا) بجا برده شده - و اگر جزو
دوره یکیت مگر رکوع علیحده است پس بجای حسب دو سوره ختم شده - و کوچک
داده ام - چنانچه (۴ -) یعنی رکوع ششم از سوره جزو که بالا این فقره آمده -
و چنانکه کیفیت دیگر هم تعلق بجهان یک مضمون میدارد آخر بیان آن اشاره بلفظ
خاص آن مضمون در خطهاست که داده ام - چنانچه (موسی) این کیفیت که در لفظ
داده شده تعلق باین مضمون دارد و آنرا باید دید - ماسوا و اول این کتاب یا در اشت
جزوها و سورتها بجا الفاظ اول هر جزو و نام هر سوره هم رقم نموده تا سهولیت یادها
الحال عرض بخدمت صاحبان قدر شناس همین است که اگر در نوشتن
این امر اخطا می آید زنده زنده باشد ایشان را اصلاح آن کوشند و بر
هر مشتکی که در این جزو کشیدیم دعا می خیر و زنی این فقره العباد کنند - و السلام
سپردم تو بایه خویش ا تو دانی حساب هم و بیش ا
قلج بیگ تاریخ ۱۱ جمادی الثانی ۱۲۳۰ منزل نصیر آباد

نشان رکوع در هر صفحه شش عدد داده شده است و عدد آن هم -

یا وداشت خبر وها و سورتها سے قرآن و تعداد و رکوع ہا

تعداد جزوا	الفاظ اول جزوا	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد رکوع
۱	الفاتحہ	۱	الفاتحہ	۱
۲	الہم سبِّحْ سُبْحَانَكَ	۲	البقرہ	۲۸
۳	تِلْكَ الرُّسُلُ	-	-	-
-	لَوْ تَبَيَّنَ الْغُلُوبُ	۳	آل عمران	۲۰
۴	وَالْحَمْدُ لِلَّهِ	-	-	-
-	لَا يُحِبُّ اللَّهُ	۴	النساء	۲۴
۵	وَإِذِ اسْتَسْقَوْا	-	-	-
۶	وَلَوْ أَنَّا	۵	المائدہ	۱۴
-	قَالَ الْمَلَأُ الَّذِي	-	-	-
۷	-	۶	الانعام	۲۰
-	-	-	-	-
۸	-	۷	الاعراف	۲۴
-	-	-	-	-
۹	-	۸	الانفال	۱۰

تعداد خروا	الفاظ اول حبرا	تعداد سوتها	اسامي سوتها	تعداد كوجها
١٠	وَاغْلَمُوا	-	-	٤
-	-	٩	التوبة	١٤
١١	يَعْتَذِرُونَ	-	-	-
-	-	١٠	يونس	١١
-	-	١١	هود	١٠
١٢	وَمَا مِنْ دَانِيَةٍ	-	-	-
-	-	١٢	يوسف	١٣
١٣	وَمَا اَبْرَأَ نَفْسِي	-	-	-
-	-	١٣	الزمر	٩
-	-	١٤	ابراهيم	٤
١٤	رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ	١٥	الحج	٥
-	-	١٦	الاحقاف	١٤
١٥	سُبْحَانَ اللَّهِ	١٧	بنی اسرائیل	١٢
-	-	١٨	الكهف	١٢
١٦	تَاللَّهِ اَاقُلُّ لَكَ	-	-	-
-	-	١٩	مريم	٨
-	-	٢٠	طه	٨
١٧	اقرب للناس	٢١	الانبياء	٤

تعداد اجزای	اسامی سوخته	تعداد سوخته	الفاظ اول جزو	تعداد اجزای
١٠	الحج	٢٢	"	"
٦	المؤمنون	٢٣	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	١١
٩	النور	٢٤	"	"
٦	الفرقان	٢٥	"	"
٣	"	"	وَقَالَ الَّذِينَ	١٩
١١	الشعراء	٢٦	"	"
٤	النمل	٢٧	"	"
-	"	"	أَمْ خَلِقْتُمُ السَّمْعَ	٢٠
٩	القصاص	٢٨	"	"
٦	الحسبوت	٢٩	"	"
"	"	"	أَتْلُمَا أُحْرِي	٢١
٣٥	الروم	٣٠	"	"
٤	نعتان	٣١	"	"
٣	التجدة	٣٢	"	"
٩	الاحزاب	٣٣	"	"
-	"	"	وَمَنْ يَقِينٌ	٢٢
٦	التنبأ	٣٤	"	"
٥	الفاظ	٣٥	"	"

تعداد و جزو	الفاظ اول خبر و	تعداد سورتها	اسامی سورتها	تعداد کلماتها
٢٣	وَمَا إِلَيْنَا أَعْبَادُ	٣٤	سورة يس	٥
"	"	"	"	"
"	"	٣٥	الصفافات	٥
"	"	٣٨	ص	٥
"	"	٣٩	الزمر	٨
٢٤	فَمَنْ ظَلَمَ	"	"	"
"	"	٤٠	المؤمن	٩
"	"	٤١	حم السجدة	٦
٢٥	إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ	"	"	"
"	"	٤٢	الشورى	٥
"	"	٤٣	الزخرف	٦
"	"	٤٤	الدخان	٣
"	"	٤٥	الحجاثية	٤
٢٦	حَمْدُ	٤٦	الاحقاف	٤
"	"	٤٧	محمد	٣
"	"	٤٨	الفتح	٤
"	"	٤٩	الحجرات	٢

مفتاح القرآن

تعداد حرفا	الفاظ اول حشرها	تعداد سورتها	اسامي سورتها	تعداد آياتها
-	-	۵۰	ق	۳
-	-	۵۱	الذاريات	۳
۲۷	قال فليخبطكم	-	-	-
-	-	۵۲	الطور	۲
-	-	۵۳	الانجيم	۲
-	-	۵۴	القمبر	۲
-	-	۵۵	الرحمن	۳
-	-	۵۶	الواقعه	۲
-	-	۵۷	الحديد	۳
۳۸	قل استمعوا لله	۵۸	المجادلة	۲
-	-	۵۹	الحشر	۲
-	-	۶۰	الممتحنة	۳
-	-	۶۱	الصف	۲
-	-	۶۲	الجم	۲
-	-	۶۳	المنافقون	۲
-	-	۶۴	التباين	۲
-	-	۶۵	الطه	۲
-	-	۶۶	التحريم	۲

تعداد جزوه	انضاط اول جزوه	تعداد سوره	اسامي سوره ها	تعداد ارجع
٢٩	تبارک الذی	٤٤	الملک	٢
		٤٨	ن	٢
		٤٩	الحاقة	١
		٥٠	المعارج	٣
		٥١	النوح	٢
		٥٢	الجن	٢
		٥٣	المنزل	٢
		٥٤	القدر	٢
		٥٥	القيامة	٢
		٥٦	الذهمز	٢
		٥٧	المرسلات	٢
٣٠	حم	٥٨	المنباء	٢
		٥٩	النازعات	٢
		٦٠	عبس	١
		٦١	الشکو	١
		٦٢	الانفطار	١
		٦٣	التطه	١
		٦٤	الانشقاق	١

تدأ جروا	الفاطاول جروا	تدأ سوتجا	اسامي سوتجا	تدأ كرجها
-	-	١٠٣	العصر	١
-	-	١٠٤	الحسنة	١
-	-	١٠٥	الفيل	١
-	-	١٠٦	الفتيش	١
-	-	١٠٧	الماعون	١
-	-	١٠٨	الكوثر	١
-	-	١٠٩	الكافرون	١
-	-	١١٠	التنصير	١
-	-	١١١	التهيب	١
-	-	١١٢	الاحضاض	١
-	-	١١٣	المسلق	١
-	-	١١٤	المشاس	١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الف

آخرت حیات دنیا و آخرت (۱-۲-۱۰) اجر آخرت بر مردمان بهتر است
 (۱۳-۱۲-۶) کسانیکه در آخرت گمان دارند عذاب خود پسندیدند -
 (۱۵-۱۴-۱) کسیکه اراده آخرت دارد سعی آن میکند مومن است
 (-۲-۲) آخرت در چیز بزرگ دارد (-۲-۲) بر آخرت قایل باید بود
 (۱۵-۱۸-۳) کسیکه بآخرت ایمان ندارد بهمان روز عذاب خستاید
 (۱۴-۲۶-۱) بعضی مردمان در آخرت شک دارند (۲۰-۲۶-۵)

و خیال عام می‌زنند (-۶-۶)
 آدم - خلقت آدم (۱-۲-۴) آدم اسمی است که بر او نهاده شد (ایضا) اما
 با وجودی که می‌شناسند (ایضا) الله آدم را دو گنجینه بزرگتر از هر چه عالم گردید -
 (۳-۳-۴) آدم را دو فرزند پسندید و حقیر توأم از خواستار میشوند -
 (۵-۵-۵) خلقت آدم - ملائک با او سجده کردند پسندیدند ملائک را پسندیدند که غرض

۲ یٰۤاٰدَمُ اَوْكِنْتَ لَكَ الْبَيْتَ (۸-۷-۲) آدم از خشت نرمین قلع میکند (۳-۱۰)
اولاد او از پشت پند امیشود (۹-۷-۲۲) چون خوار اجل شد ابلیس
هر دور امیترساند (۲۴-۲۳) اللہ بلا یک حکم میدہتا آدم را سجده کنند
و ایشان سجده میکنند مگر ابلیس (۱۵-۱۴-۷) ابلیس آدم را سجده
نمیکند و دشمن انسانیت از قوم حق بوده (۱۵-۱۸-۷) اللہ عبد
آدم کرده ملائکہ سجده باو میکنند مگر ابلیس کہ عدوی امیشود و او را
مگر اہ میکند (۱۶-۲۰-۷) آدم و حوا میوہ دشت ممنوعہ بخورند و سرگنا
خود می بینند را یضاً خلقت آدم و سجده کردن ملائکہ باو مگر ابلیس
ر ۲۳-۳۱-۵) (ابلیس)

اٰدَمُ - حجت ابراہیم با پدرش آذر و قوم خود را بستان خیال و قیاس را
در دشت تن ب خود (۷-۹-۹) (ابراہیم)

افضالیش - اللہ انسان را بمال و جان می آزماید (۱۹-۳-۱۹)
اسیمان - جلا بخت آسمانست (۱-۲-۳) ہر چیز در آسمان زمین از خدا
بست (۵-۴-۱۹) آسمان زمین و شش روز ساختہ شدند
(۸-۷-۷) بخت آسمان در دو روز آفریدہ شدند (۲۴-۴۱-۲)

اصطف - در زمین ایلان گفتگوئے او با سلیمان (۱۹-۲۴-۳) (سلیمان)
ال ابراہیم - کتاب حکمت و ادہ شدند (۵-۴-۱۹) (ابراہیم)

ال عمران - سورہ آل عمران (۳-۳) (عمران)
ال فرعون - کافر بودند سران ایشان (۳-۳-۲) بتخلد و بلامائے دیگر

مثل غم که با جبر او قتل گرفتار شدند (۹-۷-۱۶) خراب
شدند (۲۷-۵۴-۳۷) (سفر عون)

آواز- آواز خراز همه که پیر ترست (۲۱-۳۱-۲) پیش نبی بدو از بلندی
سخن نباید گفت (۲۶-۴۹-۱)

آهن- از آهن چه فائده می‌شوند (۲۷-۵۷-۳)

آیات- نشان آن که الله بر اے عاقلان آفریده (۲۰-۳۴-۲۰) که کسی بر
نشانهای قدرت الله (۷-۹-۱۲)

آیات الله ایمان ندارد و عذاب خواهد دید (۱۶-۱۶-۱۴) کی است
بجای دیگر می‌آید آن همه انانیت است اقرار نیست (ایضا)

الله بر اے ترسانیدن بندگان آیات یعنی نشانهای می‌فرستد
(۱۵-۱۴-۶) در آیات الله کافران چهل میکنند (۱۴-۱۴-۱۰)

شمس و قمر و دیگر آیات قدرت الله (۲۴-۱۶-۵) کسی که آیات
قرآن را بخیر نمی‌آورد بجهنم خواهد رفت (۲۵-۱۶-۱)

(قدرت) (ابتد)

آیت- آیه الکرسی (۳-۲-۳۴)

ابراهیم- آزمایش او به بعضی کلمات (۱-۲-۱۵) ابراهیم همراه اسحاق
تعبه را پاک میکند و دعا او (ایضا) دین ابراهیم بهتر است

(۱-۲-۱۶) به حق و بی‌ضیعت میکند (ایضا) سبب ابراهیم بابا و اسحاق
کافر که از مردم سجده می‌خواست (۳-۲-۵۵) ابراهیم چهار فرزند داشت

کہ باز زندہ میشوند (ایضاً) خفیف بودند یہود و نہ نصرانی (۳-۳-۴)
 محبت با او و پیروی ملت او پدید کرد (۴-۳-۱۰) دین او بہتر
 در (۴-۳-۱۰) ظل بند بودہ (ایضاً) اللہ برابر ہم و دیگر انبیاء و پیغمبروں
 (۴-۳-۲۳) محبت ابراہیم با پدر و قوم خود در باب تہان و خیال او در دستان
 رب خود (۴-۳-۹) ملائکہ بشارت از اللہ با وی آمد و مہمانی او
 میکنند (۱۱-۱۱-۵) سورہ ابراہیم (۱۳-۱۴) ابراہیم عرض بخدمت اللہ
 میکنند (۱۳-۱۴-۹) جنگی میرود کہ پیچ زراعت انجامیہ بودہ و بعد از ان
 بقدرت اللہ آبادی بسیار میشود (ایضاً) مہمان باو مے آید و بشارت
 پیرا و میرساند (۱۳-۱۵-۱۴) خفیف بود و شرک نبود۔ شاکر نعمت بود و
 در دنیا و آخرت صالح شدہ (۱۴-۱۴-۱۴) پیغمبر یقین بود۔ او بہ پدر
 خود نصیحت میکند۔ اللہ با واسحاق و یعقوب میدہد (۱۴-۱۹-۳) ہایت
 وادہ شدہ۔ پدر را و قوم خود را در باب تبخاط غنہ میزند۔ گفتگو مے
 (۱۶-۲۱-۵) کعبہ براے عبادت او مقرر کردہ شد۔ (۴-۳-۴) قصہ او۔
 بہ پدر و قوم خود در باب بت پرستی حرف میزند (۱۹-۲۴-۵) تہ تعریف رب
 میکند (ایضاً) رسول خداست۔ بقوم خود براے عبادت اللہ
 وعظ میکند (۲۰-۲۹-۲) اورا در آتش مے اندازند و اللہ او را
 از ان نجات میدہد۔ (۳-۳-۳) لوط برابر ابراہیم ایمان آوردہ (۲۰-
 ۲۹-۳) گفتگو مے آید با قوم و پدر خود و فکر کردن او در باب اللہ (۲۳-
 ۳۷-۳) با پدر و قوم خود سخن میکند (۳۷-۳۳-۳) حکایت مہمانان

ابراهیم (۲۴-۵۱-۲) پدایت او بقوم و پدر خود (۲۸-۴۰-۱)
ابلیس - آدم را سجده میکند (۱-۲-۵) (۱-۶-۲) غم خرابی آدم
میکند (ایضا) همه ملائکه سجده باو نمیکند بجز ابلیس که آدم را
فربیب میدهد (ایضا) از حضور الله رانده میشود ملعون گشت
بهر کسی که او را بگویند (۳-۱۵-۳) بشر را سجده میکند
(ایضا) دشمن آدم میشود (۱۵-۱۶-۴) هر کس که پیروی شیطان
خواهد کرد در جهنم عذاب خواهد دید (ایضا) او برندگان خدا را برگز
عنه توان کرد (ایضا) دیگر همه ملائکه آدم را سجده میکنند بجز ابلیس
عنه الله را میگوید (ایضا) آدم را سجده میکند دشمن ابلیس
و از جبهه (۱۵-۱۸-۴) عدو آدم میشود (۱۶-۲۰-۴)
آدم را سجده میکند (۲۳-۳۸-۵) (آدم) (شیطان).

ابلسیل - (مسانه)

ابو بکریم - (عجل)

ابو بکر - صدیق در غار رستخیز محمد بوده (۱۰-۹-۴)
ابو جهل - اشاره به دغلسه او و قتیله از کعبه آمد (۹-۸-۴) اشاره
بمحمد بن شیطان از دست ابو جهل در جنگ بدر چون میریل
میگنیل را دیده (۱۰-۸-۴)
ابوسفیان - سر حاکم کافران و جنگ احد اشاره دارد (۳-۱۸)
ابو هب - ابولهب و زلفش دشمن محمد بودند (۳۰-۱۱۱-۱)

اتفاق - نعمت باید شمرد (۱۱-۳۳-۴)

اجل - مقرر است (۱-۵۹-۴) بر آبرامت اجل مقرر است (۱-)

(۴-۴) (۵-۱۰-۱۱) یک ساعت هم پیش و پس می تواند شد (ایضاً)

کسی پیش از اجل نخواهد مرد (۱۱-۱۴-۱۶) اجل پیش و پس نمی شود -

(۳-۲۳-۱۹) وقت اجل مقرر است تا آنوقت اندک گذارنده است

همه مردمان (۵-۳۵-۲۲) (موت) (مرگ)

احد - اشاره بجنگ احد (۱۵-۳۴-۱۵) (۱۸ و ۱۷) شکیست

اسلام در آن جنگ (۱۴-۳۳-۴) کسی بخود در آن جنگ گریختند

نگاه برایشان (ایضاً)

احکام - ذکر احکام (۲۴-۲-۲) در احکام شکار جانوران مباحی حرام است

اگر کسی متعده کند کفارت بر او لازم میشود (۴-۵-۳)

اخراب - سوره الاخراب (۳۳-۲۱) جنگ اخراب که در آن شکری بود

از پاوتند گریخته شد (۲-۳۳-۲۱)

احسان - جزای احسان احسان است (۳-۵۵-۲۷) احسان باین

باید کرد (۱۰-۲-۱) (۱۹-۴-۱) (۲۴-۴-۲)

احسان - سوره الاحقاف (۲۴-۲۴)

انحصار - سوره انعام یعنی تسلیم بر الله احد (۱۱۲-۳۰)

انخوان - انخوان شیطان در آدم و حوا می اندازد (۹-۴-۲۴)

بیان - کشف کان انخوان شیاطین هستند (۱۵-۱۷-۳)

ادریس - یکنه از انبیا بوده (۱۶-۱۹-۴) صابر بوده (۱۴-۲۱-۶)
 اذان - بعضی از یهود و مشرک از جهل بر اذان خنده میکردند (۶-۵-۹)
 ارم - مانند ارم شهر که آفریده شد (۳۰-۸۹-۱)
 ازواج - هر چه حجت پیدا شده (۲۳-۳۴-۲) بعضی وقت ازواج و اولاد
 و تنهن هستند (۲۸-۴۴-۲) ازواج نبی مادران است متنبه
 (۲۱-۳۳-۱) کدام ازواج نبی را حلالند (۲۲-۳۳-۶) (نساء)
 استغنا - بر قهر و صلوات استغنا باید خواست (۱-۲۰-۵)
 استغفار - از آنکه مغفرت می آرد (۴-۳-۱۴) استغفار از جهالت مقبول شود
 نه سوا آن (۴-۳-۱۴) بر حال تیر (۵-۴-۱۴) بر کافران هیچ
 فائده ندارد (۱۰-۹-۱۰) از رب باید خواست که خلیه فائده و ابرو
 (۱۲-۱۱-۱) شعیب قبیله خود را بر استغفار و غیب پیدا (۱۲-۱۱-۸) (توبه)
 اسحق - یکنه از پیغمبران بعد (۱-۲-۱۴) اسحق و دیگر جمیع رسولان هدایت و کمال
 و نبوت داده شدند (۴-۶-۱۰) اسحق وحی کرده شد (۴-۶-۲۳) با اسحق
 و یعقوب بر ابراهیم وعده کرده شد (۱۲-۱۱-۶) اسحق با ابراهیم عطا میکند
 (۱۳-۹-۱۴) اسحق و یعقوب بلوط داده شدند (۲۱-۵)
 (۲۰-۲۹-۳) (ابر ابراهیم) (یعقوب)
 اسراف - خدا تعالی اسراف کنندگان را دوست ندارد (۸-۷-۳) اسراف مخیر است
 و اسراف کنندگان و دشمنان را خواند شیاطین اند (۵-۱۷-۳)
 در قتل اسراف بناید کرد (۱۵-۱۷-۴)

اسرائیل (ص ۲۰)

اسکے دین اسلام (۱-۲-۳) مانند بارانیت (۱-۲-۳) بہتر ہے اسے ہم
 (۲-۳-۴) پیش آندہ پست (۱-۲-۳-۴) دین غیر اسلام میں آندہ
 قبول نہ (۱-۲-۳) از ہمہ دین با اسلام بہتر (۱-۲-۳-۴) دین اسلام میں
 کردہ شدہ است (۱-۲-۳-۴) اسلام ہدایت از طرف اللہ (۱-۲-۳-۴)
 اسلام آہستہ آہستہ غالب میشود (۱-۲-۳-۴) (مسلمان)

اسمعیل - بایں خود ابراہیم کعبہ را پاک میکنند (۱-۲-۳-۴) پیغمبر است (۱-۲-۳-۴)
 اللہ با وحی فرستادہ (۱-۲-۳-۴) اسمعیل اسحق با ابراہیم عطاشند
 (۱-۲-۳-۴) رسول صادق الود بود (۱-۲-۳-۴) صابر و صالح بود
 (۱-۲-۳-۴) خوشخبری اسحق با دیرسد بود (۱-۲-۳-۴) خواب
 سے بینکہ پیر خود را فتح کردہ است (ایضاً)

اسیہ ہا - اتمہاے اللہ بسیار خوب ہستند (۱-۲-۳-۴) آدم اسمہاے
 چیز ہاے آموزد (۱-۲-۳-۴)

اصحاب - اصحاب محمد و فرقہ بودند ہاجر و انصار - چہ کمانند و چرا ایشان
 چہ (۱-۲-۳-۴)

اصحاب الاخر - کھنکھوے اصحاب النار و اصحاب الاعراف (۱-۲-۳-۴)
 (اعراف)

اصحاب الکبیر - اللہ ازین قم انتقام نیگیرد (۱-۲-۳-۴)
 اصحاب الجنت کمانے کہ اعمال نیک ازند (۱-۲-۳-۴) ایشان اصحاب النار

واصحاب الاعراف (۱-۴-۵) کسانچہ ایمان از بند و عن صالح کنند
(۱۲-۱۱-۲) این کمان در جنت و چپا رام و آسایش باشد (۲۳-۳۹-۴)
(جنت)

اصحاب الجنة یعنی قوم شود سزاے ایشان (۱۴-۱۵-۶) (شود)
اصحاب السعير یعنی اشرار که در سبب تجار و زکرت و شغل بوزنیہ بدل شد
(۱-۲-۱) (۵-۴-۴) (سبت)

اصحاب النار چرخها را میگویند (۲۴-۵۴-۲)

اصحاب القیل برایشان باران سنگ افتاده (۳۰-۱۰۵-۱)

اصحاب القیر مثل ایشان دو نیمبرایشان فرستاده شدند (۲۲-۳۴-۶)

اصحاب النار کسانچہ گنای میگویند (۱-۲-۹) گفتگوئے اصحاب النجی با ایشان

واصحاب الاعراف (۱-۴-۵)

اصحاب الجنة چه کسانی (۲۴-۵۴-۱)

اصحاب قصه ایشان سالها در غار میخوابند - هلاکت بدل ایشان می آید

(۱۵-۱۸-۱) مشورت کوده در غار میروند و میخوابند (۲-۲-۲) تکرار در باب

تعداد ایشان (۳-۳-۳) در غار سه صد و نه سال میخوابند (۴-۴-۴)

اصحاب الجنة این قوم بر جان خود تسلیم کردند (۱۰-۹-۹)

اطاعت التذکره است (۳-۳-۲) خیل اجود ارد (۴-۴-۲)

و ما فرانی نیز آرد (الضیاء) اطاعت یعنی فرمانبرداری الله و رسول

نوبت (۴-۵-۱۲) (۲۲-۳۲-۹)

اعْتَصِرُوا - از تپا و خند کردن و در کفر سخت اند (۱۰-۹-۱۲) یعنی از اهل مدینه که منافق
باشند عذاب بنهند (۱۳-۱۲) بر آئے اهل مدینه واجب نبود که از نبی پس نما
(۱۱-۹-۱۵)

اعْتَصِرُوا - سورة الاعراف (۸-۷) اعراف ابین بهشت و دوزخ است (۸-۷-۵۰۷)
اصحاب الاعراف چه خوب گفت (۷-۵-۶۵)
اعْتَصِرُوا - سورة الاعراف (۸۷-۸۷)

اعْتَصِرُوا - و اعمال صالح - (عمل)
افترسوا - قرآن افترس یعنی بدو غ ساخته شده است - که مثل آن نخواهد
ساخت (۱۱-۱۲-۲) کما یخیر الله و روعه من بندند چه عذاب خواهند
(ایضاً) افترس گناه کبیر است (۱۵-۱۸-۲)
اقتبلوا - (قریبان)

الله - غیب آسمان زمین میداند (۱-۲-۴) ظاهر و باطن میداند و خلاف عده
میکنند (۹-۹) از اولاد پاک است (۵-۱۴) وحدت و قدرت او
(۲-۲-۲۰) (۲-۲-۲) مالک الملک قاهر علی الاطلاق است (۲-۳)
وعدہ الله به عیسای (۴-۴) الله غنی است ظالم نیست (۴-۳-۱۹)
اراده الله (۵-۴-۵) الله بیکه است نه نیست چنانچه بعضی از ضار
میگویند (۴-۴-۲۳) (۴-۵-۱۰) انظر با قدرت او (۴-۴-۱)
الله واحد است و گواه پس است (۲-۲) الله دائم و توانا است - طاعت
و قدرت او (۴-۴) بجلد حیاب میگیرد - از ظلمات نجات میدهد -

(۸-۱) اظہار قدرت اور نشانیہائے او (۹-۱۲) از زمین و اولاد
 پاکست (۱۳-۱۴) اللہ بختنا یعنی افعال پر حکم می‌کند (۸-۱۴-۱۳) قدرت
 او در خلقت آسمان زمین و حسن و قبح و غیره (۹-۱۴-۱۳) اللہ باموسسه کلام می‌کند
 و تجلی و بیدار خود با و دنیا یابد (۹-۱۴-۱۳) اسمہائے اللہ بسیار خوب هستند
 (۲۲-۲۳) ذکر او باید کرد و او را در دل خود یاد باید کرد (۲۴-۲۵) اللہ می‌مان
 انسان دل و جانی است (۹-۸-۳) اللہ پاک را از ناپاک جدا می‌کند
 (۱۰-۸-۱۴) اللہ بر مردمان ظلم نمی‌کند و لیکن مردمان خود بر خویشین ظلم
 می‌کنند (۱۱-۱۰-۵) هیچ چیز از اللہ پوشیده نیست و در قرآن موجود است
 (۱۴-۱۱-۵) اللہ بر مردمان فصل می‌کند (۱۵-۱۴-۵) اللہ روز و شب بنا کرده
 (۱۱-۱۰-۵) هیچ اولاد ندارد (ایضاً) اللہ بر دنیا مست قاضی خواهد شد
 (۱۰-۱۱-۵) اللہ حجب مرضی خود بر مردمان خیر و صیبت می‌آرد (۱۱-۱۰-۵)
 غفور الرحیم است و بهترین حکم کننده است (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ ظاهر و باطن
 میداند (۱۱-۱۱-۱) اللہ بر غیب را میداند (۱۰-۱۱-۱) اللہ بختنا
 بر اسم مردمان پیش او ظاهر و باطن یکسانست (۱۱-۱۱-۱۰) اللہ
 دیگر پروردگار نیست و او شرکاء و شریک ندارد (۱۱-۱۰-۱۱) اللہ سریع الحساب
 و کمر تمام دارد (۱۱-۱۱-۱۱) اما قدرت او (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ از کرده بخلمان
 غافل نیست (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ مکر خوب میداند (ایضاً) او خود را غفور الرحیم
 می‌خواند (۱۱-۱۱-۱۱) نعمت اللہ از شمار بیرونست (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ
 واحد است (۱۱-۱۱-۱۱) اللہ به بندگان خود چه نصیحت می‌کند

(۱۳- -) اللہ ہر کس آمد میزند (۱۵-۱۴-۲) مُشترکان پیران و دختران را
 باللہ نسبت میگردند (۱۵-۱۴-۴) رد مُشترکان - اللہ یکے است کسی دیگر
 نیست سواے او (۵- -) ہر چیز بتبیح اللہ میخواند (ایضاً) اللہ نہ سپرداؤ
 نہ شریک نہ دوست (۱۲- -) اللہ غفور و رحیم است (۱۵-۱۸-۱) اللہ سہا
 خوب بسیار داراؤ (۱۶-۲۰-۱) ہر کس کے کہ تو یہ کہید اللہ بخندہ است (۱۴- -)
 اللہ گہبائی شب روئیند (۱۴-۲۱-۴) ہر چیز در آسمان زمین اللہ را
 سجدہ میکند (۱۴-۲۲-۲) اظہار قدرت او (۹- -) اللہ نورین آسمان
 مثل آن (۱۸-۲۴-۵) ہر چیز در آسمان و زمین تسبیح و صلواتہ میکند (۱۴- -)
 اللہ بر محمد بندہ خود ستارن نازل کروہ (۱۸-۲۵-۱) قدرت اللہ تعالیٰ
 (۱۹-۲۵-۵) قدرت و صفت او (۲۰-۲۴-۵) قدرت فضل و تعالیٰ
 (۲۰-۲۸-۴) (۲۱-۲۹-۶) اللہ و ملائکہ بر نبی خود و مسلمانان فرستند
 تو منان را بچنین بایک کرد (۲۲-۳۳-۴) اللہ مردہ را زندہ میکند و ہر چیز بیشتر
 مینویسد (۲۲-۳۴-۱) اللہ را وحدت و تعریف شاید (۲۳-۳۴-۱)
 اللہ زن خواہ پسندارد این ہمہ طوفانست در باب او (۲۳-۳۵-۵) قدرت
 و حکمت او (۲۳-۳۹-۱) (۲- -) (۲۴-۴۰-۲) (۴- -) کہے کہ ارد
 متیر سد چاچہ خواہد یافت (۲۳-۳۹-۲) بیان مثل قدرت او (۲۴-۴۲-۲)
 رقیق بنندگان میرساند (۳- -) آثار قدرت او (۴- -) اللہ با انسان
 چه طور کلام میکند یا بوجی یا پس پردہ یا بپیغام (۵- -) تعریف اللہ تعالیٰ
 کہ در آسمان و زمین محبوب است (۲۵-۴۳-۴) آیات قدرت او - کیکہ

برآنها خیال نیا رو بہنیم خواہد رفت و عذاب خواہد دید (۲۵-۲۵-۱۰)
 اللہ بزرگ جان ہم با انسان نزدیکیست (۲۴-۲۵-۲) قدرت
 باریعالی (۲۴-۱-۵۴) نوح با قوم خود قدرت اللہ را بیان کن
 (۲۹-۴۱-۱) اللہ واحد است نہ از کسے را پیدہ شدہ نہ کسے را میند
 ۰ (۱۱۲-۱۱-۱) (رب) (رحمان)

الحمد - سورہ فاتحہ کہ سورہ اول است (۱-۲-۱)
 الست - الست برکچم قالو ابی (۹-۴-۲۲)
 الفت - الفت را نعمت باید شمرد (۱۱-۳-۱۱)
 الواح - بر توحی الواح نازل میشوند (۹-۴-۱۴) در آہنہادیت و حیرت
 نوشتہ شدہ (۱۹-۰-۰)

الیاس - رسول بود - مردمان در ایام اقبل را سے پرستیدند (۲۳-۳۴-۳۴)
 أم القرى - یعنی مکہ - قرآن بر اے ساکنان آنجا و حوالی آن نازل شدہ
 (۱۱-۶-۴) (مکہ)

أم الکتاب - قرآن (۳-۳-۱) پیش اللہ است (۱۳-۱۳-۴) (قرآن)
 اصانت - در امانت خیانت نباید کرد (۵-۴-۸)
 امن - بر اے کہ ام فریقہست (۹-۶-۴)

اموال - بر اے بعضے مردم اموال و اولاد فتنہ است (۹-۸-۳) ہدیہ
 اموال کسے نزد اللہ آمدن ہتیواند مگر بیان و عمل صالح (۲۴-۳۴-۵) (مال)
 انبیا - میان انبیاء ہج تفاوت نیست (۱۱-۲-۱۴) چیمہ انبیاء یک امت ہند

رايضاً انبیاء پر اسے فائدہ انسان ہستند (۲۴-۲۳-۲۲) ہمہ انبیاء پر
و یکسانند (۲۹-۳۰-۳۱) انبیاء در راہ خدا بسیار جنگ میکردند (۱۵-۳-۴)
بعضی انبیاء بعضی فضیلت داده شدند (۱۵-۱۴-۱۳) سورة الانبیا
(۲۱-۲۰) - (نبی) (رسول)

انتقضا بد کہ بقدر آن بید گرفت کہ کرده شده نہ زیادہ (۱۵-۱۴-۱۳) التذکر
قوم شعیب انتقام نیگیر و (۱۹-۲۴-۱۰) (قصص)
انجیل از اللہ تعالیٰ نازل شدہ (۳-۳-۱) در ان ہدایت و نور نازل
شدہ (۵-۴-۳) کہانیکہ تورات و انجیل را قائم دارند و بکینند
(۱۰-۵-۴) در انجیل فرستہ آن عہد حق موجود ہست (۱۱-۹-۱۰)
انس - انس جن ہم در دفع میروند (۹-۴-۲۲) انس جن اگر چہ شوند خیرے
مانند قرآن آوردن نہ توانند (۱۵-۱۴-۱۳) (انسان) (جن)
انسان شیطان دشمن انسانست (۲۵-۲۴-۲۳) انسان یک امت بودہ
... (۲۴-۲۳-۲۲) انبیاء پر اسے فائدہ انسان آمدند (۲۴-۲۳-۲۲) خلقت
انسان از یک نفس (۴-۳-۱) خلقت انسان از خاک (۱۵-۱۴-۱۳)
انسان بیکرت (۱۵-۱۴-۱۳) بوقت مہمتی انسان در دیا فریاد پایہ
چون نجات سے باید اعراض میکنند (ایضاً) خلقت انسان چھپو شدہ
و از چہ چیز با (۱۸-۲۳-۱) اقتد بر اسے انسان چہ نعمت با آفریدہ
باران و بارغات و درختان و جانوران و غیرہ (ایضاً) انسان بوقت
مہمیت اقتدرا میخواند بوقت نعمت اورا فراموش میکند (۲۳-۱۳-۱۱)

(خلقت)

انشاء الله بوقت هر وعده انشاء الله بیدگفت (۱۵-۱۸-۴)

انشاء - سورة الانشقاق (۳۰-۸۴)

انشاء - سورة الانشراح (۳۰-۹۴)

انصاف - مدد و همدگان یاران عیسی (۳-۵-۱۱) انصار فرقه از اصحاب

محمد بودند (۱۰-۸-۱۰) انصار و مهاجرین بحببت خواستند رفت (۱۱-)

۹-۱۳) بر ایشان انقدر حسینه (۱۴-۱۱) انبیه دوباره ایشان معانی

(ایضا) بر سه کس از انصار پنجاه روز سختی گذشت ایشان صادق بودند ایضا

انعام - سورة الانعام (۴-۶) - انعام نوعی نوران بر آدم و ان با عیث خبرند

(۱۴-۱۶-۹) - (جالور)

انفال - سورة الانفال (۹-۸) انفال یعنی مال غارت که بعد جنگ بدست می

بر آید و رسول است (۹-۸-۱) (غارت)

انفطار - سورة الانفطار (۳۰-۸۲)

انکار - تخیر و انکار از پیش الله عذاب آرد (۴-۴-۲۴)

اکلاک - الله از اولاد پاکست (۱-۲-۱۴) قتل اولاد بد است و نشان

گمراهی است (۸-۶-۱۶) اولاد از ترس نفسی ناپاکت (۱۹-)

بر بعضی مردمان اولاد و اموال اولاد فتنه است (۹-۸-۳)

انبیاء اولاد ندارد (۱۱-۱۰-۶) انسیب مناس اولاد را کشتن

گناه بزرگست (۱۵-۱۴-۴) بعضی وقت اولاد از واجب دشمن

پیشہ (۲۰۴۲-۲۸)

اولیا یعنی دوستان خدایم خوف ندارند (۱۱-۱۰-۹)

آهله (۵۶)

۱۰۸- کتاب در یک سخن شامل مایه بود (۳-۲-۶) یعنی غریب و ارباب

(۱-۲) بیتی زیر ایشان هم است (۵-۴-۱۸) زبان پاکد من

از این کتاب بر مسلمانان حلالند (۶-۵-۱) قیمت برای این کتاب در پاپ

مختصر کردن حصه کلام القدر (۳۰۰) اهل کتاب بقرآن خوش بشید

(5-12-14)

اهل تشدد - اعراب اهل بدعتیه را واجب نبود که از بنی امیه (۱۱-۹-۱۵)

بعضی اهل مدینه که منافق هستند عذاب خواهند دید (۱۱-۹-۱۳)

۱۔ بنو منان ایذا رسانیدن گنجی است (۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶)

ایضا - بزرگوار باد وفایند بهشت خواهد رفت و هر که از ایشان بگریزد

• (شماره) (۱-۱۳-۱۳)

آپ کا (صاحب الایمان)

ایستاد میرزا حسن بن ابی طالب (۱۰۵۰-۱۱۰۰) ایمان و اعمال صالح و پیرا

۱۵۱- (۶-۴-۲۴) (۶-۵-۲) کسیکه ایمان دارد و عمل صالح کند

بیشتر خواهر رفت (۱-۲۹-۴) (۲-۳۲-۲۱) (۱-۱۱-۱۲)

ایک سو و چالیس سال قبل (۱۷۵۰-۱۸۰۰ء) (ایمانداران)

اینکه اگر آینه در آن وقت که در آن کتب است

(۱۶-۲۲-۲۴) ایشان چه جز او اجر یابند (۵-۶-۸) آنرا ایشان بکجا
 ببال جان جهان و بکینند اجر یابند و بخت خواهند رفت (۱۰-۹-۱۱)
 آنیوس بیکه از انبیا بوده و وحی باو کرده شده (۴-۳-۲) بوقت عذاب
 رب خود را یا دیگر دوازده هزار سالیش را بوجود شد (۱۶-۲۱-۴)
 (۲۲-۱۳-۱۴) بیکه ضرب پایش شش آسب پیدا شد از انبیا (عجبا بر او
 و بنده صالح (ایضا))

ب

بابل - هاروت و ماروت ساحران بابل بودند (۱۲-۲۰-۱)
 باران - بر آرتانیدگان فران (۲-۲-۱) فرشتگان بر قوم لوط باران سنگ
 باریدند (۱۲-۱۱-۶) باران چه فائده میرساند (۱۴-۱۹-۲) - تند بباران
 میفرستد که زمین خشک را سبز بکیند (۱۶-۲۲-۸)
 باغیگاه صلیح - اسماعیل (۱۵-۱۸-۴) نزد پروردگار اولیتیر (۱۹-۱۹-۵)
 (صالح) (عمل)

بیتا - از انسان بتان تبریزتند (۴-۶-۲۲)
 بیت پستی - در آخر پشیمانی و افسوس آورد (۲-۲-۲۰) قوم جن ان از او
 بت پرستی خود تابع کرده اند (۸-۹-۱۵)
 بنی اسرائیل - اشاره با دو عزیز (۳-۲-۳۵) اشاره به علبه بنی
 بنی اسرائیل (۱۵-۱۴-۱)

نُجْل - نُجْل بَدَا سَت وَنَزَلَ آتَان (۴-۳-۱۸) (۵-۴-۶) (۲۴-۳۵۷)

کے کہ نُجْل مَکِیْنِد بَرَفْس خُوْکِیْنِد (۲۶-۴۷-۴)

بَدِجَت دَبْرُوْر قِیَاسَت بَدِجَت وَشَقِی چَہ عَذَاب دَرُوْر خَوَابِیْدُوْر (۱۱-۹-۱۲)

بَدِخُوْی سَرَا بَر خُوْی دَر زَنَان (۵-۴-۶)

بَد - اَشَارَہ جَنَگ بَدِر (۳-۳-۲) دَر جَنَگ بَدِر اَنَد تَعَالٰی لَکَہ دِلَا کَہ پَرَا

مَدِ سَلْمَانِ فَرَسَادَہ (۴-۳-۱۳) اَشَارَہ جَنَگ بَدِر (۴-۳-۱۷)

دَر اَیْنِ جَنَگ اَنَد بَرَا سَلْمَانِ آسِی بَارُو (۹-۸-۲) دَر اَیْنِ جَنَگ

مُحَمَّدِ شَت خَاکِ بَطْرَفِ دُشْمَنِ اَنْدَاخَت دُشْمَنِ شَکَسْت خُوْرَدَہ (اِیضًا)

دَر اَیْنِ جَنَگ مُحَمَّدِ دُوْگِیْر سَلْمَانِ اَنَد اَوَکَا فَرَا نِیْسَہ اَنَد سِیْنَمُوْد

(۱۰-۸-۵) دَر جَنَگ بَدِر شَیْطَانِ اَز دُوسْتِ اَبُوْہِلِ مَکِیْنِت (۶-۶-۱۰)

بَدِی - بَدِی کِیْنَدَہ لَازِم (۵-۴-۱۸) سَرَا بَدِی (۹-۷-۱۲) جَزَا

بَدِی بَدِیْت (۲۵-۳۲-۲)

بَقِیْر - بَرَق دَر عَدِ بَرَا تَر سَایْنِدِ کَا فَرَا نِیْسَت (۱-۲-۲) نَبِی سَرَا اِیْلِ اَبِی

گَر فَرَمَہ (۶-۶-۱۰) بَرَق دَر عَدِ اَنَد تَعَالٰی بَرَا سَے خُوْفِ پَیْدَا کَرُوْد (۱۳-۳-۳)

بَسْرُوْج - دَر آسْمَانِ نِیْت دَاوَدَہ شَدَہ اَنَد (۱۷-۱۵-۱۰) سُوْرَہُ الْبُرُوْج (۳۵-۱۵)

بَزُوْکِ - بَیْضِہُ بَرِیْضِہُ بَزُوْکِ دَاوَدَہ شَدَہ اَنَد (۱۵-۱۷-۲)

بَعْنِ - ہَر کَسِ کَہ بَعْنِ وَکُشَرِ شِی مَکِیْنِد بَرَفْس خُوْکِیْنِد (۱۱-۱۰-۳)

بَعَثَقَر - سُوْرَہُ الْبَقَرَہ (۱-۲) حَکَمِ اَنَد بَقُوْمِ مَوَسَّی بَرَا اَوَیْحِ کَہ دِلِ کَا وَ مَوْصُوْفِ

بَصْفَتَا سَمَہُ مَقَرَّر (۱-۲-۸) (رَکَاوُ)

بکة - (مکة)

بلکہ - سورة البلد (۳۰-۹۰)

بگاند - بندگان رحمان چہ تم آدمیاں مذہبہ اجر خواہند یا (۱۹-۲۵-۶)
بنی آدم - اللہ بنی آدم را عزت و بزرگی دادہ و سواری بر بحر و بر و فری نگیرد
بنم - (۱۵-۱۴-۸) (آدم)

بنی اسرائیل - ذکر بنی اسرائیل (۱-۲-۵) حکم اللہ بایشان (۱-۲-۴) از خدا
آن فرعون بنی اسرائیل را بی دادہ شدند میخواستند کہ اللہ را قتل

بنیند - سر آیشان منق و سلوے برایشان نازل شدہ (ایضا)
اگر در سبب از حد تجاوز کنند بوزینہ شوند (۱-۲-۴) از عیاق اللہ بگریزند
(۱-۲-۴) سر آیشان را (ایضا) اللہ بسیار آیتها بایشان دادہ (۲-۱)
(۲-۲) بعد وفات موسیٰ جالوت بر بنی اسرائیل غارت آورده
(۳-۲ و ۳-۳) اللہ عہد و پیمان از ایشان گرفتہ (۳-۳-۹) ہر طعام

بر بنی اسرائیل حلال بود (۳-۴-۱۰) اللہ بایشان عیاق کردہ
اما بعد مدت ایشان گمراہ شدند (۴-۵-۳) حکم بایشان در عیاق
قتل مروجہ (۵-۱) اللہ ہر بانیہ بایشان کردہ (۱۱-۱۰-۹ و ۱۰)

سورہ بنی اسرائیل (۱۵-۱۴) حکم اللہ بایشان بر آفات و بلندی
و بزرگی دوبارہ (۱۵-۱۴-۱) وعدہ اللہ بایشان بچنان طور

من و سلوے برایشان نازل شدہ (۱۴-۲۰-۱۱) بنی اسرائیل
رسول خود را کشتند و خراب کردند (۴-۵-۱۰) داد و دیسی

از بنی اسرائیل کہ کافروں نے لعنت کر دیا۔ (۱۱-۱۱) موسیٰ بنی اسرائیل
 بسلامت عبور دیا میرود (۹-۶-۱۶) اشد موسیٰ راکتاب داؤ
 دیادی بنی اسرائیل کردہ (۱۵-۱۱-۱۱) بنی اسرائیل وارث تہ
 ملک ہر شدند (۱۹-۲۴-۱۴) موسیٰ و ہارون بنی اسرائیل را
 بشام بردند (۲-۲) اشد بنی اسرائیل راکتاب حکم و نیت داؤ
 اما آخر ایشان سرکشی مافرمائی کردند (۲۵-۱۴-۲) اشد موسیٰ را
 وارث بنی اسرائیل کردہ (۲۴-۱۴-۶) (موسیٰ)

بنی عیسوی۔ اشارہ بہ بنا کردن مسجد بنوی در محلہ بنی عمرو بن عوف (۱۱-۹-۱۳)
 بنی نصیر۔ اشارہ بہ بنی نصیر کہ قوس از یہود بودند و بنو امی محمد نے کرند
 (۲۸-۵۹-۱)

بوزینہ۔ بنی اسرائیل کہ در سبت از حد تجاوز کردند بوزینہ شدند (۲-۱-۸)
 یہود و بنی اسرائیل بوزینہ بدل شدند (۹-۶-۲۱) کاقرآن صورت یو
 وقریر گرفتند (۶-۵-۹) (اصحاب بیت) (بنی اسرائیل)
 ہشت۔ چگونہ (۱-۲-۳) جاب اول آدم (۴-۴-۱۴) احوال ہشت و
 دفرخ (۲۳-۳۸-۴) (ہفت)

بے ایمانیا۔ اشد ایشان را کہ ام حالت گذاشتہ (۲۳-۳۴-۱)
 بے بیان۔ احکام و آداب برآبے بیان بنی (۲۱-۳۳-۴)
 بلیغ۔ کتب بیت المحرامت (۴-۵-۱) (۵-۵-۱۳)
 بیت اللہ۔ کعبہ (۳-۱۰)

بَلِّغْهُمْ قَبْلَهُ اَوْ اٰتِ سُلٰمًا (۲-۲-۱۶)

بجے دینا۔ صائبین۔ اگر برا تعذیبیان دارند از خوف این باشند (۱-۵-۱۰)

مَالِ اَوْلَادِهِمْ يَنْفَالُ اِلَيْهِمْ (۱۰-۹-۷) (صائبین)

بیعت کہ کبھی بے رسول بیت کردند گو یا بالتبعیت کردند و دست اللہ بر دست

ایشانست (۲۶-۲۸-۱) برگردام شرطاً بابت نان و تیل و پانی

کرد (۲۸-۶۰-۲)

بَلِّغْهُمْ سُوْرَةَ التَّوْبَةِ (۳۰-۹۸)

ب

پاپوش من۔ موبے وقت دیدن تجلی حق پاپوش برے آرد (۱۲-۱۰-۱)

پردہ۔ وقت ہائے پروردہ چند مقرر شدہ برائے اطفال بالغ خواہ نابالغ

(۱۸-۲۴-۸)

پہ گائیے (تقوے)

پیدائش۔ پیدائش و خلقت انسان از یک نفس (۱۲-۶-۷) (انسان)

پیغمبر۔ آدمی است نہکات و صحیح خزانہ ندارد (۷-۶-۵) (پیغمبر)

آدمیان بودند و طعام بخوردند (۱۶-۲۱-۱) (رسول) (نبی)

پیمائش۔ پیمائش وزن برابر بایندود۔ اوفوا کیل و المیزان (۸-۱۱-۱۹)

در باب وزن پیمائش (۸-۷-۱۱)۔ (کیل)

ت

تابوت۔ صندوق کہ در ایام موسیٰ و ہارون بکرت افتاد و نبی اسرائیل

نے آمد (۳۲-۲-۲)

تَبَعَ - اشارہ بتبع بادشاہین کہ کا فر بود (۲-۴۴-۲۵)

تَبَوَّلَ - اشارہ بچنگ تبوک و ذکر آن (۱۰-۹-۴)

تَبَاوَضَ - تبارت برضامندی و است (۵-۴-۵)

تَبَرَّأَ - آزاد کردن بندہ و تنگی نمودن بران بچنگ کشد (۵-۴-۱۳)

تَبَرَّأَ - سُوْرَةُ التَّحْرِيمِ (۲۸-۴۴)

تَرَاوُ - ترازوئے راست وزن باید کرد (۱۵-۱۴-۱۳) بروز قیامت

ترازوئے عدل تقرر خواہ شد (۱۴-۲۱-۱۴) (میزان)

تَبَيَّنَ - برچیز تبیج التبدیکند (۱۵-۱۴-۵) بوقت صبح و شام و شب و

باطراف روز تبیج باید کرد (۱۴-۲۰-۱۴)

تَطْفِيفٌ - سُوْرَةُ التَّطْفِيفِ (۳۰-۸۳)

تَغَابَنَ - سُوْرَةُ التَّغَابُنِ (۲۸-۴۴)

تَقْدِيرٌ - چه خیریت - اشارہ بدو قسم تقدیر - مُبَدَّلٌ و غیر مُبَدَّلٌ (۱۳-۱۳-۴)

تَقْوَى - تقوے خوشت و جزا آن (۳-۳-۲) جنت برائے متقیان

(۱۴-۳-۴) تقوے چه ثواب دارد (۴-۳-۲۰) تقوے

بہتر است (۵-۴-۱۹) تقوای بدی را دوری سازد و نیت می آرد

(۹-۵-۴) (پرہیزگاری)

تَنَاشُ - سُوْرَةُ التَّنَاشُثِ (۳۰-۱۰۲)

تَنَكُّبٌ - تَجَرُّزٌ و تَنَاشُثٌ عذاب آرد (۶-۴-۲۲)

تورہ جو شمشیر مذو طوفان نوح سے برآید (۱۲-۱۱-۶)
توبہ۔ بوسیۃ توبہ خدا تعالیٰ سے بخشہ (۳۰-۳-۹) بخشہ ستن سو گند توبہ
قبول نیت (ایضاً) توبہ از جہالت مقبول مشیونہ ہو آآن (۴-۳۰-۳۰)
توبہ کب بندگان اجر مومنان گیرند (۶-۴-۲۱) توبہ غفران سے آرد
(۵-۶-۶) بعد گناہ توبہ باید کرد و زمان یر نباید (۶-۶-۵) توبہ بعد
بدی غفران آرد (۶-۶-۶) (۹-۶-۱۹) سورۃ التوبہ (۱۰-۹) التوبہ
توبہ بندگان قبول میکند (۱۱-۹-۱۳) توبہ از رب باید خواست کہ
فائدہ دارد (۱۲-۱۱-۱) لیکہ توبہ کینہ خدا اور اسے بخشہ (۱۹-۱۲-۱۱)
گفتگوئے عاد و مہود با قوم خود در باب توبہ (۱۲-۱۱-۵) اللہ توبہ بندگان
قبول میکند (۲۵-۴۲-۳) توبہ بہتر است بر آئینہ (۲۸-۴۴-۲)
توصیت بہ توریت ایمان آوردن واجب است (۱-۲-۵) توریت ہوئے
دادہ شدہ (۱-۱۱) توریت و انجیل از آئینہ نازل شدہ (۳۳-۱۰۳)
وران ہدایت و نور نازل شدہ (۴-۵-۶) منافقان کا قرآن نہ
توریت کا رہا بہرستہ میکردند (ایضاً) کسانیکہ توریت و انجیل اقامہ دارند
غوب میکنند (۴-۵-۱۰۹) اللہ عیسیٰ را توریت و انجیل آموختہ
(۶-۵-۱۵) توریت بر مٹوئے نازل شدہ ووران ہدایت بودہ
(۱۱-۴-۱) (۱-۶-۹) در انجیل و قرآن وعدہ حق موجود است
(۱۱-۱۹-۱۶) در توریت و انجیل خبر دادہ شدہ کہ پیرونی محمد باید کرد
(۹-۶-۱۹) (انجیل)

توکل - نوبت (۴-۳-۱۷) بر خدا توکل کردن واجبست (۵-۴-۱۱)
 (۱۳-۱۴-۲) اجر آن در جنت داده خواهد (۲۱-۲۹-۶)
 فحش - یعنی از خواب بیدار شده قرآن خواندن اولیتر است (۱۵-۱۷-۹)
 نیت - نیت و کے رفاست (۵-۴-۷) آداب تیمم (۶-۵-۲)
 (روضو)

بیتین - سورۃ التین (۳۰-۹۵)

ث

ثعلبہ - اشارہ باحوال ثعلبہ کہ یکے از منافقان بود (۱۰-۹-۱۰)
 شمش - قوم شود برخلاف حکم اللہ ناقہ را می کشند (۸-۷-۱۰) نمود را ازین
 ناقہ منع میشود - ناقہ بجز از سنگ بجی آید و بچہ میدہد (۱۳-۱۱-۶)
 نمود ناقہ را می کشند و ستر می باند (ایضاً) رسول را ایشان فرستاد
 شد (۱۳-۱۴-۲) نمود یعنی اصحاب الحج و ستر ایشان (۱۶-۱۵-۶)
 اللہ ناقہ بطور کمال بہ نمود و او کہ از آن کشند (۱۵-۱۷-۶) عاود شود
 بعد لوح آمدند گفتگو بآن قوم (۱۸-۲۳-۳) شود ہلاک کردہ شد
 ۱۹-۲۵ - قصہ احوال شود و صحاح و ناقہ او (۱۹-۲۶-۸) قصہ
 نمود و برادرشان صالح و گفتگو سے او بقوم خود کہ آخر ہلاک میشود (۱۹-۲۶-۴)
 اشارہ بقوم نمود (۲۰-۲۹-۳) نمود و عاود کہ تکرار و خراب شدن
 (۲۶-۲۷-۲) شود ناقہ رسول خود کشند و از ان را ایشان عبد اسید

(۳۰-۹۱-۱) تکرار قوم بارسلان خود (ایضاً) (عاد) (صالح) (نوح)
ثواب- ثواب نیا و آخرت پیش آید (۵-۴-۱۹) (عمل) (حب)

ج

جانشین- سورة الجاثیه (۲۵-۳۵)
جاثو- بعد وفات موسیٰ حالت بر بنی اسرائیل سخت آورده و غارت کرد
(۲-۲۲-۳۳) جاثو اندوست و او کشته شد (۳-۳۳-۳۳) (او و)
جاثو- جانوران- گوش جانوران بریدن کی از زمین کافران بود (۵-۳-۱۸)
در احرام شکار جانوران حرام است اگر کسی متهم کند در کفارت باید داد
(۵-۳-۱۸) کدام جانوران حرامند (۹-۴-۱۶) مردان لایق از
جانوران هم کمتر و بیشترند (۹-۸-۳) کافران جانوران هم پیرانند
(۱-۸-۷) جانوران براس انسان آفریده شدند (۱۶-۱۱-۱) از
پوشش جانوران جایزه ساخته میشوند (۱۶-۱۱-۱۱) جانوران براس
مردان باعث عبرت میشوند (۱۶-۱۱-۹) جانوران براس سواری و
طعام بکار می آیند (۲۳-۱۶-۹) (انعام)

جاهد- (جهاد)

جاهل- جاهل بخیر و بدین خدایند چه عذاب بیند (۴-۱-۱) (تجمل)
جاهل- جاهل در حق عیب گیرند و بر گزینان نیست (ایضاً)
جیش- بر جیش و میکائیل ایمان آوردن واجب است (۱-۲-۱۲) (جیش قرآن)

دہی آورده (ایضاً) اشارہ بگریختن شیطان از دست ابوبہل در
جنگ بدر وقتی کہ او جبریل و میکائیل را دید (۱۰-۸-۶) (روح القدس)
جذب شد۔ اشارہ بہ جذب برقیں کہ یکے از منافقان بودند از سفر جہاد بھسانہ
کرده (۱۰-۹-۷)

جَنِّ اجزائے اعمال نیک صحت و برآید چہ (۸-۴-۲۰) (۱۱-۱۰-۱)
جَبَّ (۱۱-۱۰-۳) التیہر کس جزائے عمل او میدہد (۱۳-۱۳-۷)
جَبَّ - جزیہ صحت و برآید چہ باید (۱۰-۹-۱۴)
جمعہ - سورۃ الحجۃ (۲۸-۴۲) بعد از آن برائے نماز جمعہ شتاب بہ
رفت تا خلیہ شنیدہ شود (۲۸-۴۲-۲)

جن - انسان را جن برائے بت پرستی خود را بکمرہ اند (۸-۴-۱۵) برآ
جن ہم رسول فرستادہ شدہ (۱۴-۱۱) بعضی جماعت جن داخل آتش
شوند (۸-۷-۱۴) جن بدو فرخ ہم میسروند (۹-۷-۲۱) قوم جن
از نماز مہموم خلق شدہ اند (۱۴-۱۱-۱۵) اگر انہن جن جمع شوند مانند
قرآن دیگرے آوردن نتوانند (۱۵-۱۰-۱۰) چہ کسی از جن برآ
شنیدن قرآن آمدند و مسلمان شدند (۲۴-۱۴-۱۴) جن از آتش پیدا
شدہ اند و انسان از خاک (۲۷-۱۵-۱۰) سورۃ المؤمن (۲۹-۷-۷) (ان)
جَنَّا عَدْن - رخت

برائے یونمان جنات عدن عہدہ کردہ شدہ (۹-۹-۹) اسخاچہ
آسایش و وجود است (۲۶-۳۵-۱۴)

جنت - جنات - جائے خوش (۱-۲-۲) جائے اولین بر آدم (۲-۳-۴)
 جنت برائے پرہیزگار است (۴-۳-۱۱) بر ائمہ و انصاری
 (۵-۴-۱۸) وصف جنت کہ بہ پرہیزگار ان وعدہ کردہ شدہ است
 (۱۳-۱۳-۵) متیقن بحیث خواهند رفت (۱۶-۱۵-۴) جنت بیکان
 بجائے بہترین جنات عدن خواهند رفت (۱۶-۱۴-۴) برائے جنت
 (۱۵-۱۸-۴) گمانیکہ تو کہتے اندوایمان آئند و عمل صالح کنند و اخل
 جنت خواهند شد (۱۶-۱۹-۳) جنت بہندگان خدا وعدہ کردہ
 شدہ کہ میراث آدم است (۱۶-۲۰-۳) جنت برائے نومن ان
 یخوکار است (۱۷-۲۲-۲) مسلمانان داخل جنت خواهند شد
 (۲۵-۳-۴) صفت و تعریف جنت (۲۶-۲۷-۲) در جنت
 نہر ہائے آب شیر و شہد و شراب موجودند و میوہا و غیر آن (افضا)
 پرہیزگار ان اخل جنت شوند و عجب لذات حاصل کنند
 (۲۷-۵۲-۱) لذت جنت (۲۷-۵۴-۱) کثرت جنت
 (۲۷-۵۷-۳) احوال جنت (۲۹-۷۷-۱) (فردوس) (رشت)
 جنگ - درماہ ہائے حرام جنگ نباید کرد (۲-۲-۲۷) اشارہ بجنگ بدر
 (۳-۳-۲) اشارہ بجنگ اُحد (۴-۳-۱۵ و ۱۶) جنگ فی سبیل اللہ
 چہ جبہ دارد (۵-۴-۱۱) بخلاف اللہ و رسول جنگ کردن
 چہ عذاب آرد (۶-۵-۵ و ۶) با کسی کہ ایمان نہ آؤد و تہقیر و
 قیامت وغیرہ نیستند جنگ کردن داست (۶-۹-۴) (فی سبیل اللہ)

جو دے۔ جہل جودی کہ کشتی نوح بعدشش ماہ بران قرار گرفت و ملک شام

(۹-۱۱-۱۲)

جھٹاپہ جہاد بایک کرد (۲-۲-۲۷) جہاد بزرگیت (۳-۲-۳۴)

جہاد و جہاد روز (۵-۳-۱۱) (۱۱-۱۰-۱۱) (۱۳-۱-۱۳) کہ ام کس را جہاد

بمعافست (ایضاً) حکم جہاد کے صادر شدہ (۹-۱-۱۱) جہاد بایک کرد

تا تفتیکہ کافران بے زور شوند (۱۰-۸-۵) جہاد و جہاد ثواب دارد

(۱۰-۱-۱۰) بتال خان جہاد کردن اولیترست (۱۰-۹-۱۰) و (۱۰-۹-۱۰)

جہاد کنندہ جیلہ اجر بنید (۱۰-۹-۱۰) با کفار و منافقین جہاد کردن

رد است (۱۰-۱-۱۰) در راه خدا ابدال جان جہاد کردن بہتر است

و جیلہ اجر دارد (۲۸-۴۱-۲) (خباک) (فی سبیل اللہ)

جھنڈ۔ ہر گنہ جہد و منت میکنہ براسے جان خود میکنند (۲۰-۲۹-۱۰)

جھنڈم۔ جہنم از جہنم الن پر کردہ خواہد شد (۱۲-۱۱-۱۰) جہنم بر الی شیان

کہ پیروی شیطان کنند۔ آن بہشت دروازہ دارد (۱۵-۱۵-۳)

در جہنم جو عذاب میرسد (۱۸-۲۳-۴) جہنم براسے کا غمراہ تیار شدہ

(۱۶-۱۸-۱۲) کافران در جہنم جہنم سیرا بنید (۲۲-۳۵-۳۵) کا قبا

داخل جہنم نشوند و عذاب بینند (۲۵-۵۲-۱) (دورخ)

چ

چشم۔ دل چشم گوش ہر یک سوال کردہ خواہد شد (۱۵-۱۴-۱۴)

چهل - بر بنی اسرائیل تا چهل سال زمین شام حرام شده و ایشان
در جنگل بودند (۴-۵-۶)

ح

حاقه - سوره الحاقه (۲۹-۴۹)
حاش - اشاره بر فتن پشیمانان بخش از ظلم کافران و آمدن با دشمن
آسمان بدین اسلام (۴-۵-۱۱)
حج - ذکر حج (۲-۲-۱۹ و ۲۴ و ۲۵) تا حج پاک و شریف است (۲۵-)
مناسک حج (ایضا) حج یعنی زیارت مکه لازم (۳-۴-۱۰) بر روز
حج یعنی عید قربان استوار شده که بمشركان صلح نباید کرد و روز ۱۰-۹-
سوره الحج (۱-۲۲) حج گذاردن و ذبح کردن جانوران حلال -
(۱۴-۲۲-۱۴)

حجاء - (سنگ)

حجر - سوره الحجر (۱۴-۱۵) اصحاب الحجر (۴-۱۵-۱۴) (سنگ)
حجرات - سوره الحجرات (۲۶-۴۹)
حلیل - سوره الحديد (۲۴-۵۴) (آمین)
حرام - چه چیز یا بر خوردن حرام شدند (۲-۲-۲۱) یا حرام
حسب داده شده (۲۴ و ۲۵) مردار و خون و گوشت
خزیر و چند چیز دیگر بر خوردن حرام شدند (۴-۵-۱)

از تجاوز آن کدام حرامند (۸-۹-۱۰-۱۱) از یهودان کدام حرام
 شدند (ایضا) چه که با حرام شدند (۱۹-۲۰) و بعد سال چهارم
 حرام شدند که در آن با یکدیگر جنگ کردن گناه است و لکن با بشرا
 رواست (۱۰-۹-۵) چه چیز با حرام شدند - مردار و خون و غیر
 (۱۴-۱۵-۱۶) از یهودان هم چیزهای حرام بیان کرده شدند
 (ایضا) خود را کشتن حرام شده (۱۵-۱۴-۱۳) (بیت الحرام)
 (شهر الحرام) (شعر الحرام) (مسجد الحرام)
 حرمت - به شهر الحرام و بیت الحرام و مسجد الحرام و به یعنی نیاز کعبه حرمت
 باید داد (۱-۵-۴)

حَدَّثَ - حدَّثَ غُوبَ نِیْت (۵-۴-۵) (۱-۲-۳)
 حَتَّاءَ - یعنی نیکو بپایدار می برند (۱۲-۱۱-۱۰) (نیک)
 حَشْر - بعضی احوال روز حشر (۱۴-۱۹-۵) بر روز حشر موت را بصورت
 پیش آورده و بچ خواهند کرد و همانوقت که قرآن نأ امید خواهند شد -
 (۱-۲) احوال روز حشر - آنروز حالت گنهگاران چه خواهد شد
 (۱۴-۲۰-۵) همانروز یا حج و یا حج بیرون خواهند آمد (۱۴-
 ۱۵-۴) سوره الحشر (۲۸-۵۹) احوال روز حشر (۲۹-۴۱-۲)

(قیامت)

حَطَّه نِیْنِی بِنَادَ بِرُطُوفٍ شُود (۱-۲-۴) بنی اسرائیل حطَّه را بسبب حطَّه
 گفتند (ایضا)

حق - حق چو کسان بوجوب بجهشان باید کرد (۵-۴-۶) حق و طلال
بیان توشیل آن (۱۳-۱۳-۲)

حکم - با عدل حکم باید کرد (۵-۴-۸) الله بهترین حکم کننده است
(۱۱-۱۱-۱۱)

حکمت - بیشا خوبست (۳-۲-۳۶) سلطان مردمان را حکمت است و خفتند
(۷-۲-۱۱) الله بر دل خود حکمت آموخته (۲۸-۶۲-۱) حکمت و قدرت
الله (۴۰-۲۴-۲)

حل - پیوسته حلال باید خورد (۲-۲-۲۱) چه جانوران بر آخورد حلال
شدند (۹-۵-۱) چه چیز با بر آن خوردن حلال شدند (ایضا) طعام
از کتاب حلالست (ایضا) زنان پاکدامن از مسلمانان دیگران
کتاب بر آن کساح جائز (ایضا) از حلال بر پهن کردن بدست (۹-)
۵-۱۲) در احرام شکار باهی حلالست (۴-۵-۱۳) جانور
که به پیغمبر کشته شده حلالست (۸-۶-۳-۱۶۵) الله رزق فرستاد
و مردمان از آن حلال و حرام ساختند (۱۱-۱۰-۶) حلال و حرام (ایضا)
رزق حلال با بیخورد و شکست الله باید کرد (۱۴-۶-۱۵)
حمد - سوره حم (۱۴-۱۴-۱۴)

حمد - الحمد سوره فاتحه که سوره اول است (۱-۱) :
حمل - چون حمار اعل شده بمیس آدم و حمار می ترسند (۹-۴-۱۴)
حذیف - ابراهیم خفیف بودند و در نه نصرانی (۳-۳-۴) کسان که کین

ابراهیم داشتند (۱۱-۱۰-۱۱)

حُنین - در جنگ حنین الله بسلامان بدر کرده (۱۰-۹-۱۴)

حوار (آدم)

جواب حق تعالی عیسی داشتند (۳-۳-۵) گفتگو عیسی با ایشان

(۱۵-۵-۴)

حُوت - صاحب الحوت یعنی یونس (۲۹-۴۸-۲) (بابی)

حیات - دُنیاء آخرت - حیات دُنیاء (۱-۲-۱۰) غرور است (۴-۳-۱۹)

حیات دُنیاء الهی و حب است و حیات آخرت بهر است (۶-۴-۱۴)

حیات دُنیاء آتیا است (۱۱-۱۰-۳) گسایحه اراده حیات

دنیاء دارند در آخرت بد فرخ خواهند رفت (۱۲-۱۱-۲) حیات دنیاء

آخرت بهر نیست (۱۳-۱۳-۳) گسایحه حیات دنیاء دوست دارند

لگرا هستند (۱۳-۱۴-۱) حیات دنیاء مانند است که آنا سان بزم

میاید (۱۵-۱۸-۶) حیات دنیاء الهی و حب است و حیات آخرت

زندگانی باقی است (۲۱-۲۹-۴) حیات دنیاء الهی و حب است و

متاع غرور (۱۴-۱۴-۱۴) (۲۴-۵۴-۳) (آخرت) (دنیاء)

حیث بیض صیبت - آدمی را ناپاک میکند (۲-۲-۲۸)

خ

الخاتمین حضرت محمد آخرین نبیا است (۲۲-۳۳-۵)

خاک در خاک بزرگ حضرت مشتے از خاک برداشته بطرف لشکر دشمن پرت
دشمن بگریخت (۹-۸-۲) انسان از خاک پیدا شده (۲۷-۵۵-۱۰)

خانہ - در خانہ کے سواے اجازت نہاں رفت (۱۸-۲۱۶-۱۴)

خبیث - پوشش خبیث و طیب برابر بستند (۷-۵-۱۳)

حشر - اشارہ بقصہ عمریر - خر کہ بعد صبح مال زندہ شدہ (۳۲-۲-۳۵) آواز

خرا از ہمد کرد تیر است (۲۱-۳۱-۳)

خرج - خرج فی سبیل التعمد و (۲-۲-۲۴) چند خرج باید کرد (۲۴-۱۲)

خرج فی سبیل اللہ و تائید (۳-۲-۳۴) خرج در سادہ خدا ثواب د

نقصان (۵-۴-۶) خرج کردن آنچه کہ بسیار دوست دارد

خوبست (۱۰-۳-۱۱) خرج در این دنیا مانند باد است (۱۳-۱۲)

خرج برائے خوردن - خلاست فقط برائے کار ہائے ممنوع حرام -

(۸-۷-۴)

خزقل - اشارہ برفتن یوسف از یاران جنس قیل بنیو (۱۷-۲۱-۶)

خشم - خشم خوردن بہرست (۱۴-۳-۱۳)

خضر - اشارہ برفتن خضر بحج بحسبین ہجر اسی پوش و بریان کہ دن ما ہی

(۱۵-۱۸-۱۹) اشارہ برفتن موسیٰ و یوشع برائے ملاقات خضر (الضیاء)

گنگوے او با موسیٰ (الضیاء) خضر موسیٰ را میگوید کہ بہرہ اقمہ کہ او پند

میکند (الضیاء) خضر پہرے را قتل میکند و دیوار بر فردمان سے گنگوے

خضر میان علم موسیٰ و علم خضر (۱۵-۱۱-۱۰) بیان حقیقت ہجرت

که مذکور شد حضرت موسیٰ امین (علیه السلام)

خلق۔ از آب پیاشده (۱۰۰-۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳) مخلوق از آب پیاشده (۱۰۰-۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳)

پیدا خواهد شد براس آن سیر در زمین پاکیزه کرد (۲۰۴-۱۰۰)

خلق انسان از یک نفس مخلوق است (طحاوی)

روزید اسندہ (۸-۷-۶) وقت ہم از کپ نفس چاشت ۴۰

۲۰ - خلقت آسمان زمین و شش و ششده (۱-۱۰-۱) (۱۲-)

۱-۱۱ خلق الله الانسان اربع خصال (۱-۲۲-۱۳) خلق الله الانسان

از خاک شد (۱۴۰۱-۱۵۰۱) خلقت آسمان زمین درش و درش

(۱۹-۲۵-۳۱) (۱-۲۱-۳۱) خَلَقْتُ آدَمَ مِنْ خَاكٍ (اَيْضًا) (۱۹-۲۵-۳۱)

از خاک و نطنه پدید آمده (۲۲-۳۲-۴۲) خلقت انسان از خاک

ولطفه وحنون وغيره تبیین (ج ۲، ص ۶۰-۶۱)، تفسیر انسان طبر

$$\{m \in \mathbb{N} \mid m \leq n\}$$

خانیقل - جزیرہ البرص (۱۸۰۰-۱۸۰۱) (ابراہیم)

تاریخ روزگار گناه است (۱۰۰-۱۰۱) و تاریخ روزگار خیر است (۱۰۲-۱۰۳)

(۱) - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

[illegible]

مقدمه: این کتاب در مورد...

$$(1 - \frac{1}{n})^k = (1 - \frac{1}{n})^{k_1 + k_2} = (1 - \frac{1}{n})^{k_1} (1 - \frac{1}{n})^{k_2}$$

وای: ز راین پوچواستند که یک خوان طعام اندر ایشان بود

(۱۵-۵-۴) (مأثم)

خوف - هر که خوف خدا بکند بهشت خواهد رفت (۳-۱۳-۳)
 خنیا - خیانت بدست دلائق نبی نیست (۴-۳-۱۴) خیانت کردن
 گناه است (۵-۱۴-۱۶) در امانت خیانت بنایک کرد (۹-۸-۳)
 خیر - خیر و شر همه از الله است (۵-۱۴-۱۱) خیر از الله است و شر
 از نفس انسان (ایضا) خیر و ضرر هر دو الله رسانیدن میتواند

(۲-۴-۴)

خیتر - خیرات باید است (۳-۱۱-۱۴) و خیرات نیت واجب است
 (ایضا) خیرات مشابه بسیار است (ایضا) خیرات از چیزهای
 حلال باید بود نه حرام - از چیزهای پاک باید بود نه نجس (۳-۲-۳۶)
 خیرات ظاهر خوانده خفته خوب است (ایضا) (۱۳-۱۴-۵) (مصدر)

۵.

دارالافتاء - دفتر است (۹-۶-۲۱) دارالافتاء برادر پیغمبر گاران خوب است

(۱۴-۱۳-۱۴) دارالافتاء برادر آل کسانست که درین دنیا بلند می

نماید و دنیا بخشنند (۲۸-۵-۵) (افتاء)

دارالسلام - الله مؤمنان را ابدار السلام و عفو میکند (۱۱-۱۰-۳)

دارالهدی - دارالهدی است (۳-۱۳-۳) هدایت و نورانی است

(۳-۱۳-۳) هدایت و نورانی است (۳-۱۳-۳) هدایت و نورانی است

لعنت میکنند (۱۱-۵-۶) قصه با هیمن در زمان اود (۹-۷-۶)
 بد او و چهار داده شده و زبور هم (۱۵-۱۰۰-۶) داود و سلیمان را حکم دهم
 داد و شد - جانوران مطیع اگر گشتند (۱۶-۲۱-۶) داود و زره این
 پست خود بسیار خست (ایضا) الله داود و سلیمان را علم داد (۱۴-۲۶-۲)
 فضل الله داد بود - سر نه با دو می پریدند و آهین در دست دوم
 میشد (۲۲-۴۴-۲) معامله با این دو فرشته برای فیصله داود
 میاید (۲۴-۳۸-۲)

دجال عیسی دجال ابرو قیامت خواگشت - اشاره بانقده (۴-۱۶-۲۲)
 دخان - سورة الدخان (۲۵-۴۴) (دود)
 دحضتر - از پیدا شدن فقر بعضی را روی سیاه میشود - فقرت و فقران بدست
 (۱۵-۱۶-۱۷)

درجه - بر آئے و سولان هم درجات مقررند (۳-۲-۳۳) پیش الله درجه
 مردمان مقرر هستند (۱۷-۳۳-۱۷) بر آئے اعمال هر یک درجات
 معین اند (۸-۷-۱۱) در انسان درجات مقررند (۲۰-۷-۱۱)
 درخت - درخت ممنوع با آدم (۱-۲-۱۴) (۸-۷-۱۲) درخت ملعون
 در قرآن قوم است که بر ذقیامت طعام کافر است (۱۵-۱۷-۹)
 در گشتن - از تقصیر در گشتن کار نیک است (۱۷-۱۵-۹)
 دروغ - رانقرے (کاذبان)
 درویش - قصه درویش در ایام موسی (۹-۷-۲۲)

دربیا - دریائے شیرین قلع - ازان گوشت و جواہر پیدا میشود (۲۰۰-۲۰۱)

۳۵-۲) دریائے قزقم کہ فرعون بالکثر دران غرق شد (۹-۱۰-۱۱)

دزد - مردی از آن کہ دزدی کند چه سزا باید داد (۶-۵-۴)

دست - دست بریدن سراسے دزدی (۶-۵-۴) دست انداز شد

بنیت چنانچه میگویند (۱-۲-۳) سقیدری دست درین دنیا

معجزه موسی (۹-۱۰-۱۱) دست انداز دست بهریت کنسگان

(۲۴۱-۱) (زید)

دعا - از دگاه آبی دعا خواستن بر بندگان واجب (۳-۲-۱) (۴-۵-۶)

۳-۲) از آئند بقرص و خفیه دعا باید خواست (۱-۲-۳) انسان

بعضی دعا میخواند که بر آید (۱۵-۱۶-۱۷)

دفن - زانے بقایل سپردم دفن کردن لاش سے آموزد (۶-۵-۴)

دل - چشم و گوش و دل هر یک سوال کرده خواند شد (۱۵-۱۶-۱۷)

دینیا - حیات دنیا و آخرت (۱-۲-۳) دنیا وقت عمل است (۳-۲-۱)

۳-۲) شمع حیات دنیا (۳-۲-۱) حیات دنیا غرور است (۴-۵-۶)

۱۹-۲۰) کشایچه بر حیات دنیا راضی هستند در آتش جایی خواهند

یافت (۱۱-۱۰-۹) کسی که اراده دنیا میکند با هر چیز داده میشود

آخر و بخت هم بود (۱۹-۱۸-۱۷) کسی که اراده دنیا میکند نابینا است

در آخرت هم نابینا خواهد شد (۱۵-۱۶-۱۷) دنیا و آخرت کشایچه

هستند که مردمان داده شده اند (۲۵-۲۴-۲۳) (حیات) (آخرت)

دوازده - دوازده قوم موسی (۱-۲-۷) دوازده چشم از سنگ پدید آیند

(الغنا) الله دوازده سردار از بنی اسرائیل پیدا کرده (۱۱-۵-۲۰)

دوازده چشمه بر سر دوازده قبیله یهود (۹-۷-۲۰) دوازده اسباط

وقبیلہ از یهودان (الغنا)

دوازده برتر قیامت دود پیدا خواهد شد که مردمان را بهوش و روانه خواهد کرد

(۲۵-۱۴-۱)

دوزخ - احوال دوزخ و کدام کس داخل آن شود (۱۴-۱۹-۵) دوزخ بهشت

چه عذاب لذت در آن موجود است (۲۵-۲۴-۳) (جهنم)

ده - سورة الہم (۲۹-۷-۷)

ده - دهری هیچ علم ندارد و کار بر گمان میکند (۲۵-۲۵-۳)

دین - دین و ملت ابراهیم بهتر و قایل (۱-۲-۱۴) شبه در دین از کس نباشد

شعید (۳-۱۰) از مجلس علما آن که بر دین عیب گیرند باید گریخت

(۷-۴-۸) در دین سرق نباید کرد نه دین محمد ملت ابراهیم

حلیف است (۸-۴-۲۰) دین الحق یعنی دین اسلام از همه بهتر است

(۱۰-۹-۵) در بخان دین استنزا و سخری کردن گناه است

(۸-۷) بعضی در دین محمد شک می آورند (۱۱-۱۰-۷)

دین العتیم یعنی دین درست کدام است و صف آن -

(۲۱-۳۰-۴) (اسلام)

دین - (قرص)

ذ

ذاریا - سوره الذاریات (۲۶-۵۱)

ذکر - الله را یاد باید کرد (۲-۲۱) و ذکر در نماز سجده (۲-۵) و اعطای
نشسته و ایستاده ذکر الله میکنند (۲-۲۱) و بعد از نشسته یا ایستاده
توبه باید کرد (۵-۱۵) ذکر نعمت الله باید کرد (۵-۱۲) الله را
و دل جان خود یاد باید کرد (۹-۲۴) ذکر الله طمانینه طلب
میشود (۱۳-۱۳-۱۴) الله تعالی خود ذکر بر بنی نازل میکنند (۱۴-۱۵-۱۱)
ذکر کنندگان اهل مغفرت هستند (۲۹-۲۴-۲) و اگر اسم بزرگ
اولیتر است (۲۹-۲۴-۲)

ذوالقصر (تشریح)

ذوالقصر نام پادشاه است - قصه او (۱۶-۱۸-۱۱) در میان دو دیو آمده است
که با جوج و با جوج انجامیدند و با هم و می و غیره مد
می بند و (ایضا)

ذو کحل - یکی از انبیاء صابر بوده (۱۷-۲۱-۶)

یعنی یونس و ذکر او (۱۷-۲۱-۶) (یونس)

دانش - مومنان و راسخان چه آبرو بینند (۶-۴-۲۲)

دانش کلام مردمان را شد باید گفت (۲۶-۴۹-۱)

را عینا - یعنی بطرف ما متوجه باش - این لفظ ممنوع شده و یکا - آن بر آن
النظر نامحکم شده (۱-۲-۱۳) یهودان این لفظ را به بدی استعمال میکرد

(۴-۵-۷)

واهبنا - رُهبان عالمیان که مال مردم نظم میخیزند عذاب اینند (۹-۵-۵)
رب - رب العالمین کمیت (۱-۱-۱) (۱۹-۲۶-۲) (۲۴-۲۱-۲)
(الله) (کلمات رب)

رجبا - پیوند از گرفتاری با یعنی سود منع شده (۴-۲-۲۲) ربانیا بگرفت
که حرامست (۲-۳۸) (۴-۳۳-۱۲) ربانی الحقیقت مال
مردمان را می شناسد (۲۱-۳۰-۴) (سود)

رجس - الله بر عقیلان پسری می آورد (۱۱-۱۰-۱۰) خمر و میسرغنی شمر
و قمار بازی رجس هستند (۷-۵-۱۲)

رحمانا - عرب نام الله رحمان میگویند (۱۵-۱۲-۱۴) اولاد و آرزو رحمان را
نیست (۱۴-۱۹-۴) بعضی کافران میگویند که رحمان پس گرفته است
(۲-۲۱-۲) بندگان رحمان میگویند (۱۹-۲۵-۷) سوره الرحمن
(۲۷-۵۵) (الله)

رزق - الله رزق فرستاده و مردمان از آن جلال و حرام ساخته (۱۱-۱۰-۴)
رزق هر روزنده بر الله است و در کتاب مرقوم است (۱۲-۱۱-۱) کشش
و گنگی رزق در دست الله است (۱۳-۱۳-۳) بعضی از بعضی در
زیاده تر اند (۱۴-۱۶-۱۰) رزق در دست الله است و کسب خواهش

اوست (۱۵-۱۴-۳) الله رزق میرساند و آن تیسرت (۱۶-۲۰-۱)

رزق از پیش الله بایست (۲۰-۲۹-۲) الله به هر انسان و حیوان

رزق میرساند (۲۱-۲۹-۴) کُشاوگی تو گئی رزق حسب مرضی الله است

(۲۲-۳۴-۵) (۲۳-۳۹-۵)

خداوند! بعد موت مردگان خواهند برخاست (۱۱-۱۱-۱) (حشر) (قیامت)

رسول! بعضی ستمهای کافران (۵-۴-۱۱) ستمهای کافران که برای

نیاز بنیان میگردند (۴-۵-۱۴)

رسول! رسولان! کسیکه عدد و رسولا است کافر است (۱-۲-۱۲) رسول مردمان

کتاب و حکمت می آموزد (۲-۲-۱۸) بر همه رسولا این اعتبار بایکد (۲-۲-۲۰)

رسول اگر یا احسان الله است بر مؤمنان (۴-۳-۱۴) رسول بر آن است

که مردمان را با طاعت الله راغب کند (۵-۴-۹) کسیکه فرمانبرداری

رسول کند چه اجر بنمید (ایضاً) رسول برای مردمان بشیر و نذیر است

(۴-۵-۳) بر همه رسولا این اعتبار بایکد (۴-۴-۲۱) رسولان بر مردمان

بشیر و نذیر اند (۴-۴-۲۳) (۴-۴-۵) رسول بر آنستند پیغمبر

الله فرستاده شد (۴-۵-۱۰) چون رسول بر بنی اسرائیل فرستاده شد

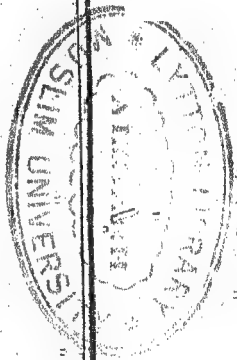
اورا کشتند و خراب کردند (ایضاً) رسول پیغمبر است (۴-۵-۱۳)

بسیار از رسولا ایضا داده شدند و کابینه داشته شدند (۴-۴-۴)

رسول الله لی شفیع نیست (۴-۴-۴) الله بر همه رسولا هدایت و کتاب

و حکمت و نبوت داده (۴-۱۰-۱۰) رسولان بر آنستند هر کردن آیات

اللہ می آئند (۸-۷-۱۴) رسول کریم می پوچھنے کی چیز سے خواہجہ
 (۹-۷-۱۹) پیر کی سول کردن بہتر است در توبیت و ایل از خبر او
 شدہ (ایضاً) رسول برائے امت مشفق و مہربانست (۱۱-۹-۱۶)
 رسول بر کس امت است و انصاف میکند (۱۱-۱۰-۵) رسول کریم
 فرستادہ شدہ بودند بہر ازواج و اولاد و شتند (۱۳-۱۲-۶) قبل ازین
 رسولان بر کجا ہنگامان فرستادہ شدند (۲۱-۲۰-۵) رسولان چکا
 مقرر شدہ (ایضاً) رسول فقط بر کس انسانیدین پیغم است (۱۶-۱۴-۶)
 رسول بران قوم فرستادہ شود (۱-۱۱) اللہ بر اسے ہر امت کے فرستادہ
 (۱۱-۱۶-۵) قبل ازین ہم بچند امت ہا رسول فرستادہ شدہ (۸-۱۱)
 بر کواون بشارت و خوف فرستادہ شدہ (۱۵-۱۸-۸) اللہ از ملک
 انسان بر ک خود پیغام برے گزیند (۱۷-۲۲-۱۰) رسول کفران در ہا
 رسول قرآن (۱۸-۱۵-۱) جواب اللہ تعالیٰ کہ ہمہ رسول آدمیان بودند
 و طعام بخورند (۲-۱۲) رسول فقط بر کس انسانیدین پیغام است (۲۰-۲۶-۱۲)
 پیر کی سول بر ہر انسان حبست (۲۱-۳۳-۶) محمد رسول حق است (۲۲-۳۳-۵)
 بتدہ خدا بودہ اول مسلمانان (۲۳-۳۹-۲) رسول از ان فرستادہ شد کہ
 اور مدد و عزت دہند و اللہ را یاد کنند (۲۶-۴۸-۱) رسول اللہ شہ
 و بشیر دہنیر است (۲۶-۳۸-۱) اللہ از میان امتان رسول پیدا کردہ و
 کتاب و حکمت دادہ (۲۸-۶۷-۱) (نبی) (الپیغمبر)
 رشک - رشکت بر کسے کردن خوب نیست (۵-۴-۵)

دعد - برقی و محمد بر آترسانیدن کافر است (۲-۲-۱) سوره ارقم

(۱۳-۱۳) رعد سبج حمد و نوح اند (۲-۱۳-۱۳) (برقی)

رمضان ماه مبارک (۲-۲-۲) قرآن در ماه رمضان نازل شده (الغیاث)

بشب قدر در ماه رمضان نازل شده (۳-۳-۱) (۹۶-۱)

رنک - نصار رنگ زرد برائے نشان یمن بکار می بردند (۱-۱۴۵)

روح - چه چیز است - از امر رب است (۱۵-۱۵-۱۵)

روح القدس یعنی بر روح القدس در واده شده (۱-۲-۱۱) (۳-۳-۳)

(۴-۵-۱۵) روح القدس قرآن از بالا می آید و بر آید است و خوره

مومن است (۱۴-۱۶-۱۴) (جبرئیل)

دو روز - یار و قیامت - همان روز و یها سفید و سیاه خواهند شد (۳-۳-۱۱)

اعمال هر کس نوشته میشوند و بر روز قیامت در ترازو وزن خواهند شد

(۸-۱-۱۱) احوال و قیامت (۱۵-۱۸-۶) (۱۶-۲۱-۶) (تیسر و پانزدهم)

بروز قیامت شامل نخواهند شد (۱۸-۲۳-۶) افعال مردمان و قیامت

و ترازو وزن خواهند شد (ایضا) هر قوم بر روز قیامت حسب کرده خود

خبر خواهند یافت (۲۵-۴۵-۴) مدت روز قیامت پنجاه هزار سال

خواهد بود (۲۹-۶۰-۱) بعضی احوال آخر و ایضا (قیامت و حشر)

روزه - (صیام)

دوم - سوره دوم (۲۱-۳۰) جنگ روم و فارس با عرب (۲۱-۳۰-۱)

دو ش - بروز حشر و یها سفید و سیاه خواهند شد (۴-۱۱) (روز)

ن

زانیع - دفن کردن لاش اول زانیع به قایل پس آدم آموخته (۵-۵-۵)

زانی - ہر مرد و زن کہ زانی شود او را یکصد جلد بطور سزا پایزد (۱۲۴-۱۸-۱۲۴) (زننا)

زانیہ - بزانی حلال و بر قوم دیگر حرام است (۱۸-۲۴-۱۸)

زبوری - بردار و نازل شدہ (۶-۴-۲۳) (۱۵-۱۴-۶) (زاد و)

زخوف - سورۃ الزخوف (۲۵-۴۲)

زیر آ - قدرت اقدس در پیدا کردن زراعت ہا و غیر آن (۲۱-۳۲-۳)

زقوم - درخت لعنت کردہ شدہ کہ قوت کافران خواہد شد (۱۵-۱۴-۶)

زکریا - پیغمبر بودہ (۳-۳-۴) زکریا و دیگر انبیاء بر آہای فرستادہ شد

زکریا (۱۰-۶-۴) زکریا از اقدس خواستہ و او را در میری پس عطا

شدہ (۱۹-۱۹-۱) اولاد و ہدایت بر او عطا شدہ یحییٰ با و دادہ شدہ

کار ہا سے غیر میگرد (۱۴-۲۱-۶)

زکوۃ - زکوۃ باید داد (۲-۲-۱۳) (۲۲-۲-۲) (۳۸-۲-۳۸)

سر آ آن کس کہ زکوۃ میدہد (۳-۳-۱۸) زکوۃ یعنی حق از پیدایش

بایعات و غیرہ باید داد (۸-۶-۱۴) مسکرات زکوۃ را کافر با دشمن و بیش از

باید گشت (۱۰-۹-۱) مؤمنان زکوۃ میدہند (۹-۹-۹) زکوۃ چہ

انجر سے آرد (۴-۲۲-۲۲) زکوۃ مال امضا ہے (۲۱-۳۰-۴)

(صلوۃ)

زلزال - سورة الزلزال (۳۰-۹۹) زلزله زمین و برقیامت (۳۰-۹۹)

زهر - سورة الزمر (۲۳-۲۹)

زمین - هر چه در زمین و آسمان است از ابتدا است (۵-۴-۱۸-۱۵)

مقدس که موسی بقوم خود براس رفیق آنجائی گفت (۲-۵-۱۴)

بزمین رزق جانوران مردمان پیدا شده (۱۴-۱۵-۲) آدم از حبش

بزمین نقل کرده (۸-۷-۲) آسمان

زن - زنان - زنان پاکدامن از مسلمانان و دیگر ایل کتاب برگ انتخاب

جایز (۴-۵-۱) زنان پاکدامن برگ مردان پاکدامن هستند و زنان

بدکار براس مردان بدکار (۱۸-۲۴-۳) زنان مومنات زادت

که حفاظت شوگاه خود کنند و زینت خود ظاهر نسازند (۱۸-۱۴-۴)

زنان را باید که نه زینت خود ظاهر کنند و نه بوقت رفتن پای بر زمین

گویند (ایضا) زن خود را با گفتن خوب نیست (۲۱-۲۳-۱) نکاحات

براس کسی که زن خود را مادر گوید (۲۸-۵۸-۱) زنان کافران

مسلمان شوند بر مسلمانان حلالند (۲۸-۴۰-۲) برگد ام مشرط است

زنان تبول باید کرد (ایضا) (نساء)

زنا - براس ثبوت زنا بر زنان چهار گواه ضرورند (۴-۴-۳) زنا

و مرد یعنی اطاعت چه ضرر آرد (ایضا) زنا با حرام است نزد آن

نباید رفت (۱۵-۱۴-۴) (زانی)

زیاده گوئی - و دین زیاده گوئی نباید کرد (۴-۴-۲)

س

سایکد ہر چیز را سانیہ است کہ سجدہ میکنند (۱۱۶-۱۶-۶)
 سامی - قوم موسیٰ را اگر آہ میکنند (۱۶۱-۲۰-۱۲) (موسیٰ)
 سبب - نام قومیکہ بلقیس از ان بودہ (۱۹-۲۴-۲) سورہ البقا (۲۲-۳۲)
 بلقیس عالم آن ملک بود و شہر خوب بود و باغ عجیب داشت بعد از قہر
 اللہ بر ان قوم و شہر رسید (۲۲-۳۱۴-۲) سلیمان (بلقیس) (۱۱۶)
 سبت - بنی اسرائیل کہ سبت تجاؤ کر و نہ شکار کریند بل شدہ (۱-۱۰-۱)
 اصحاب سبت کہ در کل بل شدہ (۵-۱۴-۱) بر و سبت شکار
 کردن منع بود (۹-۱-۲۱) تعلیم سبت یعنی سبت از اصل و رتبت
 ابراہیم بودہ در اسلام ہم شدہ (۱۵-۱۴-۱۶)
 سبیل - فی سبیل اللہ (خروج) (جنگ)
 ستارہ - ستارہ (نجوم) برائے رہنمائی مردم است (۴-۶-۱۲) یازدہ ستارہ
 در خواب پیوسف سجد میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سجدہ - در قرآن بر چہار دہ جا یا سجدہ فرض سنت واجب است کہ نشان
 آنها بر حاشیہ قرآن میکنند - ہر چہ در زمین آسمان است باللہ سجدہ
 (۱۳-۱۳-۲) (۱۱۶-۱۶-۶) سورہ السجدہ (الحمد) (۳۴) یازدہ ستارہ
 در خواب پیوسف سجد میکنند (۱۲-۱۲-۱)
 سمیر - شیاطین بحر و ان سحر مے آفرینند در ملک سلیمان (۱-۱۲-۱) ہاروت

باروت سحر سے آمونت نہ (ایضاً)

نواب - اعمال کا قرآن نازد سراب ظلماتند (۱۸-۲۱۴-۵)

سیرج الحکما - آند سیرج الحسابت (۱۳-۱۴-۱۵) (القدر)

سفر - رستم ناز کوتاہ کردن واست (۵-۴-۱۵)

سفر - ستر حیت و انچه حال بگذرد (۲۹-۴-۱) (دو رخ)

سکر - در حالت سکر نماز و انیت (۵-۴-۵)

سکند - (ذوالقرنین)

سگ - قوم کا زبان تشبیہ بگ دارند (۹-۴-۲۲) سگ اصحاب

(۱۵-۱۸-۳) (اصحاب کعبہ)

سلام - جواب سلام گفتن نواب دارد (۵-۴-۱۱) سوا کردن اذان و

سلام در خانہ کے دخل نہا بیکرد (۱۸-۲۱۴-۴) آند و ملائکہ بر بنی صلو

و سلام بگویند (۲۲-۳۳-۴) (دورات سلام)

سلسلہ من و سلسلہ بر بنی اسرائیل نازل نشد (۱-۲-۱۱) (۹-۴-۲۰)

(۱۶-۲۰-۴) (من)

سلیما - در ملک سلیمان شیاطین بر دمان سحر سے آمونتند (۱۲-۲۱-۱۱)

یکے از رسولان خدا بودہ (۴-۲۲-۲۲) سلیمان بر ہوا بیکر کند

شیاطین بر آ او در دیا عوطہ نہیں تہند و کار ہائے شکل میکنند (۱۱-۲۱-۱۶)

آند سلم با و دادہ و منطق الطیر آمونتند (ایضاً) سلیمان بوادی النمل میاید

و گفتگو سے او با موران (ایضاً) سلیمان صبح و شام در ہوا بیکر کند

و جرن خدمت او میکنند - عین القطر با داده شده (۲۲-۳۳۶-۳)
 چنانچه موت سلیمان در رسیدن خبر مرگ او بنیان میرسد (ایضا) سلیمان
 پسر و او بود و بهترین بسند خدا بوده (۲۳-۳۳۸-۳) انگشتری است
 صخر جرن می آید - باز از سنگ ماهی بدست سلیمان میرسد - باد و جتبیان
 در حرم او بودند (ایضا) و اسطوخودوس سلیمان با بقیس ننگه مبارک بقیس (ربا)

(پنهان)

سوره - (آسمان)

سنگ - یعنی از یهود دل مانند سنگ سخت و استند (۲-۹) در بعضی
 سنگ آیند (ایضا) و از ده چشمه از سنگ پیدا می شوند در ایام
 (۱-۲-۴) (حجبر)

سود - ربای یعنی سود که آنرا بیایج خوانند حرام است و ممنوع (۳-۲-۳۸)
 (۳-۱۶) مال از یاد نگیرند (۲۱-۳۰-۴) یهودان را از
 گرفتن سود منع نموده (۶-۴-۲۲) (ربا)

سوره - سوره های قرآن جمله یکصد و چهارده هستند و اسمها آنها را در
 این کتاب داده شده اند - کتب را مجالی نیست که مانند سوره قرآن
 بنامزد (۱۱-۱۰-۴) سوره فاتحه یا مفت آیه آن وطن پیغمبر است

(۱۵-۱۶-۶)

سوز - که ششمین شهر از سوراخ سوزن - اصطلاح عربی تأخیر است تا کن (۱-۴-۵)
 سوگند - (مستم)

سده گیس از انضا که تا پنجاه روز بزرگداشت می نمود (۱۱-۹-۱۰)
 مسیور - بر آسے تماشا بر زمین سیر باید کرد (۱۲-۱۱-۱۰) بر آسے استنجان
 هستی سیر باید کرد (۱۲-۱۲-۱۱) سلیمان بر پوای سیریک (۱۲-۱۱-۱۰)
 سینم و زینا عیست بر آسے این پانہ بر آسے آخرت (۱۲-۱۱-۱۰)

شاعر - شاعر دایتیکے نیکنند - گمراہان پر ویشی عراق کینند (۱۲-۱۱-۱۰)
 کافران محبتد را شاعر مخون میخوانند (۱۲-۱۱-۱۰)
 شام - زمین مقدس قوم مٹوے استنجا میرد (۱۲-۱۱-۱۰) اشارہ بر کثرت
 این مین (۱۲-۱۱-۱۰)

شاهد - چهار شاہ ضرور اند بر آسے ثبوت تہمت کہ بر زن پاکدامن آمدہ باشد
 (۱۲-۱۱-۱۰) رسول کریم شاہد و بشر و نذیر است (۱۲-۱۱-۱۰) آیت
 شاہد است (۱۲-۱۱-۱۰) بر آسے فیصلہ و رتہ شاہد باید کرد (۱۲-۱۱-۱۰)
 (گواہ - گواہی)

دشت تو گدشتن شتر از سوراخ میوزن - صلاح عرب (۱۲-۱۱-۱۰)
 شتر - خیر و شر همه از اللہ است (۱۲-۱۱-۱۰) شتر از نفس چرخ میاید
 (ایضا) بدی (خیر)
 شراب - اللہ از آنجو شراب پیکیند (۱۲-۱۱-۱۰) شراب طہور
 (۱۲-۱۱-۱۰)

شربت شرک به است - الله شرکان بر گزینی بخشد (۵-۳-۴) کسیکه بخدا شرک
میدهد گمراه است (۱۱-۱۰) شرک کثرت دان به الله کفر است و سسر آورد
۱۰-۵-۱۰ حسب قول لقمان شرک ظلم عظیم است (۱۱-۱۰-۲) و غیر از شرک
بیشتر گناه - خدا ثلث شرک گناه بر بنو منان واجب (۱۸-۲۴-۴۴)

شعوانه سوره اشعرا (۱۹-۲۴) (شاعر)

شعیب - بر آورد لوط - اورا الله به دین فرستاده گفتگوهای او با قوم خود در باب دین
و پیمایش (۱-۴-۱۱) (۱۱-۱۲-۸) شعیب قیام خود را بر استغفار و غنیمت
میدهد - نجات به شعیب و منرا الظالمان میرسد (الضیاء) الله از قوم شعیب
انتقام میگیرد (۱۴-۱۵-۵) قصه شعیب (۱۹-۲۶-۱۰)
شفاعت - شفاعت خوب به در نصیب آید (۵-۴-۱۱) شفاعت بندگان
بر الله است (۲۴-۲۹-۵)

شکار - (صید)

شکر - شکرانه از زبان بندگان (۱-۱-۱) شکر الله را بگوید (۲-۲-۱۸) شکر
کننده گانه الله حسنه را میدهد (۴-۳-۱۵) شکر کننده را الله عذاب
نمیدهد (۴-۴-۲۱) شکر کردن ولی امر است (۲۱-۲۲-۲۲)
شمس و شمس و قمر خلقت خدا هستند (۶-۴-۱۲) شمس و قمر منازل آنها
برای شمار سالها و حساب کردن هستند (۱۱-۱۰-۱) سوره شمس
(۳۰-۹۱) ابراهیم از آنها قیاس آب خود میکند (۶-۹)
شورش - سوره التور (۲۵-۴۲)

شهادت درجه منکمان است (۱۴-۳-۱۳) (شهادت)

شهادت بر آس مردمان در آن شهادت (۱۴-۱۶-۹)

شهر الحرام یعنی ماهی است حرمت داده شده (۲۲-۲۴-۱۴) جنگ

قتل در آن باجها ممنوع است (۲۴-۲۵-۲۶) شهر الحرام را بجز متدینان

مرد (۱-۵-۴)

شهادت کبک در جنگ مرد نیست زنی است (۱۴-۳-۱۵) شهر چیده

میرسد (ایضا) شهادت چه فائز وارد (۵-۱۴-۹)

شیر شیر از تخم جانوران پیدا میشود (۱۴-۱۶-۹)

شیطان شیاطین شیاطین همه مردمان می آموختند (۱۲-۲۴-۱۳) شیطان

دشمن انسان است (۲۵-۲۶-۲۷) شیطان عن فقرید و عجب

محکم میکند (۳۴-۲۳-۳۵) کسی او را دوست گرفت خراب خواهد شد

(۱۸-۱۶-۱۷) شیطان آدم را بکارهاست بدتر غیب میدهد (۴-۵-۱۸)

(۱۲-۵) شیطان آدم غریب میدهد (۸-۶-۲) اخوان شیاطین

انسان در دوسه میاندازند (۹-۶-۲۴) در جنگ بر شیطان

دست او چنان بگنجت چون او جبریل و میکائیل (۱۰-۶-۱۱) (۱۱-۶-۱۲)

شیطان اقرار کرد خود را کرد (۱۳-۱۴-۱۵) بوقت خواندن

قرآن از شیطان بجز این پناه باید گرفت (۱۴-۱۵-۱۶) شیطان را بر

مؤمنان غلبه نیست اما بر دوستان خود است (ایضا) شیطان

دشمن انسان است و میان ایشان دوسه میاندازد (۱۵-۱۶-۱۷)

شیطان با دم سجده میکند و دشمن با دشمنی (۱-۱۸) شیاطین کافران
فرستاده شدند (۱۴-۱۹-۲۰-۲۱) پیروی شیطان بیکر و (۱۸-۲۲-۲۳)
شیطان دشمن با انسانست (۲۲-۲۳-۲۴) شیطان سوسه در دلهای
مردم می‌اندازد (۳۰-۳۱-۳۲) (الطیس)
بشمویل - اشاره به شمویل چنیمبر (۲-۳-۳۲)

ص

صین ایضی بینیان که ایمان دارند عمل صالح کنند ثوابت یا (۱-۲-۸)
صحا - سوره ص (۲۳-۳۸)
صادق - الله صادق از ابراهیم صدق اجر میدهد (۲۱-۳۲-۴)
صاعقه - برق (عند)
صافات - سوره الصافات (۲۳-۳۶)
صالح - صالحات - صالحین - جزا عمل صالح (۱-۲-۳) پسر صالح
پایگفت (۱۲-۱۳-۱۴) (۵-۶-۹) عمل صالح چه خبر دارد -
(۵-۶-۱۸) عمل صالح بر آب مرو و زن خوبست (ایضاً) (عمل)
صالح - یک از انبیاء بوده - قصه او - جزا شود و بود گفتگو او با قوم خود
(۸-۹-۱۰) (۱۹-۲۰-۲۱) (۲۴-۲۵-۲۶) (۱۲-۱۳-۱۴) (۱۱-۱۲-۱۳) (۱۴-۱۵-۱۶)
صبر - صبر است (۱۹-۲۰-۲۱) (۲۴-۲۵-۲۶) الله با صابرانست (۱۰-۱۱-۱۲)
تا که الله حکم کند صبر بیکر و (۱۱-۱۲-۱۳) صبرندگان مغفرت خواهند یافت

(۱۲-۱۱-۲) کسیکه صبر کند و نماز بجا آورد بهشت خواهد داشت (۱۳-۱۲-۳)

به غیر کینه گان جزا داده خواهد شد (۱۴-۱۳-۳) صبر را جزا هرگز نیست

(۱۴-۱۳-۴) صبر از همه بهتر است (۱۵-۱۴-۱۴) اجر صبر در بهشت

(۲۱-۲۰-۴) صبر غم الامور است (۲۵-۲۴-۱۴)

فصل در صدقات - صدقه چیه حیدر دارد (۵-۴-۱۴) صدقه فقیران

باید داد (۳۳-۳۲-۳۴) صدقه براس فقر و مساکین و عیال و یتیمان

و قرضه داران و مسافران فرض است (۱۰-۹-۸) (نیز)

صید - صدقه یقین - چه گسار صدقه یقین بگویند (۵-۴-۹)

صید - در غار خلیفه ابابکر صدیق زینت محمد بود (۱۰-۹-۴)

صف - سوره الصف (۲۸-۴۱)

صفا - جبل صفا و مرده نشانه است (۲-۲-۱۹)

صلح صلح کنانیدن در میان مردمان چه اجر دارد (۵-۴-۵) صلح بهتر است

(۵-۴-۹) صلح کردن مابین مرد و زن (ایضا) و جماعت مسلمانان

را واجبست که با هم صلح کنند که همه مسلمانان بر او رند (۲۹-۲۹-۱۴)

با مشرکان صلح نباید کرد (۱۰-۹-۱)

صلوات یعنی نماز باید داشت (۱-۲-۱) (۱-۲-۱) (۱۰-۱۰-۱۴)

(۳۱-۳۰-۸) وقت خوف پیاده یا بر اسب هم نماز است (۳۱-۳۰-۳۱)

در حالت نگر نماز واجبست (۵-۴-۵) و دیگر چه چیز مانع نمازند

(ایضا) بکدام وقت نماز کوتاه کردن واجبست (۵-۴-۱۵)

در دشمنان هم سلاح پوشیده نماز باید گذارد (ایضاً) صلوٰۃ و رکوع

چه اجرد دارند (۹-۴-۱۳) براس نماز چه طور وضو غسل باید کرد (۹-)

ص ۲۰) شیطان از نماز منع میکند (۴-۵-۱۲) کسیکه نماز گذارد و

ر توبه کند پادشاه است (۱۰-۹-۲) روزه شب نماز او باید کرد (۱۳-۱۰-)

۱۱-۱۰) خیرات و صلوٰۃ ظاهر و باطن باید کرد (۱۳-۱۴-۵) کسی که

صبر کرد و نماز بجا آورد بهشت خواهد رفت (۱۳-۱۴-۳) بر صلوٰۃ هم

و صبر باید کرد (۹-۲۰-۸) صلوٰۃ و رکوع اجزای یک است (۴-۲۲-۱۶) روزه

صلوٰۃ و رکوع قائم باید داشت تا رحم کرده شود (۱۸-۲۴-۶) نماز هر

بدیر آورد میکند (۲۱-۲۹-۵) و اس بر حال ایشان که از وقت نماز

بخیجیر هستند (۳۰-۱۰۶-۱) (نماز)

صویر پرور قیامت اسرائیل صوری بدید- آنوقت چه حالت خواهد رسید

(۲۰-۲۶-۶) دوباره صور خواهد دمید (۱۴-۳۹-۶) (قیامت)

صوم- (صیام)

صیام- یعنی روزه بر مسلمانان فرض است (۲-۲۲-۲۲) مرقض و مسافر روزه

معاف است (ایضاً) در کفایت تن و نفس و شکستن قلم روزه باید داشت

(۵۵-۴-۱۳) (۴-۵-۲) (روزه)

صید- یعنی شکار که بدست و به تیر کشته شود حلال است بوقت حرام

(۴-۵-۱۳) که آنم قسم شکار حلال است (۴-۵-۱) شکار با حی احرام

حلال (۴-۵-۱۳)

ض

ضحیٰ - سورہ الضحیٰ (۳۰-۹۳) ۵
 ضریب - خدا تعالیٰ از زدن مثل شرم ندارد (۱-۲-۳) اقد برومان براهیا
 مثل سینہ (۱۳-۱۴-۱۵) (مثل)
 ضرر - خیر و ضرر بر دو اقد می تواند رسانید (۴-۵-۶) ضرر و نفع در دنیا
 التدریج نہ در حشر تیار انسان (۱۱-۱۰-۵)
 ضعیف - کسی کہ ضعیف و لرزیدہ است بر او پیچ حج نیست (۱۰-۹-۱۲)

ط

طاعفہ - یعنی شیطان یکیکہ ہمراہ او شود و خراب اہل شد (۳-۲-۳۲)
 طالوت - احوال طالوت و موسیٰ (۲-۲-۳۲ و ۳۳)
 طعام - ہر طعام بر بنی اسرائیل حلال بود (۳-۳-۱۰) و رگہ ام خانہ طعام
 خوردن و است - با ہم خوردن یا متفرقہ (۱۸-۲۴-۸) طعام سبکینا
 واجب (۳۰-۱۰۶-۱) در حلال (جسم)
 طلاق - مدت طلاق برائے زنان تا حیض نہت (۲-۲-۲۸ و ۲۹) بعد
 طلاق زن را ایذا نباید داد (۲-۲-۲۹) بعد بلاق ہم نکاح نہت
 (ایضاً) روز ہائے عدت در طلاق (۲-۲-۲۹ و ۳۰) محل طہن
 زن بوقت طلاق (۳۰- -) بعد طلاق نکاح کے جایز (۳۱- -)

سورة الطلاق (۲۸-۶۵) برچه شرطها طلاق با طلاق (۱) (عقد)

(نخل ح)

طواف - کجا می شود (۱۹-۲۲)

طواف - موسی کجیل طور می رود (۱-۲-۱۱) و طواف براس و عدّه نبی با سوره الطلاق
ایشان کفر کردند و عدّه شکستند (۴-۶-۲۲) و عدّه القدر با نبی اش
بجانب طواف برایشان من و صلوئی نزل می شود (۱۴-۲۰-۴۰) موسی را طواف

طواف است می بیند (۲۰-۲۸) سوره الطواف (۲۷-۵۲) (موسی)

طواف - نجات کشتی نوح از طوفان و غرق شدن کافران (۸-۱۰-۱۱) طوفان

سبح میزند (۱۲-۱۱-۳) تا چهل و سه بار و یکصد و شصت بار کشتی چیل

جودی می آید - نوح از الله سوال و حق پس خود میگفت و آن رو می شود

(۱۲-۱۱-۴) و عدّه الله با نوح که باز آفت بر آفت نخواهد آمد (ایضا)

طوفان از تنور پیدایش و کافران غرق میشوند (۱۲-۲۲-۲۰) الله

طوفان کشتی نوح را نجات میدهد (۲۰-۲۲-۲۰) (نوح)

طه سوره طه (۱۹-۲۰)

طوف - و گردن بے ایمان طوفان انداخته خواهند شد (۲۲-۳۹-۱)

طیب بنامیز با پاکیزه و بسال ناید خورد (۲-۳-۲۱) (حلال)

ظ

ظالم - الله ظالمان خود میدهد اندر (۲-۳-۱۱) الله ظالمان را و دست میدهد

(۲-۲-۴) ظالمان بوقت موت چه عذاب بینند (۴-۶-۱۱) عنت
 القدر ظالمان است (۱۲-۱۱-۲-۱۵) القدر ظالمان را که میزند (۱۳-۱۲-۱۵)
 القدر ظالمان را خوب است (۱۲-۱۱-۲-۱۵) القدر ظالمان را خوب است (۱۲-۱۱-۲-۱۵)
 القدر قوم ظالمان را هدایت میکند (۱-۲-۱۱-۲-۱۵)
 ظلم که کسی به ظلم خوانند که در عذاب خوانند (۱۱-۱۰-۵) القدر برودن
 ظلم نکن و اگر این اشیان خود بر خوشتن ظلم میکنند (۱۱-۱۰-۵) میان ظلم
 و انصاف فیصله خواهد شد و این فیصله سیم است (۱۱-۱۰-۵-۹)
 ظن - ظن بچین کفایت میکند (۱۱-۱۰-۱۴) ظن بچین کفایت میکند (۱۱-۱۰-۱۴)
 اکثر ظن بد است و گناه است (۲۶-۲۹-۲۰) (نگاه)

ع

عاد - برادر هود - رسول خدا گفتگو می کرد و قوم هود (۸-۵-۹) رحمت القضا
 قوم عاد (ایضا) عاد و هود برادران - رحمت ادب قوم هود و در باب توبه
 (۱۲-۱۱-۵) هود را القدر نجات میدهد (ایضا) عاد و نافرمانی است
 کرد و کافر شدند (ایضا) اشاره به عاد و هود (۳-۱۳-۲) عاد و هود
 هلاک شدند (۱۹-۲۵-۱۴) عاد و هود (۲۰-۲۹-۲۰) عاد و هود بن نوح شدند
 (۱۸-۲۳-۳) عاد و هود توبه کردند و حشر شدند (۲۴-۲۱-۲۰)
 (شود) (چود)

عادیات - سوره العادیات (۳۰-۱۰۰)

علما چند از علما ان یعنی اخبار و را سببان که مال مرد و مظلوم میخوانند در آخر
عذاب خواهن دریافت (۵-۹-۱۰)

عایشه - اشاره بطوفان دروغی که کافران ایمانیه کرده بودند (۱-۲۳-۱۰)

عجباد - بر آیه عبادت الله زمین کشاده است (۲۱-۲۹-۶)

عبداللہ - المختصین چه فائده فهمید (۲۳-۳۷-۲)

عجس - سورہ العنکبوت (۳۰-۸۰)

عجل - در گوشت

عقد - روزهای عید و طلاق (۲-۲۹-۳۰) عید زن بعد از مرد

شهر (ایضا) ایام عید بوقت طلاق باید شمرده (۲۱-۲۵-۱۰)

عیدت چیست (ایضا) (طلاق)

علی در حکم عدل باید کرد (۵-۴-۸) عدل خوبست و قریب تقوی است

(۴-۵-۲) الله بعد از احسان حکم میکند (۱۴-۱۶-۱۳)

عند - (جنت)

عبدال - از عذاب بترساید کرد (۱۵-۱۷-۶) (مجنون)

عبرت - از غرقات بترسید رفتن بر آب سمج (۲-۲۵-۲۵) (حج)

عسرو - (نجاح)

عشیر - اشاره بقصه سزیمیر (۳-۲-۳۵) پیرو و عزیز این الله

یعنی پسر خدا میخوانند (۱۰-۹-۵)

عزیز - عزیز مصر که زانش بر یوسف عاشق شده (یوسف)

عصا - معجزہ موفے بے شمار (۱-۲-۷) عصا صورت اردو ہائیکسٹر
(۹-۷-۱۳) (موسے) (معجزہ)

عصر - سورہ العصر (۳۰-۱۰۳)

عقوبہ - عفو کردن بترتیب (۱۴-۳-۱۱) (۶-۲-۲۵) (۲-۲۵-۲۵-۲۵)

علق - سورہ العلق (۳۰-۹۶)

عمالقہ - اشارہ مبطلہ کردن چالوت عمالقہ را (۱۵-۱۴-۱)

عمر - عمر آدم زیادہ یا کم نمیشود (۲۲-۳۵-۲) (احسن)

عمر - از پیغمبر انت (۳-۳-۴) زن عمران (ایضاً) سورہ آل

عمران (۱-۳)

عمر - وقت حج عمرہ چلو میشود (۲-۲-۱۹ و ۲۴)

عمل - اعمال صالح حسب کتاب (۱-۲-۳) اللہ عمل کے ضیاع

(۲۰-۳-۴) اعمال صالح اجر میآورد (۴-۴-۲۴) (۲-۵-۹)

اعمال ہر ایک نوشتہ میشوند و برور قیامت وزن کردہ خواهند شد

(۱-۷-۱۱) اعمال صالح چہ بنہ ادا و ابرارند (۵-۵-۵) اللہ عمل

مے بنید (۱۱-۹-۱۲) عمل نیک جزاے نیک دارد (۱۱-۱۰-۱)

ہر کس را عمل خوب بکار آید (۵-۵-۵) عمل صالح مغفرت و اجر بسیار آرد

(۱۲-۱۱-۲) ہر فرد وزن کہ عمل صالح دارد و اجر و حیات آخرت یارو

خطا خواهد شد (۱۴-۱۴-۱۱) عمل صالح جزاے خوب دارد (۱۴-۱۱-۱۱)

(۱۱) عمل صالح بدیہار آرد و نیکسند و جزاے نیک میدہد (۲-۲۱-۱۱)

۲۔ جزائے عمل صالح و جنت بہشت (۲۱-۹-۹) (۲۱-۲۲-۲۳) عمل

پیشتر لازم است (۲۰-۲۱-۲۲) کیسه عمل صالح کند چهره

ب (۴۵-۴۴-۴۳) ابن سنیہ علی صالح از صالحانست (۲۰-۱۹-۱۸)

(محل) زینبیت العالیات (ایمان)

[illegible]

(7-16-10)

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب دیوبند

(18-19-20)

عبد الشکور علیہ الرحمہ و آلہ السلام نے ۱۲۰۲ھ (۱۷۸۷ء) میں وفات پائی

وایستاد (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۵۰) (۲۵۱) (۲۵۲) (۲۵۳) (۲۵۴) (۲۵۵) (۲۵۶) (۲۵۷) (۲۵۸) (۲۵۹) (۲۶۰) (۲۶۱) (۲۶۲) (۲۶۳) (۲۶۴) (۲۶۵) (۲۶۶) (۲۶۷) (۲۶۸) (۲۶۹) (۲۷۰) (۲۷۱) (۲۷۲) (۲۷۳) (۲۷۴) (۲۷۵) (۲۷۶) (۲۷۷) (۲۷۸) (۲۷۹) (۲۸۰) (۲۸۱) (۲۸۲) (۲۸۳) (۲۸۴) (۲۸۵) (۲۸۶) (۲۸۷) (۲۸۸) (۲۸۹) (۲۹۰) (۲۹۱) (۲۹۲) (۲۹۳) (۲۹۴) (۲۹۵) (۲۹۶) (۲۹۷) (۲۹۸) (۲۹۹) (۳۰۰) (۳۰۱) (۳۰۲) (۳۰۳) (۳۰۴) (۳۰۵) (۳۰۶) (۳۰۷) (۳۰۸) (۳۰۹) (۳۱۰) (۳۱۱) (۳۱۲) (۳۱۳) (۳۱۴) (۳۱۵) (۳۱۶) (۳۱۷) (۳۱۸) (۳۱۹) (۳۲۰) (۳۲۱) (۳۲۲) (۳۲۳) (۳۲۴) (۳۲۵) (۳۲۶) (۳۲۷) (۳۲۸) (۳۲۹) (۳۳۰) (۳۳۱) (۳۳۲) (۳۳۳) (۳۳۴) (۳۳۵) (۳۳۶) (۳۳۷) (۳۳۸) (۳۳۹) (۳۴۰) (۳۴۱) (۳۴۲) (۳۴۳) (۳۴۴) (۳۴۵) (۳۴۶) (۳۴۷) (۳۴۸) (۳۴۹) (۳۵۰) (۳۵۱) (۳۵۲) (۳۵۳) (۳۵۴) (۳۵۵) (۳۵۶) (۳۵۷) (۳۵۸) (۳۵۹) (۳۶۰) (۳۶۱) (۳۶۲) (۳۶۳) (۳۶۴) (۳۶۵) (۳۶۶) (۳۶۷) (۳۶۸) (۳۶۹) (۳۷۰) (۳۷۱) (۳۷۲) (۳۷۳) (۳۷۴) (۳۷۵) (۳۷۶) (۳۷۷) (۳۷۸) (۳۷۹) (۳۸۰) (۳۸۱) (۳۸۲) (۳۸۳) (۳۸۴) (۳۸۵) (۳۸۶) (۳۸۷) (۳۸۸) (۳۸۹) (۳۹۰) (۳۹۱) (۳۹۲) (۳۹۳) (۳۹۴) (۳۹۵) (۳۹۶) (۳۹۷) (۳۹۸) (۳۹۹) (۴۰۰) (۴۰۱) (۴۰۲) (۴۰۳) (۴۰۴) (۴۰۵) (۴۰۶) (۴۰۷) (۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵۳۹) (۵۴۰) (

المدة: ١١-٩-١١٠ (١١-٩-١١٠)

عبد القادر گیلانی (ریاضاً) و فاکر الدین میرزا و حاجی آقا

(۱۵-۱۶-۱۷) (دنده) (ریشانی) (رایفان)

تغییر - بر روی قریب از شهر شده که بیشتر کان ضلع نیامیر (۱۰-۹-۱)

[illegible]

بدون (۱۴-۱۵) منقح و از مشهور و در روح القدس باور شد (۱۴-۱۵)

عبدالمجید و میرزا ابوالحسن (۱۳۳۵-۱۳۳۶) (میرزا ابوالحسن و میرزا ابوالحسن)

بسم الله الرحمن الرحيم (الحمد لله رب العالمين)

سبحانہ ابن مریم راہمہ اللہ تعالیٰ عنہا

بالازقه و قریب و قیامت در این جهان خواهد آمد (۲۲-۲۵-۴)
 سیح رسول و کلام روح القدس است (۲۳-۲۴-۴) عیسی ابن مریم عیسی
 از بنی اسرائیل که کافر بود بجهنم گره (۱۱-۵-۴) کتابی عیسی علیه السلام
 میگویند کافرند (۳-۵-۴) عیسی علیه السلام و خط و تصدیق حکم الهی بر سر او
 شده (۱-۵-۴) و عده القدر عیسی علیه السلام با او بود (۱-۵-۴)
 روح القدس در او دوداده - در قلم کتابت است - با او بود عیسی علیه السلام
 اموخته شده (ایضا) عیسی و مادرش را الله نشأنا و الیه راجعون (۳-۲۳-۴)
 باز آمدن عیسی نشان قیامت است (۱-۲۳-۴-۱۱-۴) عیسی علیه السلام و مادرش را که
 نبی بنام احمد پیدا خواهد آمد (۱-۲۱-۴-۱۱-۴) عیسی و وحی کرده شده
 (۲۲-۲۴-۴) (سیح) (مریم) (روح القدس)

ع

عز - ابو محمد صدیق با محمد شریق غار بوده (۴-۹-۱۰-۴)
 غارت - مال غارت براس الله در رسول است (۱-۱-۴-۱۰-۴) (انفال) (غنیمت)
 غازی - یکیک غار است از مردگان غنیمت زنده است (۱۱-۲-۴-۱۱-۴) غازی
 در راه خدا جنگ میکنند (۲-۲-۴-۲۳-۴) غازی فی الجمله ثواب میرند
 (۲۰-۲۳-۴) (جهاو) (فی سبیل الله)
 غافل - چه کسی را غافل گویند (۲۱-۴-۴-۲۱-۴)
 عنوا - (غازی)

غفران - اللہ ہمہ گناہ مومنان بخشش خواہد کرد (۲۱۶-۳۹-۶)

غملہ - حق غلامان ادبایہ کرد (۵-۴-۶)

غنیمت - خمسہ یعنی حصہ پنجم از مال غنیمت بر رسول و نویشان قبیلمان
و غیر است (۱۰-۸-۵) گد ام مردان مال غنیمت بناید گرفت

(۲۶۸-۴۸-۳) (غارت) (انفال)

غنیمت - غنیمت کس بناید کرد و غنیمت کس بناید گرفت (۶-۴-۳۱)

ف

فاطمہ - سورہ فاتحہ (۱-۱) ہفت آیت این سورہ برائے وظیفہ مستند

(۱۶-۱۵-۶)

فاسقان - بسیارے از مردمان فاسقند (۶-۵-۷) خرج مال فاسقان

قبول نیست و اعتقاد ندارد (۱۰-۹-۷) بر فاسقان نماز جائز نیست

و بر قبر ایشان فتن واجب نہ (۱۱-۱۱) اللہ بر فاسقان انصاف

(۱۱-۹-۱۲) فاسقان اسراے آتش خواهند داد (۲۱-۳۲-۲)

فاطر - سورہ الفاطر (۲۲-۳۵)

فتح - فتح در دست اللہ است (۹-۸-۱) (۲-۲) سورہ الفتح

(۲۶۱-۱۴۸) (نصرت)

فجر - سورہ فجر (۳۰-۱۹)

فحشاء - اللہ بفحشاء و افعال بدکم میکند (۸-۷-۱۳)

فرعون نے کہنے لگے کہ میں نے خون کے بجائے اہل وقت کا یہ دوا (۲۵-۳۰)
 فرعون نے جنات فرعون کے برائے ہونا سنت (۱۶-۱۸-۱۲) (جنت)
 فرعون نے سترائے آل فرعون (۱-۲-۴) فرعون نے آل کا فرعون (۳۰-۳۳)
 بنی اسرائیل کو ظلم اور باغی یا فتنہ (۴-۵-۱۳) موسیٰ نے فرعون
 کے سرداران کو فرستادہ شدہ احوال اور (۹-۷-۱۳) گفتگو کے فرعون
 کے موسیٰ نے (۱-۳-۱۱) فرعون کے ہاتھ پر اور (۱۳-۱۱-۱۰) فرعون نے
 (۹-۷-۱۴) آل فرعون کا فرعون کے خلیے غذا ہا دیدن و غنہ فرعون نے
 (۱۰-۱-۷) چون فرعون نے فرعون کے یثوبیر اللہ ایمان میں آ رہا (۱۰-۱۱-۱۰)
 (۹) لاش فرعون کے عبرت بنی اسرائیل کے یرون آ رہا (ایضاً) فرعون
 کے وزیرش ہامان و سرداران قوم کے یثوبیر اللہ ایمان میں آ رہا (۲۸-۱۰)
 فرعون کے ذوالاوتاد (۲۳-۲۴-۱۰) موسیٰ کے ہا رہا (فرعون فرستاد
 شدہ (۱۹-۲۴-۲۰) فرعون کے موسیٰ کے (۲۴-۲۰-۲۰) موسیٰ نے فرعون
 کے ہا رہا (فرعون فرستادہ شدہ (۳۰-۱۰) موسیٰ نے فرعون کے ہا رہا
 او فرستادہ (۱۱-۱۱-۹) موسیٰ نے فرعون فرستادہ شدہ ہا رہا (فرعون
 کردہ شدہ (۱۹-۲۰-۲۰) صمد فرعون موسیٰ نے فرعون کے ہا رہا (ایضاً) گفتگو
 موسیٰ نے فرعون (ایضاً) احوال موسیٰ نے فرستادہ شدہ (فرعون کے ہا رہا)
 (۲۵-۱۴-۵) موسیٰ کے (ہا رہا)
 فرعون کے (فرعون کے ہا رہا) (۲۵-۱۱-۱۰) (فرعون کے ہا رہا)
 فرعون کے (فرعون کے ہا رہا) (۲۵-۱۱-۱۰)

فصل - الله برودان فضل میکند (۱۱-۱۰-۹)
فقیه - فقر استحق خیرات هستند (۳-۲-۱) (مساکین)

فلق - سورة الفلق (۱۱۳)
فی سبیل - کیمه فی سبیل الله قتل شده و نهیت (۲-۱۹-۲۴) خرج فی سبیل
محمد و در (۲-۲-۲۴) با جرو و جان فی سبیل الله (۲-۲-۲۴) جنگ کردن
فی سبیل الله (۳-۲-۳۲) خرج که فی سبیل الله کرده شود و تا میشود
(۳-۲-۳۵) جنگ فی سبیل الله چه احب و در (۵-۳-۱۰)
جهاد کردن فی سبیل الله بال چه احب و در (۱۰-۹-۳) (جهاد)
(عنبر) (خبر)

قابیل - پس آدم قربانی برادر او با بیل متبرک افتاده از آن قایل حبه برده
ادرا گشت (۵-۵-۶)

قارعه - سورة القارعه (۱۰۱-۳۰)
قارون - قارون از قوم موسی بود و باعی شده خزانه وافر با داده شده
(۴-۴-۸) منشی افغونی با مان قارون فرستاده شده (۲۴-۲۳)

(شهر خون) (۳-۴-۳)

قاصص - سورة قاصص (۵۰-۲۹)

قاصص - مسأله بیان پیرو و ضلالت او و باب تبصر (۴-۵-۱) (۴-۲۴-۱۶)

بیت المقدس قبله اول مسلمانان بود (ایضاً)

قتل نیکسایکیمه فی سبیل الله قتل شد از هر مکان سینه (۲-۳-۱۹) قتل

خود ممنوع است (۵-۱۴-۵) قتل فی سبیل الله بتر است (۲-۳-۱۹)

(۲۴) در بعضی ماه با قتل و قاتل منع شده (۲-۳-۱۹) قتل تعیین

گرم قتل همه مردمان شده - این نگاه اول شده (۲-۳-۱۹)

قتل اولاد بد است (۱-۴-۱۹) قتل خود حرام است (۲-۳-۱۹) قتل

قتل اسراف نباید کرد (۱۵-۱۴-۱۳) خود کشتن حرام است قتل

اولاد هم را ایضاً کسانیکه فی سبیل الله قتل میشوند بخت میروند

(۲۴-۲۵-۱)

قتل - سوره القدر (۳۰-۹۴) شرف شب که قرآن در آن نازل شد

(۳۰-۹۴-۱) (۲۵-۲۴-۱) (لیلة القدر) (متر آن)

قتل قدرت الله (۲-۲۰) (۳-۳-۳) (۵-۵-۴) (۱۲-۴-۴)

قدرت الله در باب خلقت آسمان و زمین و خیم (۸-۴-۴) پدید آمدن

آسمان و زمین و مستخرج گردانیدن شمس و قمر (۱۳-۱۳-۱۱) شود بقوم خود

قدرت الله در بیان قدرت او و انکسار میسر (۱۲-۱۱-۵) بیان قدرت

او و ثانی بر زمین آسمان و غیره (۱۵-۱۵-۱۵) تحجب از نور و قدرت

الله در آفنده السان (۱۱-۱۱-۱۱) آیه از آسمان می بارد

در زمین مرده را زنده میبارد (۹-۹-۹) الله شیر از جانوران و شراب

از انگوته پدید میآید (۱۱-۱۱-۱۱) قدرت الله و نشانها که او

(۲۱-۳۰-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰)
 کردن زراعت و غیر نباتات (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰)
 رشتن کردن زمین مرده و پنبه کردن میوه نبات و آفریدن نباتات
 (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰)
 (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰) (۱-۲-۳۰)
تک کتاب پاک (۱-۲-۳۰) کسی نتواند مثل آن گفتن (۱-۲-۳۰)
 قرآن بخواند و یاد بگیرد (۱-۲-۳۰) بعضی بدست خود نویسند و
 میگویند که از خدا آمده بهر ائشان (ایضا) جبرئیل قرآن وحی آورد
 (۱-۲-۳۰) خواندن قرآن بهتر (۱-۲-۳۰) قرآن بر رسول نازل شده
 (۱-۲-۳۰) تا وی قرآن خدا میداند (ایضا) قرآن بر ائ علم مین
 مردمان نازل شده (۱-۲-۳۰) قرآن بر محمد برائ تصدیق احکام
 الهی نازل شده (۱-۲-۳۰) اگر قرآن در کافران نازل شد س البته
 مردمان از استعجاب نیستند (۱-۲-۳۰) قرآن بر محمد وحی شد (۱-۲-۳۰)
 قرآن کتاب مبارکست و بر ائ آدمیان مکرم و حایران آمده (۱-۲-۳۰)
 قرآن بعد از استی نازل شده (۱-۲-۳۰) کتاب مبارکست که بر آ
 هدایت مردمان نازل شده (۱-۲-۳۰) قرآن بر محمد نازل کرده شده
 پیروی آن باید کرد (۱-۲-۳۰) قرآن بر ائ مومنان کتاب هدایت
 و رحمت است و تا ویل آن در س ظاهراً و باطناً (۱-۲-۳۰) بوقت
 خواندن قرآن چه آداب واجبند (۱-۲-۳۰) در قرآن عذبه حی و جود

(۱۱-۱۰-۹) آراسته‌ها را از میان آیه‌ها و سوره‌ها برگزیده و در باب بیان کرده
ایمان و در باب (۱۱-۱۰-۹) تفسیر این آیه در سوره بقره است (۱۱-۱۰-۹)
قرآن را تفسیر و تفصیل کتاب است و هر چه در پیش آن است از حدیث و تفسیر
هر چه در قرآن موجود است (۱۱-۱۰-۹) هر چه در آسمان زمین بزرگ خواهد بود
در قرآن بیان کرده شده (ایضا) قرآن در لوح ساخته شد و در پیش
آن لوح است (۱۱-۱۰-۹) قرآن محمد را نازل کرد و آنگاه بر او نازل شد
(۱۱-۱۰-۹) قرآن در عربی نازل شده تا به همه مردم و در آن قبایع است
(۱۱-۱۰-۹) حکیم قرآن گاهی معنی می‌گوید و نه زمین بریده شده و نه در
یکایه آمده (۱۱-۱۰-۹) قرآن مرد را از خطایات و نور می‌آورد (۱۱-۱۰-۹)
آن کتاب قرآن خوش می‌شود و ایضا قرآن پاره پاره آمدن
(۱۱-۱۰-۹) قرآن بر آیه بیان هدایت و رحمت نازل شد (۱۱-۱۰-۹)
بوقت خواندن قرآن اجود باشد یا دیگر نیست (۱۱-۱۰-۹) قرآن روح الهی
نازل کرده و بر آیه هدایت و فروه مومنانست (۱۱-۱۰-۹) کافران
اعتراض آورده اند که امضای و روحی بخیر قرآن می‌آموزد اما از زبان قرآن
عجیب است و زبان قرآن عربی است (ایضا) کسی که زیاده است از زبان
عذاب خورشید و او کافرست (۱۱-۱۰-۹) قرآن هدایت بخیر و نور است
(۱۱-۱۰-۹) در قرآن بیان کرده شده و نام و آن چیست گیرند (۱۱-۱۰-۹)
بوقت خواندن قرآن میان مومنان کافران اندک جدا می‌گردد (ایضا)
کافران در قرآن چندان قابل بودند (۱۱-۱۰-۹) خواندن قرآن بوقت

فجر مشهود است (۱-۹) در قرآن شفا و رحمت برائے مؤمنان نازل شده
 (۱۰-۱۷) (ایضاً) اگر انس و جن سماع شوند یا ندید قرآن آووزن نتوانند که ۱۵-۱۰-۱۷
 در قرآن هر مثل موجود است (ایضاً) قرآن پاره پاره آمده تا اندک اندک
 خوانده شود (۱۵-۱۶-۱۷) در قرآن از هر مثل آورده شده (۱۵-۱۸-۱۹)
 قرآن در زبان عربی برائے بشارت نازل شده و نصیحت است بر آ
 ترندگان (۱۶-۲۰-۲۱) قرآن در عربی فرستاده شده و در آن خوفا
 بیان کرده (۲-۲۱) قرآن همه احوال بر بنی اسرائیل بیان میکند و هدایت
 و رحمت بر مؤمنانست (ایضاً) در قرآن مثلهاست چند برائے نصیحت
 انسان آمده (۲۳-۳۹-۳) قرآن بر محمد نازل شده برائے مردمان
 (۲۴-۳۹-۴) چرا قرآن در عربی شده در عجمی نیامده (۴۱-۴۲-۵)
 قرآن در عربی بر محمد وحی شده برائے اُم القری (۵۲-۴۷-۱) قرآن
 شب قدر مبارک نازل شده مضمون آن کتاب (۴۵-۴۴-۱)
 قرآن شریفیت - حدیثی مثل آن کسی نتواند گفت (۵۲-۵۲-۲)
 قرآن برائے ذکر آسان شده (۲۶-۵۴-۲) قرآن پاکیزه است
 و آزار در حالت ناپاکی دست نباید زد (۲۶-۵۴-۳) قرآن بقیه
 نازل شده (۳۰-۹۷-۱) (کلام انشد) (کتاب)

قرآنی - رسم قرآنی (۲-۲۴-۲)

معرض - قرضه که در راه خدا داده میشود و واپس نماند (۲-۳۲-۲)
 گویا قرض تبخیر یا بدینست (۳-۳۹-۲) گویا قرض یا بقید

میدهد و دوتا میشود (۲۷-۵۷-۲) قرض است (۲۸-۴۵-۲)
 قسری - یکے بعد دیگر قرن پیدا شد و هلاک شد (۷-۴-۱)
 قسری - احسان بقریبان (۱-۱۰۰) حق قریبان دایا میگردد (۵-
 ۴-۶) (۱۵-۷-۳) (بذو القربی)
 قریش - سوره القریش (۳۰-۱۰۴) اشاره به نصر بن کنانه که قریش اول
 اولود (۳۰-۱۰۴-۱)

قسم - تو گند بدست نه بدبان (۲-۲-۲۸) قسم از زنها خوردن
 تا چهار ماه (ایضا) قسم بدفع گفتن بدست (۳-۳-۱) بعد
 شکستن قسم توبه قبول نیست (۱-۹) کسی بخیر بید قسم بیاگوید
 چه ضرر یابند (۱-۸) برائے قسم بگویند بی قصد که
 ما خود نخواهیم شد بر اسے قصد شکستن قسم چه کفارت و جیبست
 (۷-۵-۱۲) قسم نیایش است (۱۴-۱۶-۱۳) بر قسم منافقان
 عسبانیان بید کرد (۲۸-۴۳-۱)

قصص - حکم در باب گرفتن قصاص (۲-۲-۴-۲۲) قاعده قصاص
 بر اسے پیرو و مسلمانان (۴-۵-۷) انتقام زیاده نباید گرفت
 (۱۵-۱۷-۴) (انتقام)

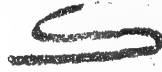
قصص - سوره القصص (۲۰-۶۸)

قلم - سوره العلق (۲۹-۶۸)

قلم - قمار بازی چیست (۷-۵-۱۲) (اسیر)

قمر سون القمر (۲۷-۵۴) اشاره بدو پاره شدن ماه که نشان
 قیامت است و محسنه رسول کریم (۲۷-۵۴-۱) شمس و قمر
 منازل آنها بر است شمار و صاحب کردن سالها هستند (۱۱-۱۰-۱)
 قیامت - احوال و قیامت - از آن روز باید ترسید (۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲)
 (۳-۲-۳) همان روز و پها سیه و صغیر شوند (۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲) بر روز
 قیامت ایمان باید آورد (۵-۴-۳-۲-۱) همه سال این همان روز جمع خواهد
 شد (۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر آن روز ایمان یقین باید آورد (۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) آن روز همه
 جمع خواهند شد (۲-۴-۵) نشانهاست آن روز همان روز و توبه
 نخواهد شد (۲۰-۴-۸) از وقت قیامت خدا آگاه است
 (۹-۴-۲۳) علامات آن روز همه مردمان گرد آیند (۱۲-۱۱-۹)
 بر روز قیامت بر آ کافران چه واردات بوقع رسد (۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 بر روز قیامت عمل همه کس در گردن بسته خواهد شد (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 آثار قیامت و روز با نه است (۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) پیش از آن روز
 هر قریه پاک کرده خواهد شد (۴-۳-۲-۱) همان روز هر کس کتاب عمل خود
 داده خواهد شد که او خواهد خواند (۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بر روز قیامت پسر
 پدر حق نخواهند بود (۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) عدل مقرر
 خواهد شد (۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) بعضی نشانهاست روز قیامت (۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱)
 (۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱) همان روز و آن
 دوست و پاکوایی خواهند داد (ایضا) بر روز قیامت چه حال خواهد

(۱۹-۲۵-۳۴) بروز قیامت جانور سے از زمین پیدا خواهد شد (۲۰-۲۴-۳۴) احوال کافران بروز قیامت (۲۰-۲۸-۳۰) آرزو چه خواهد شد
 روی نمایند (۲۱-۳۰-۳۱) حالت آرزو (۲۱-۳۱-۳۴) علم آرزو پیش
 اندیش است شاید نزدیک است (۲۲-۳۳-۳۴) بروز قیامت است چه خواهد
 آمد (۲۲-۳۴-۳۵) آثار بروز قیامت (۳۳-۳۴-۳۵) آید ان غیبی
 نشان قیامت است (۲۵-۳۳-۳۴) دیگر احوالات آرزو (۲۴-۳۹-۳۹)
 (۳۴-۳۹-۴۰) ایما ندامان از آرزو تیرسند بعضی که در آرزو
 شک دارند گیرانند (۲۵-۳۴-۳۵) بروز قیامت دوست هم دشمن شوند
 (۲۵-۳۳-۳۴) رسیدن نشانهای قیامت خصوصاً پیدا بودن محمد
 خاتم النبیین (۲۴-۳۴-۳۵) احوال و قیامت (۲۹-۳۹-۴۰)
 (۲۹-۳۹-۴۰) سوره القیامت (۲۹-۳۹-۴۰) بروز قیامت چه خواهد
 روی نمایند (۲۹-۳۹-۴۰) (۲۹-۳۹-۴۰) (۳۰-۳۹-۴۰) (۳۰-۳۹-۴۰)
 (۳۰-۳۹-۴۰) بروز قیامت مردگان از قبر با خبرند (۳۰-۳۹-۴۰) (خشر) (رو)

کابین یعنی هر که بوقت نجات داده شود (۲-۳۱-۳۲) (نجات) (طلیق)
 کاذباً - بروز قیامت روئے کاذبان سیاه باشد (۲۴-۳۹-۴۰) کاذبان
 که کتاب ملتذ را دروغ میدانند چه عذاب خواهند خورد (۲۴-۳۹-۴۰)
 (الف) (۲)

کافر - کافران - حالت و سراسر کافران (۱-۲-۳-۴) لعنت بر کافران
 جایز (۱-۲-۱۱) سزا کافران (۳-۳-۳-۳) (۳-۳-۳) کافران بخوانند
 دوست ندارند (ایضا) عذاب کافران (۳-۳-۳-۳) حالت بد کافران
 (۳-۳-۳-۱۳) با کافران دوستی نباید کرد (ایضا) سراسر کافران (۳-۳-۱۸)
 کافران مدت دراز داده شده اند تا گناه زیادتر کرده باشند (ایضا)
 بر کافران چه عذابست (۳-۳-۱۸) کافران شش ساله است
 (۳-۳-۱۵) در کافران چطور نماز باید خواند (ایضا) بعضی رسوم کافران
 (۳-۳-۱۸) کافران از دوست نباید گرفت (۳-۳-۲۰) کافران به مسلمانان
 راه نیابند (ایضا) کافران میان سولان الله فرق میکنند از حق
 خواهند دید (ایضا) کافران گمراه هستند و نمی دانند (۳-۳-۱۲)
 توبه کافران مقبول نیست - ایشان بی عذاب خواهند دید (۳-۳-۱۵)
 بعضی از کافران که در ظاهر مسلمان هستند نه اذول (ایضا) دوستی
 کافران نشاید (۳-۳-۱۵) کافران صورت بوزینه و خنجر گرفته اند (ایضا)
 کافران گویا مرگوان بودند که بعد از ایمان زنده شدند (۳-۳-۱۵)
 اعتراض کافران (ایضا) شبهه کافران در باب کرب (۳-۳-۱۸)
 کافران از خدا می گویند (۳-۳-۱۵) کافران داخل جهنم
 میشوند (۳-۳-۱۰) و اگر توبه نکنند محبوس میشوند (۳-۳-۱۵) بوقت
 قبض روح ملائکه چه عذاب بکافران دهند (۳-۳-۱۵) کافران از
 جانوران هم بدتر اند (ایضا) کافران داخل جهنم خواهند شد (۳-۳-۱۵)

با کافران جنگ باید کرد و با ایشان سختی باید نمود (۱۱-۹-۱۴) کافران
عذاب نیابند و آخرت خواهند دید (۱۳-۱۳-۵) صفت کافران مثل
ایشان (۱۳-۱۴-۳) کافران چه میگویند و رفت (۱۴-۱۴-۴)
کافران بر روز قیامت چه عذاب خواهند دید (۱۲-۱۲-۱۲) غضب است
عذاب نسیم بر ایشانست که بعد ایمان کفر کنند و بر شبه کافران اعتبار
کنند (۱۴-۱۴-۱۴) کافران در قیامت چه سزا خواهند دید (۱۵-۱۴-۱۱)
جهنم برای کافران آماده شده است (۱۴-۱۴-۱۱) اشاره به قصه کافران
و آنهم مسلمان (۱۴-۱۹-۵) کافران تا قیامت در شک میمانند
(۱۴-۲۲-۷) در زمان نوح کافران در طوفان غرق میشوند (۱۸-۲۳-۲)
(۲) عذاب کافران در جهنم است و اگر اجل مقرر نبود با ایشان عذاب نمیدادند
میآمد (۲۱-۲۹-۶) آتش بر کافران لعنت میگردد (۲۲-۳۳-۸)
بر روز قیامت کافران در افسوس چه خواهند گفت (۱۵) کافران
در جهنم چه سزا خواهند دید (۲۲-۳۵-۴) و صفت کافران
(۲۹-۴۱-۱) (کهنه)

کافران - سوره الکافرون (۱۹-۳۰)

کاهن - اشاره به کاهن توحه بودند که با شیطان دوستی داشتند (۱۹-۳۳-۱۱)

کبیره - کبوتر (گناه)

کتاب - بر همه کتب ایمان باید آورد (۵-۴-۲۰) کسی که بر کتب ایمان
شک میآورد غلط میکند (۱۱-۱۰-۱۰) اول بر هر قریه و است حکم

فرستاده شده بعد از آن خرابی بر ایشان سید (۱۳-۱۴-۱۵) الله تعالى بر
 آنها کتاب فرستاده که لیدان هدایت و رحمت پیدا میشود (۱۴-۱۵-۱۶)
 رزق هر روزه بر آنهاست و در کتاب موجود است (۱۱-۱۲-۱۳) (قرآن)
 کافران - این ملائکه برای گمبانی مردمان گذاشته شده اند (۲۱-۳۱-۳۲)
 (۳۰-۳۱-۳۲) (۱-۸۳)

کُرسی - آیه الکُرسی (۳-۲-۳۴) کُرسی الله بر آسمان و زمین گسترده
 شده (ایضا)

کشتی - در دنیا کشتی هم بگفت الله و در (۲۱-۳۱-۳۲) الفخ کشتی بیاباد
 (۱۲-۱۱-۱۴) روبروی موسی خضر کشتی را غرق میکند (۱۵-۱۸-۱۰)
 (نوح) (موسی)

کعبه - بنای ثواب شده و ابراهیم آنرا پاک میکند (۲-۱۵) کعبه قبله
 مقرر شده (۲-۱۴) کعبه بیت المحرام شده (۶-۱۰-۱۳)
 کعبه بابر ابراهیم بر عبادت داده شده (۴-۲۲-۱۴) کعبه بیت الله
 (۳-۱۰) (بیت الله) (بیت الحرام)

کفّار - کفار شکستن سوگند واجب است (۴-۵-۱۲)
 کفّور - جائیکه سخن کفر کند بنیاد نیست (۵-۲-۴) بر آن کفر نمر است
 (۲-۵-۶) زندهای کفر که برای نیاز بنیان میگردند (۴-۵-۱۴)
 کفر عذاب شدید میآورد (۱۰-۱۱-۴) کفر و عمل صالح یکسانند
 (۳۰-۳۱-۵) (کافران)

گفتش - (پاپوشش)

کلام - بر کلام اللہ یعنی بر کتاب ہمارے رسولان میان بیاورد (۵-۴-۲۰)۔
کلام اللہ تبدیل ندارد (۱۱-۱۰-۱۰) کلام طیبہ یعنی کلام خوب شان و رخت
خوبست (۱۳-۱۴-۲) کلام بد مانند رخت بدست و ایضاً (کلمات)
کلام یعنی کسی کہ در ارثان و پدر و تنہا باشد۔ در اینجا حالت میراث
چلو تقسیم باید کرد (۶-۴-۲۴)

کلمات - کہے میتوانند کہ کلمات رب نبویہ اگر ہمہ دریا با سیاہی (۱۶-۱۸-۱۲)
اگر در جہات شوم شوند و بجز سیاہی تا ہم کلمات رب تمام نشوند (۳۱-۳۳-۳)
کنیزک - کنج با کنیز کہے واجب (۵-۴-۲) بر اسے بد کاری کنیزک
چہ نہ است (ایضاً)

کوثر - سورہ الکوثر (۳۰-۱۰۸) نہر کوثر در بیت جالیت (۳۰-۱۰۸-۱)
کہف - سورہ الکہف (۱۵-۱۸) (اصحاب کہف)
کیل کیل یعنی پیمانہ و میزان با اضافہ پیر پیو (۸-۴-۱۶) (۹-۱۱-۱۱)
برادوان یوسف پیمانہ غلہ میارند (۸-۴-۱۱) (میزان) (یوسف)

ک

گاؤ در باب گاؤ حکم بقوم موعی شدہ (۲-۸) صفت ہائے آن
(ایضاً) (نقرہ)

گشتن - در جنگ از کافران گریختن کی واجب کی واجب (۹-۸-۲)

چکان اکثر چکان بدست و گناه است (۲۴-۲۹-۳۰) گمان کافران چیست
(۲۳-۳۸-۳۹) (نخن)

گمراه - گمراهان - راه گمراهان خدا ما را ندهد (۱-۱۱-۱۲) گمراهان در دنیا
چهره نر خواهند دید (۱۵-۱۶-۱۷) کسی که از راه الله گمراه است خدا
خواهد دید (۲۳-۳۸-۳۹) (گمراهی)

گمراهی - جاهلان بیوض هدایت گمراهی محینه زد (۲۱-۲۲) هدایت او گمراهی
ظاهر شده (۲-۳-۳۴) گمراهی در دست الله است (۵-۱۲-۱۳)

(۲۳-۳۵-۳۶) گمراهی هدایت حسب معنی الله است (۱۴-۱۵-۱۶)

گمراهان و گمراهی میباشند (۲۷-۳۴-۳۵) هدایت و گمراهی

هر کس بغض اوست (۱۱-۱۱-۱۱) (هدایت) (گمراه)

گناه - گناه کبیره (۵-۱۶-۱۷) گناه بغض کننده است (۵-۱۶-۱۷) گناه

بندگی بخوبی کردن گناه است (ایضا) گناه دیگران کسی بر خود

نمی تواند آورد (۲۰-۲۹-۳۰) کسی که از گناه کبیره گوشه کند مغفرت

یابد (۲۵-۳۴-۳۵)

گنج - حال گنج گاران بر روز قیامت چه شود (۵۷-۵۸-۵۹) اشاره قبلا

مانین گنج گاران و بے استبار (۱۰-۹-۱۰)

گواه - گواهی - گواهی بخت باید داد اگر چه آن برخلاف والدین خواهد بود

خواه نفس خویش باشد (۵-۳۰-۳۱) اگر اهی بالضاف باید

داد (۵-۲۰-۲۱) بر آس گنجبانی ورثه گواه مقرر باید کرد (۴-۱۳-۱۴)

آتش گواه بنی بنت (۲-۴-۷) بر اثبوت تهمت بر زن پاکه امن

چهار گواه ضرور اند (۱-۲۴-۱۸) (شاهد)

گولشای بنی اسرائیل مدت عبادت گوساله میکردند (۱-۲-۱۱ و ۱۱-۹)

۷-۱۸ (۱۴-۲۰-۴) پیرو گوساله را میپرسیدند (۶-۲۴-۲۲)

(موسی) (بنی اسرائیل)

گوش چشم و گوش دل سوال کرده خواهند شد (۵-۱۷-۴)

ل

لاش - زانغ به سپردم قایل دفن کردن لاش اول میآموزد (۵-۵-۵)

لا یعقل - مردمان اللقیل بتر از بانوران هستند (۹-۸-۳)

لباس - مرد خواه زن را باید که لباس شایسته بپوشد (۸-۷-۳)

لعنت - آتش بر کافران لعنت کرده (۱-۲-۱۱) لعنت آتش چه بد است

(۵-۴-۸) آتش بر ظالمان لعنت کرده (۱۲-۱۱-۴) لعنت شیطان

(۱۵-۱۴-۴) درخت لعنت کرده شده (۱۵-۱۷-۴)

لقمان - سوره لقمان (۲۱-۳۱) غلام حبشی داود بود حکمت باو عطا شد

(۲۱-۳۱-۲) لقمان به سپردن نصیحت میکند (ایضا)

لواطت - زنا یا مردان در قوم لوط (۸-۷-۱۰) منراے باران

برای لواطت (ایضا) (لوط)

لوح محفوظ هر چیز در کتاب که اشاره به لوح محفوظ است نوشته شد (۷-۱۴-۷)

لوط۔ رسول خدا بودہ گفتگوئے اویا قوم خود (۱-۷-۱۰) فرشتگان در
 شکل بچگان بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرشتگان در شکل بچگان
 بنزد لوط میآیند (۱۱-۷-۱۲) فرشتگان احوال ظاهر میکنند و بر قوم
 باران سنگ ببار میارند (ایضاً) آل لوط نجات یابند سوائے زینش۔
 یاران سنگ میبارد در (۱۵-۱-۱۶) لوط را حکم و علم و نجات داده شد
 (۲۱-۵) اسحاق و یعقوب ہم یہ لوط خطا شدہ (ایضاً) حق
 لوط و قوم او (۱۹-۲۴-۹) گفتگوئے لوط با قوم خود کہ بامروان شہوت
 می ورزیدند سوائے زینش ہمہ رانجات داده شدہ (۱۹-۲۴-۱۶)
 لوط برابر اسم ایمان آورد و اورا القدر اسحاق و یعقوب و ابراہیم (۲۹-۳۲)
 نبوت و کتاب در اولاد لوط آمد۔ عذاب بر قومش (۱-۱۶) قوم لوط
 نجات یافت مگر عجزہ اش (۲۳-۳۷-۱۶) آل لوط حشر اب
 شدہ (۲۴-۵۱۶-۲)

طہ۔ سورہ طہ (۱۱۱-۳۰)

لکھ۔ سورہ اللیل (۳۰-۹۲) لیلہ القدر و شرف آفتاب (۳۰-۹۷-۱)

مر

ما ترو۔ (ماروت)

ما ترو۔ سورۃ الماعون (۲۰-۱۰۷)

مال۔ مال مردمان نظم بناید خورد (۲-۲۳) بر آئینہ مردمان مال و اولاد

فقه است (۹-۸-۳۰) مال اولاد زینت حیات دنیا است (۱۵-۱۸)
 و قبال مردان فقر او بسا کین خداوند (۲۷-۵۱-۱) مال فی
 سبیل الله و اولی چه اسب و اولی (۲-۲۴-۳۰) (۵-۳-۴) کسی که در
 چهار سال مدد و چه اسب گیرد (۱۰-۹-۲) (اموال) فی سبیل الله
 ما لا یجوز ان یکتلت فیما فیها (۲-۲۷) ماهی است که حرام شده اند
 (الایضا) در هر سال چهار ماه است که در آن جنگ نکند (۱-۹-۳)
 (شهر الحرام) (۱۱-۱۲)

ماهی قصه ماهیان در زمان او (۹-۷-۱۲) موسی بر قافیت پوش
 بر اے ملاقات خضر بجمع الحسین میرد و ماهی بکند (۱۵-۱۱-۹)
 ما لا یجوز ان یکتلت فیما فیها (۲-۲۷) ماهی است که حرام شده اند
 (الایضا) آن ماهی که در روز شنبه آمد و از آن عید نضا-۱
 شده (الایضا) آن ماهی که در روز میا آمد و هشتاد و نقره شل خوک شده
 و این خدا به شان (الایضا) (خوان)

مؤمنین - اسراف کنندگان اخوان شیاطین هستند (۱۵-۱۴-۱۳) (اسراف)
 متقین - تقوی کنندگان برین کاران بحجت خواهند رفت (۱۴-۱۵-۱۶)
 (تقوی)

مثل مثل علامت مگوک (۱۴-۱۳-۱۰) مثل و مرد که یکم از ایشان نگارست
 (الایضا) مثل و مرد که باغ داشتند المیکم هر چیز در راه خدا انج نمود
 و دیگر نه (۱۵-۱۴-۱۱) مثل حیات دنیا (۱-۲-۳) (ضرب المثل)

مجادله بسوره المجادلہ (۱-۵۸-۲۸)

مجادله - (جہاد) (فی سبیل اللہ)

مجنونا - تمہارا بیکہ آیات التدریج سے بند نہ کیجئے نوحا ہند رفت و عذاب

خواہند دید (۵-۴-۸)

مجمع البحرین موسیٰ ہیمراہی لوش مجمع البحرین بر ملاقات خضر میرود (۹-۱۸-۱۵)

(موسے) (خضر)

مجنوس - میان پیرو و نصار او مجوس اللہ تعالیٰ فیصلہ خواہد کرد (۲-۲۲-۱۴)

محتاج - اگر چیزے بحتاج داوہ نہ نشو و قول نیک بالیشان بایگفت (۱۵-۱۶-۳۱)

(مساکین) (غیرات)

محمد - رسول اللہ بود و پیغام اللہ آوردہ (۱۵-۳-۴) بعد وفات محمدیم

دین او بنایکذاشت (ایضاً) محمد و دیگر انبیاء وحی کردہ شدند (۶-۳۰-۲۲)

محمد اولین مسلمانانت (۲-۶-۴) (۲۰-۶-۸) دین محمد ملت

ابراہیم است (ایضاً) محمد بوقت جنگ بدر تبارک و کافر کترے بنید (۱۰-۹-۴)

اصحاب محمد فرقہ بودند ہماجر و انصار (۱۰-۹-۴) محمد را از

اللہ منع شد تا در حق عزیزان خویش دعاے منفعت نوحا ہد کہ ایشان کافر

بودند (۱۱-۹-۱۴) محمد بر اسے ظاہر گردان آنچه با وحی شدہ بود بات

فرستادہ شد (۱۳-۱۳-۴) اللہ بطرف محمد وحی کردہ کہ ملت ابراہیم را

پیروی کنند (۱۶-۱۶-۱۴) محمد مانند دیگران آدمی است لیکن وحی کردہ شد

(۱۶-۱۵-۱۶) محمد وحی کردہ شدہ و رحمت پر آ عالمیان (۴-۲۱-۴)

محمد اُمّی بود از پیکس درس گرفته و خوانده (۲۱-۲۹-۵) بر محمد وحی می
 (ایضاً) محمد آدمی است اما رسول الله است و خاتم النبیین (۲۲-۳۲-۵)
 کافران محمد را شاعر مجنون میخواندند (۲۳-۳۴-۲) محمد مانند هر مردی است
 مگر با وحی شده که الله واحد است (۱۴-۱۶-۱) بر محمد وحی شد تا هدایت
 مردمان کند (۲۵-۲۶-۵) سوره محمد (۲۴-۲۵-۵) محمد رسول الله است
 و بر اے هدایت فرستاده شد (۲۶-۲۸-۵) (رسول) (وحی)
 محسنین - جز آنکه بکنندگان صیبت (۴-۵-۱۱) انجسین بر گزینان نیست
 . (۱۱-۹-۵) (حنات) (عمل) (نیکان - نیکی)

محجن - (حیض)

مکذّب - سوره البدر (۲۹-۴)

محد - الله بکس مدد میدهد (۱۵-۱۷-۲) عیسی روح القدس مدد داده

(۱۱-۲-۲۳) (۲۳-۲-۲۳) (۷-۵-۱۵) کسی که در راه خدا مال

مردود دهد چه برباید (۱۰-۹-۳)

مکذّب - شعیب برادر لوط را الله بیدین فرستاده (۱۵-۱۷-۱۱) (۱۱-۱۲-۸)

اصحاب مدین بر حال خود ظلم کردند (۱۰-۹-۹) (شعیب)

میل - اعراب از اهل مدینه که بعضی از ایشان منافق بودند (۱۰-۱۲-۱۱) (اعراب)

محرور - مرد از زن درجه بزرگتر دارد (۵-۴-۴) زنا با مردی طوط

خیله سزا دارد (۸-۷-۱۰)

مکذّب - مرد از مردی حرام است (۲۱-۲۲-۲) (۱-۵-۴) (حرام)

مردم - مردان همه یک جماعت هستند (۱۱-۱۰-۲)
مرد - انتہی قاعے از بنی اسرائیل یک مردہ را زندہ کردہ کہ خبر قائل بہ (۲-۱-۹)
انتہی از مردہ زندہ پیدا میکند و از زن مردہ میکند (۲۲-۳۴-۱)

موسیل - رسول

موسل - سورہ المرسلات (۷۹-۷۷-۷۶)

مُرخ - چہا رخ کہ ابراہیم ششہ حکم التذرنہ میثوند (۳-۲-۳۵) انتہی زبان
مرغان پسندیان آموخت (۱۹-۲۷-۲) مرغان بقدرت التذرنہ موایبند
(۱۱-۱۶-۱۱)

مرگ - از برای آخرت بہتر است (۱-۲-۱۱) از مرگ ترسیدن عیب است
(۲-۲-۳۲) مرگ فی سبیل اللہ (۴-۳-۱۵) مرگ باذن اللہ عز و جل
(۳-۳-۱۵) بتقدیر رب مرگ بہر کس میرسد (۱۷-۱۷-۱۷) ہر نفس فی البقہ
مرگ خواہد شد (۱۹-۱۹-۱۹) پیش از مرگ ایمان باید آورد
(۲۲-۱۶-۲۲) (موت) (اجل)

مروءۃ - چہل مردہ و صفات شاخصہ انتہی ہستند (۲-۲-۱۹)
مريض - مريض یعنی جاہل از نماز معافی دارد (۵-۴-۱۵) بصیغہ ماضی
بیچ حسنیہ (۱۰-۹-۱۲)

مريم - تولدہ مريم (۳-۳-۳) مريم از نافع عالم بہتر و پاکتر بودہ (۵-۵-۵)
بشارت مسیح بہ مريم میرسد (ایضا) یہودیر مريم بتیان میکنند (۶-۴-۲۲)
سورہ مريم (۱۹-۱۹) روح القدس بہ مريم میآید بصورت چو آن حسین

۱۶-۱۹-۲۰) گفتگوئے مریم باقی فرشتہ - مریم بچکل میر و وزیر دخت نخل
سے نشیند - و در درہ اور ایشود (ایضاً) زیر آستان درخت شہد آب
پیدا ایشود و نخل طرب میا رو (ایضاً) قوم مریم سے آید - بچہ درہ
بایشان حرف میزند (ایضاً) آن بچہ عیسیٰ بن مریم است (ایضاً) -
منزل سورہ المنزل (۶۳-۲۹)

مسکن - تعمیر مسجد پر مشرکان لازم نیست (۱۰-۹-۳) (مسجد)
مسکن حق مسافر و ابن تبیل ادا باید کرد (۵-۳-۴) (۱۵-۱۴-۳)
غیرات و صدقہ برائے مسافران ہمہ است (۱۰-۹-۱) (مسکن)
مکین - نزاحت احوال مسکین باید کرد (۱-۲-۱۰) غرض ذرہ طعم مسکن
باید داد (۲-۲-۲۳) حق مسکینان ادا باید کرد (۵-۳-۴) (۱۵-۱۴-۳)
در غیرات و صدقہ مسکینان ہمہ حق اند (۱-۹-۱۰) (فقیران)

مسقی - (سکر)

مسجد - روئے بطرف مسجد راست باید کرد (۱-۴-۳) در سجد بوقت نماز
لباس فاخر و پاکیزہ باید پوشید و زینت گرفتن واجب (ایضاً) ایمانداران
مساجد اعتدالاً و می کنند (۱-۹-۳) کافران برائے رسانیدن نیز
مسلمانان مسجد بنامیکروند - اشارہ سجد قبا (۱۱-۹-۱۳) مسجد کعبہ
بنیادش بر تقوے باشد بہتر است (ایضاً)

مسجد - سجد است (۲-۱-۱۸) روئے بطرف مسجد الحرام باید کرد (۱-۴-۱۰)
و (۱۸) در جوار مسجد الحرام جنگ کردن ممنوع است (۲۲-۲-۲۳)

مریم خدیجہ و عیسیٰ بن مریم (۱۶-۱۹-۲۰)

(۱-۵-۴) مُشْرِكُ كُزَا از وقتن مسجد الحرام منع باید کرد (۱۰-۹-۴)
 مشرکین - آسراف کنندگان از اخوان شیطانی هستند (۱۵-۱۴-۳) (اسراف)
 مشغوب - بلکه ام قوم مشغوب باید کرد (۲۴-۲۹-۲)

مسکین (مساکین)

مسلمانان - اگر مؤمنی در ملک غیر مسلمان شدن نتواند و او را باید که
 از آنجا هجرت کند (۵-۴-۱۳) کافران مسلمانان هرگز راه نیابند
 (۵-۴-۲۰) امت ابراهیم نام مسلمان دارند (۱۰-۲۲-۱۴) مسلمانان
 داخل حنث خواهند شد و آنجا که تحق گیرند (۲۵-۳-۱۴-۴)
 (اسلام)

مسیح (عیسی)

مُشْرِك - مُشْرِكَان مُشْرِكَانِخه در باب الله و قرآن دروغها میگویند و سزاوار
 یافت (۴-۴-۳) الله و رسول او از مُشْرِكَان نیراست (۱۰-۹-۱)
 اگر مُشْرِكَان پناه خواهند ایشانرا امان نباید داد تا که کلام الله بشنوند
 (ایضا) بر آس مُشْرِكَان عهد پیش انداخت (۲-۲-۲) تعمیر مساجد بر
 مُشْرِكَان لازم نه (۳-۳-۳) مُشْرِك تَجَسُّس است او را از وقتن مسجد الحرام
 منع است (۱۰-۹-۴) بر آس مُشْرِكَان مغفرت از خدا نباید خواست
 اگر چه ایشان خویش و غریب باشند (۱۱-۹-۱۴) مُشْرِكَان بر دوزخ حشر
 سزا دارند (۱۱-۱۰-۳) مُشْرِك پیروی الله میکنند و گمان مُشْرِك (۱۱-۱۰-۴)
 با مُشْرِكَان صلح نباید کرد (۱۰-۹-۱) (مُشْرِك) زن مُشْرِك بر آس

(۴-۶-۱۱) قریش مسلمانان را از آمدن ملائکہ منع میکردند (۱۰-۸-۵)

مِکِیْلَا - رَکِیْل (پیمایش)

مَلَائِکَت - ملائکہ است بار بار میآورد (۲-۲-۴) بعد مرگ ملائکہ چه میپرسند

(۵-۴-۱۴) همه ملائکہ دم را سجده میکنند مگر ابلیس (۸-۷-۲)

کافران ابودقتیض روح ملائکہ چه عذاب میدهد (۱۰-۸-۷)

الْقُدْرَةُ فرشتگان را به هر نیکوکاری میفرستند (۱۴-۱۶-۱۰) الْقُدْرَةُ

همه ملائکہ را حکم کرده تا آدم سجده کنند و همه ملائکہ سوا ابلیس

فرمان الْقُدْرَةَ بردند و آدم را سجده کردند (۱۵-۱۷-۷) الْقُدْرَةُ ملائکہ

بر نبی صلوة میخوانند (۲۲-۳۳-۷) هر روز خیر را بوقت مرگ ملائکہ

نازل میشوند (۲۴-۴۱-۲) ملائکہ بندگان خدا هستند اما کافران

ایشان را از زمان سپیداشتند (۲۵-۳۳-۲) ملائکہ اعمال هر کس

میبینند (۷-۷-۷) بعضی از کافران ملائکہ را بنا نهادند زمان

میخوانند (۲۷-۵۳-۲) (آدم) (ابلیس)

مِلَّت - (دین)

مُلُک - سوره الملک (۲۹-۷۷) ملک آسمان زمین برآورد است (الله)

مَلَأَ الْجَوْفَ مَوَکَلٌ برآورد قبض کرد و دین (۲۱-۳۲-۱)

مُتَحَنِّنٌ - سوره المتحنن (۲۸-۶۰)

مِن - من و مملوئے بر نبی اسرائیل نازل شده (۹۱-۷-۲)

(۱۶-۲۰-۲) (سوره)

عیات - بوقت مزاحمت فیضیله بقدر رسول اصحاب باید رفت (۵-۴-۸)
 منافقان - چه کس را منافق گفته میشود (۲-۲-۲۵) تفاوت میان
 موافق و مؤمن (۴-۳-۱۸) منافق در ظاهر محبت نماید ولیکن مسلمان
 نیست (۵-۴-۱۲) منافق را دوست نباید گرفت بل در اباید کشت
 (الضیفا) اقسام منافق (ایضا) منافق که بحکم رسول اضی نیست بجهنم
 میرود (۵-۴-۲۱ و ۱۸) منافقان عذاب الیم بینند (۲۰-۲)
 منافقان بقدر افریب میدهند - نماز برایشان درست نه (۲۱-۲)
 منافقان کافران که میان سولان و فریق میکنند عذاب خواهند
 (۶-۴-۲۱) بعضی از منافقان کافران که از دل مسلمان نبودند
 (۶-۵-۴) منافقان از توبیت کارها بر بسته میگردند (۶-۵-۴)
 احوال منافقان (۱۰-۹-۸ و ۴) منافقان فاسق هستند و در جهنم
 خواهند بود (۹-۵-۹) منافقان اخل جهنم بشوند و عذاب بینند
 (۲۴-۴-۱) سوره المنافقون (۲۱-۴۳) بر منافقان و بر سوگند
 ایشان استبار نباید کرد (۲۸-۴۳-۱) منافقان دشمنند ایشان را
 باید کشت (ایضا)

منطقه - سیاهان زبان مرغان آموخته شده (۱۹-۲۴-۲)
 منکر - بر دوشتر حالت منکر چه خواهد بود (۵-۴-۹) منکر رسول کجتم
 برود (۵-۴-۱۴)

موت - موت برای آخرت بهتر است (۱-۲-۱۱) از موت ترسیدن عیب است

(۲۲-۲۲-۲۲) موت از ائمه مقرر است (۴-۳-۱۱) موت تعلق بر
تقدیر دارد (۱۷-۱۷-۱۷) نفس ذاتی موت خواهد پشید (۱۹-۱۹-۱۹) هر جا که
کعبه باشد موتش میسر است (۱۱-۱۱-۱۱) هر نفس موت خواهد پشید
(۲۱-۲۱-۲۱) اگر خجین از موت سود ندارد (۲۱-۲۱-۲۱) کلام (مرگ) را حل
موتی التبری بدله است که بر این نیز از طرف مومنان واجب است (۲۵-۲۵-۲۵)

موز - (نسل)

موسی - وعده چهل شب با او (۲-۲-۲) معجزه عصا که آب از سنگ پیدا کرده
(۷-۷-۷) تعداد فرقه موسی (ایضا) توریت موسی داده شده (ایضا)
موسی یکی از پیغمبران بوده (۱۹-۱۹-۱۹) بود از موسی سوال معجزه و غیره
میکند (۲۲-۲۲-۲۲) ائمه موسی کلام کرده (۲۳-۲۳-۲۳) وعظ موسی تقوم
خود (۱۱-۱۱-۱۱) توریت بر موسی نازل شده (۱۱-۱۱-۱۱) (۱۱-۱۱-۱۱)
موسی بر فرعون سرداران او فرستاده شده (۹-۹-۹) گفتگو
او با فرعون معجزه عصا که بصورت اثر دها میگردد و دید بضا (ایضا)
فرعون جمله ساحران را طلبید (۹-۹-۹) تفاوت میان حجر
ساحران و معجزه موسی (ایضا) ساحران ایمان میآوردند و کرم شدن
پسرا و گداز شدن دختران حکم فرعون (۹-۹-۹) ستر اهل
فرعون بقطا و بلایان و دیگر مثل خاکها و سبزه و قتل (۱۱-۱۱-۱۱) غرق شدن
فرعون با لشکر در دریای قلزم (ایضا) موسی بانی اسرائیل است
از دریای عبور میکند (۹-۹-۹) وعده ائمه موسی در چهل شب تا شمس

تو بت بر موسیٰ نازل شدہ (۱-۱۷) موسیٰ برادر خود ہارون را خلیفہ خود
 میکند (ایضاً) کلام کردن اللہ با موسیٰ و تکلمی دیدار با و نمودن - نازا شدن
 الواح (ایضاً) قوم موسیٰ بچہ گاورا میسرستند (۱-۱۸-۱۹) موسیٰ ہفتاد نفر
 برائے دیدار اللہ میگرنید - صاعقہ بر ایشان عیافتہ و ایشان عی میزند (۱۹-۲۰)
 قصہ موسیٰ و ہارون فرعون گفتگوے ایشان با ہم (۱۱-۱۰-۸) بر تاقہ موسیٰ
 با ساحران - وحی موسیٰ و برادرش آید (۱-۲۱) موسیٰ بفرعون سردارش
 فرستادہ شد (۱۱-۱۲-۹) کتاب موسیٰ دادہ شد (۱-۲۲-۱۰) موسیٰ برائے
 ہدایت قوم فرستادہ شدہ (۱۳-۱۴-۱) گفتگوے موسیٰ با قوم خود در باب کمال
 فرعون و دشمن پسران (ایضاً) اللہ موسیٰ کتاب اودہ نادی نبی اسرائیل شد
 (۱۵-۱۶-۱) نہ آیت بی نشان موسیٰ دادہ شد - فرعون تہمت جاودہ گری بر او
 سے مخد (۱-۲۳) موسیٰ ہمراہی یوشع برائے ملاقات خضر خضر بجمع البحرین میر
 و ماہی بریان میکند (۱۵-۱۸-۹) گفتگوے موسیٰ بفرعون خضر و ماہیگوید کہ
 از ہر واقعہ کہ بیند از و پسر (ایضاً) خضر کشتی را غرق میکند (۱۵-۱۸-۱۶)
 خضر پسرے را قتل میکند و دیوار از جامے آگندہ (ایضاً) خضر حقیقت ہر واقعہ
 مذکور میکند (ایضاً) موسیٰ رسول اللہ بود و نبی مخلص (۱۶-۱۹-۱۴) موسیٰ بجا
 طہر خواندہ شد - برادرش ہارون بر آید دادہ شد (ایضاً) موسیٰ آتش سے بنید
 (۲۰-۲۱-۱) موسیٰ بودی مقدس طہرے میرسد و کلام رب سے شنود (ایضاً) اورا
 وحی حکم نازل شدہ - معجزہ عصا وید بینا (ایضاً) موسیٰ بفرعون فرستادہ شد
 و برادرش ہارون وزیر او کردہ شد - بمادر موسیٰ و خواب وحی آمدہ و او موسیٰ

بنکرده صندوق در دریا انداخته که آن فرعون رسید (۱۹-۲۰-۲۱) موسی
 باز بنادر خود رسید و پرورش یافته و از غم نجات یافته (ایضا) گفتگو می ایشان
 با فرعون (ایضا) موسی بیان قدرت الهی میکند (ایضا) امین همه مردمان موسی
 میجو میگویند (۱۹-۲۰-۲۱) همه ساحران در گمان میمانند و غلط نموی فرعون
 در باب جزای اعمال نیک (ایضا) موسی در دریا راه خشک یافته و فرعون
 که پیش فتنه غرق شد (۱۹-۲۰-۲۱) سامری قوم موسی را بکراه میآورد
 موسی بعد چهل روز باز میآید و قوم خود را بصیحت میکند سامری از مردمان
 زیور با گرفته گوساله میسازد و میگوید که این اله است (ایضا) موسی و هرون
 معجزه داده شد ایشان از رب خودی ترسیدند (۱۷-۲۱-۲۲) موسی
 و برادرش هرون بطرف فرعون و سرداران او آمدند با و کتاب داده
 شد (۱۸-۲۲-۲۳) کتاب با و فرستاده شد و بر او شلارون هم با و داده
 شد (۱۹-۲۵-۲۶) موسی ب قوم فرعون فرستاده شد که ظالم بودند به هرون برادرش
 هم حمله شده هر دو فرعون میزدند و در باب هرون بنی اسرائیل بشام گفتگو
 میکنند (۱۹-۲۴-۲۵) موسی پیش فرعون میجو میگوید معجزه عصا و یدریا
 (۲-۲۷) همه ساحران جمع میشوند و موسی مقابل میکند موسی برایشان
 غالب میشود و ایشان همه سجده میکنند (۳-۲۸) موسی با قوم خود از دریا
 میرود و فرعون که پیش میرود غرق میشود (۲۸-۲۹) قضا موسی که آتش تپید
 (۱۹-۲۴-۲۵) موسی آواز از غیب میشنود معجزه عصا و یدریا میکند (ایضا)
 بنادر موسی وحی میشود که موسی را در دریا اندازد (۲۰-۲۸-۲۹) آل فرعون آن

صندوق میکیشند (ایضاً) بآدر موسیٰ را برائے شیر و ادون مطلقند
 (ایضاً) موسیٰ شخصے را ہلاک میکند (۲-۲) موسیٰ از شفر
 بہ ندین مے گزید (ایضاً) موسیٰ بر چاہ دوزن مے بیند ایشانرا
 آب میبجھد موسیٰ را بہ پدر خود مے برنماید و را نوکر میکند (۳-۳)
 کیے ازان زمان را موسیٰ در کجھ میند (ایضاً) بعد تم مے مے
 بطرف کجھ آتش مے بیند (۴-۴) آسجی فریاد مے شنود کہ من
 خدایم موسیٰ عصا مے اندازد کہ مار میشود (ایضاً) محبہ یضیا
 فہم میکند (ایضاً) موسیٰ برائے ہارون دعا میجو اہد (ایضاً)
 لشکر فرعون را بدریا مے برد (ایضاً) اللہ موسیٰ را بنی خود میکند
 و کتاب باو میفرستد (۵-۵) در ایام اوقارون و فرعون و
 ہامان عذابا دیدند (۲۰-۲۹-۳۰) برائے ہدایت بنی اسرائیل کتاب
 باو دادہ شدہ (۲۱-۳۲-۳۳) بعضے از مفسدان بر موسیٰ تمکشتن
 ہارون مے نہند (۲۲-۳۳-۳۴) احسان اللہ بر موسیٰ و ہارون
 (۳۳-۳۴) موسیٰ بفرعون و ہامان و قارون فرستادہ شدہ
 و گفتگو مے ایشان (۲۴-۳۴-۳۵) موسیٰ ہدایت و کتاب باو
 شدہ و وارث بنی اسرائیل کردہ شدہ (۳۵-۳۶-۳۷) موسیٰ کتاب
 دادہ شدہ (۳۷-۳۸-۳۹) موسیٰ بفرعون فرستادہ شدہ و قصہ او (۳۹-۴۰-۴۱)
 احوال موسیٰ و فرعون (۴۱-۴۲-۴۳) موسیٰ بفرعون فرستادہ شدہ
 (۴۴-۴۵-۴۶) احوال او (۴۶-۴۷-۴۸)

مُؤْمِن - مُؤْمِنَان - غُلَامِ مُؤْمِن - نِجْمِ الْمُشْرِكِ (۲-۲-۲۷)
 کافر و دست مؤمن نباشد (۳-۳-۳۰) مؤمن را چه حساب مل
 میشود (۴-۴-۴۰) تفاوت میان مؤمن و منافق (۵-۳-۱۸) مؤمن
 چه ثواب خواهد یافت (۶-۲۰-۲۰) (۷-۵-۱۸) مؤمن را نباید که
 مؤمن را نبیند و الا سزاوار (۸-۱۳-۱۳) مؤمنان چه حساب میکنند
 (۹-۱۸-۱۸) اگر رهبر و دوزار او پیدا نیان بر اندازند و اعمال
 نیک دارند از خوف آزاد هستند (۱۰-۵-۱۰) سوره المؤمن
 (۱۱-۲۴-۲۴) چه کسی از مؤمن خواند (۱۲-۱-۱۲) مؤمنان را چه
 بسیار حاصل خواهد شد (۱۳-۴-۲۱) مؤمنان از الله هدایت میکنند
 (۱۴-۲۲-۲۲) مؤمنان داخل بهشت خواهند شد (۱۵-۱۴-۱۴)
 مؤمنان را باید که پدر و مادر خود را که کافر باشند دوست بگیرند (۱۶-۹-۱۶)
 مؤمنان نماز بخوانند و زکوة میدهند (۱۷-۹-۹) جنات عدن بر آن
 وعده کرده شده (۱۸-۱۱-۱۱) مؤمنان در اسخان چه حساب دارند
 (۱۹-۴-۲۲) مؤمنان با جران و جاهلان در عجب عظیم دارند
 (۲۰-۹-۱۰) جنات فردوس بر آن مؤمنانست (۲۱-۱۲-۱۲) مؤمنان
 چه کارها میکنند - ورثه فردوس ایشان خواهد رسید (۲۲-۱۸-۱۸)
 الله بؤمنان بعوض مال جنت میدهد (۲۳-۱۱-۱۱)
 (۲۴-۱۸-۱۸) وَهُوَ الْمُؤْمِنُونَ (۲۵-۱۸-۱۸)
 محبت - بهما جران - که تا نیک در راه خدا هجرت نکنند چه ثواب دارند (۲۶-۱۴-۱۴)

همانجا و مجاز پنجم سبب باید (۱۰-۹-۱) همانجا و مجاز فرقه بودند از
اصحاب محمد (ایضا) همانجا و انصار بخت خواستند رفت
(۱۱-۹-۱۳) بهمانجا و انصار افتد و باره معافی اذ (۱۱-۹-۱۴)
همانجا که از طلب علم کافران وطن خود گداشته اند در دنیا و آخرت
اگر خواهند یافت (۱۱-۱۴-۴)

مفسر- کابین (۲-۲-۳۱) مفسر زبان لازم (۴-۴-۴) بنابر
میست- (عهد) (و عده)

میکشاید- میزان برابر باید نهاد (۱۱-۴-۱۹) (۱۱-۴-۹) شعیب قوم خود را
از کم کردن وزن و میزان منع میازد (۱۱-۱۱-۸) (کیال) (وزن)
نیز- (ورثه)

میکشود- یعنی قمار بازی گناه بزرگ است (۲-۲-۲۴) میخیزد
(۱۲-۵-۴)

میکشاید- بر تپش و میکشاید ایمان واجب (۱۲-۲-۱) شیطان
جبریل و میکشاید او دیده در جنگ پدرا از ابو جهل بگریخت (۱۰-۸-۴)

ناقص- متضعین اگر مسلمان باشند در ملک کافر میمانند
مضاف هستند (۵-۴-۱۴)
ناقص- سورة النازعات (۳۰-۴۹)

ناس - سوره الناس (۳۰ - ۱۱۴).

ناقه - از گشتن ناقه شود راسخ شده (۱۲ - ۱۱ - ۹) ناقه بمعجزه از سنگ برآید
و پیغمبر (ایضا) قوم شود ناقه را می کشند و میزای میبند (ایضا)
قوم صالح بخلافت گشتن ناقه را می کشند (۸ - ۷ - ۱۰) الله ناقه را بطوبی
وکیل بنشود و او که از گشتن شد (۱۵ - ۱۴ - ۹) ناقه و حق سبحانه
(۱۹ - ۲۶ - ۸) ناقه صالح گشته شد (۲۷ - ۵۴ - ۲)

نباء - سوره النبا (۳۰ - ۷۸).

نبات - الله تعالى از باران قسام نبات پیدا کرده (۷ - ۴ - ۱۲) همه نبات
در زمین موجود هستند و این قدرت الله است (۱۹ - ۲۴ - ۱) (الله)
(قدرت)

نبی - بنیان نبی گیت و چه معنی دارد (۵ - ۴ - ۹) بر همه بنیان اعدا
مستند (۸ - ۴ - ۱۴) بنیان براس معشر حین هم فرستاده شدند
(۸ - ۴ - ۱۵) گسائیکه نبی را ایند امیر سانشد و غلب خواهند
(۱۰ - ۹ - ۸) نبی نه خزانده دارد و نه غنیب میداند و نه فرشته است
(۱۲ - ۱۱ - ۳) بعضی انبیاء بر بعضی فضیلت داده شده (۱۵ - ۱۴ - ۹)
کاثران در باب نبی پیغمبریتند (۱۸ - ۲۳ - ۴) از وراج مادران آن
مستند (۲۱ - ۳۳ - ۱) بنی شام و بشار و نذیر و سراج میست
(۲۲ - ۳۳ - ۹) که آدم از وراج نبی را اعلان کرد (۷ - ۴) در خانه نبی بود
و دعوت طعام نباید رفت و نه بعد از وفات نبی بزوجه او و نه خارج باید

(۳۰-۳۱) آئند و ملاک بر بنی جملوات و دور و میفرستد مومن را تمام چنین

کردن واجبست (الضیاء) بنی براب مردان بشیر و نذیر است (۳۲-۳۳)

(۳۴-۳۵) بنی براب است مردان آند که از کسی بگریزند و از آن (۳۶-۳۷) ایما

ایما بخدا و فرستاده شدند که مردان بالیشان مسخری کردند و در حق

پاک شد (۳۵-۳۶-۳۷) (ایما) (رسول)

فحبت (۳۸-۳۹) ایما مردان نجات میدهد (۴۰-۴۱-۴۲) الله یکتبی نوح و را کبان

ایما نجات بخشید (۴۳-۴۴-۴۵) (۴۶-۴۷-۴۸) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۴۹-۵۰-۵۱) الله شیب نجات داده (۵۲-۵۳-۵۴)

فحبت (۵۵-۵۶) ایما مردان نجات میدهد (۵۷-۵۸-۵۹) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۶۰-۶۱-۶۲) الله شیب نجات داده (۶۳-۶۴-۶۵)

ایما نجات بخشید (۶۶-۶۷-۶۸) (۶۹-۷۰-۷۱) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۷۲-۷۳-۷۴) الله شیب نجات داده (۷۵-۷۶-۷۷)

فحبت (۷۸-۷۹) ایما مردان نجات میدهد (۸۰-۸۱-۸۲) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۸۳-۸۴-۸۵) الله شیب نجات داده (۸۶-۸۷-۸۸)

ایما نجات بخشید (۸۹-۹۰-۹۱) (۹۲-۹۳-۹۴) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۹۵-۹۶-۹۷) الله شیب نجات داده (۹۸-۹۹-۱۰۰)

ایما نجات بخشید (۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳) (۱۰۴-۱۰۵-۱۰۶) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹) الله شیب نجات داده (۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲)

ایما نجات بخشید (۱۱۳-۱۱۴-۱۱۵) (۱۱۶-۱۱۷-۱۱۸) الله یکتبی نوح و را کبان

نجات بخواد و (۱۱۹-۱۲۰-۱۲۱) الله شیب نجات داده (۱۲۲-۱۲۳-۱۲۴)

داد (ایضا) (زن)

فخ - یعنی از آیات قرآن باعث طعن پیرویان نسخ شده (۱-۲-۱۳)
نشده - (مکر)

تثانیاً - (آیات) (قدرت) (الله)

بضاراً - یعنی آنکه ایمان دارند در این باشند (۱-۲-۸) و پیروان پیوسته
ولضاراً در باب قبله (۱۳-۱۴) الضار از رنگ زرد بر آیدین بکار می‌برد

(۱-۲-۱۴) ابراهیم و دیگر بنیان نبیه بود و نه ضاراً (۱۴-۱۵)

اعتقاداً و ضاراً بر پدر و پسر روح القدس (۴-۵-۱۳) قولها علی‌حدود

ایشان در باب سحر (۴-۵-۱۰) الضار او بود و گفتند که اولاد الله

بهتیم (۴-۵-۳) استقامت از دوستی بالضرار انشاید (۱-۲-۸)

اگر الضار را بر الله ایمان دارند از خوف آزاد هستند (۱۰-۱۱)

میخیزد این الله میخوانند (۱-۹-۵)

ضیاح - الله پیروان ضعیف‌تر کرده (۸-۴-۱۹)

نصو - سوره النصر (۳۰-۱۱۰)

نصرت - نصرت و فیروزی در دست الله است (۹-۱-۱) (۲-۲) (نسخ)

نصیب - هر مرد و زن نصیب مقرر (۵-۴-۵) نصیب برای کس

مقرر است (۱۴-۱۴-۴)

نعمت - نعمت الله انکار نباید کرد (۱۴-۱۴-۱۵) نعمت الله از شمار

بیرونست (۱۴-۱۴-۲)

نفس - قتل نفس حرام است (۱-۶-۱۹) التبریح نفس کلیف نمیدهد
(ایضاً) نفع و ضرر نفس خود را احتیالاً کسب نیست (۹-۶-۲۳) خلقت
عالم از یک نفس و جان (۹-۶-۲۴)

فقته (حسب)

نکاح - نکاح با زن در عدت جایز نیست (۲-۲-۳۰) نکاح با یک زن گناه
ولاکن سه یا چهار هم رواست (۴-۴-۱) نکاح با کدام زن واجب نیست
(۴-۴-۱) نکاح با کدام کس از خویشان حلال و با کدام حرام (ایضاً)
نکاح با زنان بیوه و غلام هم رواست (۱۸-۲۴-۴) نکاح با زن بعد
طلاق هم جایز میشود (۲۲-۳۳-۶) (زن) (رساء)

نماز - نماز را قیام باید داشت (۴-۶-۹) مردمان نمازی از یکسانند
(۹-۴-۲۱) مؤمنان نماز میخوانند و رکوع میدهند (۱۰-۹-۹)
بوقت غروب آفتاب و تا یکی شب نماز باید کرد (۱۵-۱۷-۹) نماز
با دلبستگی باید خواند و تمام آیه (۱۲-۱۲) پیش از طلوع آفتاب
و پیش از غروب او و شب و قحط تسبیح و نمازند (۲۶-۵۰-۱۳)
(صلوات)

فصل - سوره النمل (۱۹-۲۷) سلیمان بپادشاهی انقل میرسد (۱۶-۲۷-۲۷)
گفتگو با سلیمان با نمل (ایضاً) (مور) (سلیمان)
نوح - نوح از بنیامان بوده (۳-۳-۴) نوح رسول خدا بوده گفتگو
او با قوم خود (۸-۴-۶)

نجات کشتی نوح از طوفان و غرق شدن کا ذابن (ایضاً) قوم نوح و عباد
 شود و قوم ابرہیم و اصحاب مدین ہمہ از انیان بر جان خود ظلم کردند
 (۱۰-۹-۹) بر نوح و دیگر نبیان وحی شدہ (۶-۴-۲۳) قصہ نوح گفتگو
 ابوباقوم خود-نوح یکے از سمنین بود-انند اورا بمعہ دوستان نجات
 دادہ (۱۱-۱۰-۸) نوح بقوم خود فرستادہ شدہ (۱۲-۱۱-۱۳) بحجت قوم نوح
 (ایضاً) گفتگوے نوح با قوم خود (ایضاً) نوح وحی کردہ شدہ (۱۲-۱۱-۴-
 نوح کشتی میسازد-قوم بران مسخری سے کند-تنور خوش میزند-بختہ ابرہیم
 جانور داخل کشتی میشود-طوفان موج میزند (ایضاً) نوح سپر اسے طلید
 (ایضاً) سپر ش میساید و غرق میشود-تاجہل روز آسے بارد-و بعدش
 ماہ کشتی بر جل چودی سے نشیند-نوح از اند سوال بر حق سپر خود میکند
 و سوال رد میشود (۱۲-۱۱-۴) و عہدہ اند یا نوح کہ باز آفتے پرامش نازل
 نحو اہدشد (ایضاً) نوح از رسولان اند بودہ (۱۳-۱۲-۲) بحجت قوم با
 رسولان (ایضاً) نوح یکے از انبیا بودہ (۱۴-۱۹-۴) نوح از سختی آزار
 کردہ شدہ و دشمنان او غرق کردہ شدند (۱۶-۲۱-۴) نوح بقوم
 فرستادہ شد گفتگوے و بحجت ابوباقوم خود (۱۸-۲۲-۲) نوح حکم اند شتی
 میسازد-طوفان از تنور سے کید و کافران غرق میشوند (ایضاً) قوم او
 کہ بر نبی دروغ میگفتند غرق شدند (۱۹-۲۵-۴) قصہ نوح و برادرش
 انور او قوم او را کشتی نجات دادہ میشود (۱۹-۲۶-۴) نوح رسول خدا
 بودہ و چنبال کم از یک ہزار سال عمر داشت (۲۰-۲۹-۳) بابت طوفان

کشتی اور ان نجات داده شد (۲۳-۳۴-۳۰) نوح با قوم خود قدرت
 ابد را بیان میکند (۲۹-۴۱-۲۱) ذکر نوح (۲-۵۱۴-۲) سور
 نوح (۲۹-۴۱) نصیحت نوح بقوم خویش (۲۹-۴۱-۱)
 نود- حورہ الثور (۱۸-۲۴) در آخیل هدایت و نور نازل شده (۵-۶)
 (۱۸-۲۴-۵) شد نور آسمان زمین است مثل آن (۱۸-۲۴-۵)
 نوشته- بهر کس نوشته میرسد (۱۰-۹-۷)
 نینا- از پی ایش زراعتها و جانور این بنام الله باید داد (۱-۴-۱۶)
 نیا- گنبد باید داد (۱-۵-۶) (۱-۵-۶) (زکوة)
 نیک- هر نیک بزرگتر کند میاید (۲۵-۲۵-۲) نیک بدین
 یکان و برابریست (ایضا) (نیک) (عمل) (باقیات الصالحات)
 نیکجخت- کسی که نیکجخت و سعادت در شیت آرام خواهد یافت (۱۲-۱۱-۹)
 نیکان- نیکان ایما نذاران چه اسمی است (۸-۷-۵) جائے
 بهتر یعنی جنات عدن برائے ایشانست (۱۶-۱۴-۳) نیکان
 چه اسم بنید (۱۵-۱۸-۴) بعضی فضیلتها سے نیکان (۲۹-۲۰)
 (۱-۷۰) نیکان چه لذتها بنید (۲۹-۷۴-۱)
 نیکو- نیکو- جز آن نیکو و سترافے بدیها حسیت (۹-۷-۱۱)
 (۱۱-۱۰-۳) نیکو بدیها را مینمزد (۱۲-۱۱-۱۰) هر کسکه ایضا
 وعده الله کند و خوف خدا دارد و صبر و صلوة میکند بهشت خوا
 رفت (۱۳-۱۳-۳) هر کس که برخلاف این نیکو میکند بر او

لعنت ہست (ایضاً) نیکی پر اسے لعن کر گندہ ہست و بہی ہم پر اور
(۱۵-۱۴) (عمل) (باقیات الصالحات) (صالح)

و

واقعتہ: سورۃ الواقعہ (۲۷-۵۶)
وادی النمل گفتگوئے سلیمان با مہوران در وادی النمل (۱۹-۲۶-۲۷)
وادی مقدس طوطی۔ موسے بآن وادی میرود و کلام رب بگوشش میرسد
(۱۶-۲۰-۱)

والد۔ احسان بوالدین واجب (۱-۲-۱۰) حق والدین ادا باید کرد
(۳-۴-۶) احسان با ایشان باید کرد۔ (۸-۹-۱۹) بوالدین
صبر بانی باید کرد و قول تعظیم با ایشان باید گفت و در حق ایشان
و علی رحمت باید کرد (۱۵-۱۷-۳) حق والدین در دنیا از ہمہ
بالا تر است لکن از دین حق اللہ کمتر است (۲۰-۲۹-۱) سگر اللہ
و والدین باید کرد (۲۱-۳۱-۲) بوالدین احسان باید کرد کہ ایشان
بر اسے ادلاء تکلیف میکنند (۲۶-۴۶-۲) از والدین پری
نباید شد (ایضاً) .

وحد۔ وحدت اللہ (۲-۲-۲۰) (۳-۳-۲) وغیرہ (اللہ)
وحی۔ جبرئیل قرآن را بر حق آورده (۱-۲-۱۲) بر محمد و نوح و دیگر نبیان وحی
نازل شدہ (۶-۴-۲۳) قرآن بر محمد وحی شدہ (۷-۴-۲)

چنین فقط آدمی است نه ملک و نه خزانه دار و لاکن بر او وحی نازل شد

(۵-۱-۱) وحی بیک مرد براس مردمان تعجب شده (۱۱-۱۰-۱)

هر چه اندر وحی میسند بران پیروی باید کرد (۱۱-۱۱-۱) بجز حال بر

وحی معتقد باید بود (۱۲-۱۱-۲) بجهت حکمت وحی شده (۱۵-۱۴-۳)

وحی بطرف رسول الله شده و الله او را انبیا گان خود برگزیده (۲۲-۲۱-۲)

(۳۵-۳۴-۳) به محمد و دیگر رسولان وحی میشد (۲۴-۲۳-۴) (۲۶-۲۵-۴)

(۱) وحی بر نبی نازل میشود (۵۳-۵۲-۱)

و ذمه - وصیت در باب آن واجب (۲۲-۲۱-۲) و رتبه از والدین اقربا

بر وزن (۴-۳-۱) حصه و رتبه براس اولاد و والدین و غیره

(۲-۱-۲) و رتبه بر قرابت منحصر (۵-۴-۳) (میراث)

وزن - برتر از دوسه راست وزن باید کرد (۸-۷-۱۱) روز قیامت

اعمال هر یک زن کرده خواهند شد (۸-۷-۱) بر آبروی وزن

ضروریست (۱۵-۱۴-۳) (میزان)

وصیت - وصایا - وصیت بوقت مرگ واجب (۲۲-۲۱-۲) بعد مرگ

وصیت بزنهار کردن (۲۲-۲۱-۳) بر آنکه گمانی و رتبه گواه مقرر

باید کرد و غیره (۷-۶-۱۴)

وضو - آداب وضو (۵-۴-۲)

وعد - وعده الله حق است (۱۱-۱۰-۴) بوقت بستن و عهد

باید گفت (۱۵-۱۰-۳) (عهد)

وفا۔ وفات بعد پندرہ (۳-۳-۶) (الطہاء) .
وقت۔ وقت نماز عبادت (۱۱-۳۰-۲) (منازل) (صلوات)

سبیل۔ سبیل آدم۔ قرآنی سبیل قبول افتادہ ازان برادرش قابیل جس پر
اور گشت (۶-۵-۵) (قابیل)

ہجرت۔ ہجرت۔ گناہ گنہ در راہ خدا ہجرت کنند (۲-۲-۲۷) یا ہجرت
ثواب دارو (۴-۳-۲۰) یا حیران فی سبیل اللہ را اللہ رزقی ثواب
میرساند (۱۷-۲۲-۸) یا حیران دشمنان در عظیمیم دارند (۱۰-۱۰-۱۰)

(۳-۹) (مہاجر)

ہاروت۔ ہاروت و ماروت۔ شیطانی گناہ بابل بزرگ و سرگردان سے
(۱۲-۲-۱۲) (ماروت) (بابل)

ہارون۔ یحییٰ اور سلوان بودہ (۶-۴-۲۳) موسیٰ پر اور خود ہارون را

خلیفہ خود میکند (۹-۷-۱۷) موسیٰ و ہارون معجزہ دادہ شدہ بود

(۱۷-۲۱-۴) ہارون موسیٰ پر اسے مدد دادہ شدہ (۱۶-۱۹-۱۶) (۱۶-۱۶)

(۲-۲۰) ہارون ہم دہی شدہ۔ او پہلے موسیٰ بفرعون میں

وہی ہا اسرائیل را بشام سے پرند (۱۹-۲۶-۲۶) بزمینی تہمت کشتن ہارون

سے تہمت (۲۲-۲۲-۹) (موسیٰ) (فرعون)

ہاشم۔ وزیر فرعون بود و یحییٰ گناہ زنیہ کشت (۲۰-۲۸-۱۰) موسیٰ بفرعون

وہاں قارون فرساؤں شد (۲۴-۲۰-۳۷) (فرعون)
 ہشتاد-۱- ہدایت اللہ ہدایت حقیقی بہت نہ دیگر (۱-۲-۱۱) اگر اللہ ہدایت
 کہے میچند سینیہ او باسلام میبکشد (۱-۲-۱۱) ہدایت اللہ
 مفید بہت (۱-۲-۱۱) کہ آدم مردمان پر ہدایت بہتند (۱-۲-۱۱)
 ہدایت در دست خداست (۱-۲-۱۱) اللہ ان کن ہدایت میکند
 کہ پیروی رضائے او میکند (۱-۲-۱۱) ہدایت آنست کہ اللہ
 میکند (۱-۲-۱۱) اللہ بطرف حق ہدایت میکند (۱-۲-۱۱)
 ہدایت و گمراہی ہر کس بنفس دوست (۱-۲-۱۱) ہدایت در دست
 خداست بھکہ میخواید میدہد (۱-۲-۱۱) ہدایت و گمراہی
 حسب مرضی اللہ بہت (۱-۲-۱۱) بغير خدا کہ ہدایت میکند
 مگر بھکہ کہ او خواہد (۱-۲-۱۱) ہدایت و گمراہی در دست اللہ
 (۲-۳۵-۲۲) (گمراہی)

ہشتم-۱- سلیمان ہر ہر امنی میداند انتظار او میکند (۱-۲-۱۱) ہر ہر خبر
 بلقیس نے آرد (ایضاً) گفتگو سے ہر ہر بلقیس جو آب سلیمان
 میآرد (۱-۲-۱۱) سلیمان (بلقیس) (اسلام)
 ہشتم-۲- قرآنی (۱-۲-۱۱) نیا کعبہ بنایداد و از اہمیت بنایداد
 (۱-۲-۱۱) (قرآنی) (غیاث)

ہشتم-۳- کوئی - زیادہ گوئی و درین بناید کرد (۱-۲-۱۱)
 ہفت- ہفت آیہ سورہ فاتحہ وظیفہ خوبست (۱-۲-۱۱) جملہ ہفت زمین

حق تبارک و تعالیٰ ادا بابت کرد (۷-۵-۴) طمع مال ایشان بناید کرد و نزدیک

آن نباید رفت (۱-۴-۱۹) (۱۵-۱۴-۱۳)

یحییٰ - پیغمبر بوده - بزرگوار بشارت او داده شده (۳-۳۱-۱۴) اللہ باؤ

در پیری پسندیدم - حکم اللہ که نشیب پاکست و خوشند (۱۶-۱۹-۱۱)

بخیله پاک و امن و پیغمبر کار بوده (ایضاً) کار نامے پیغمبر کرد -

(۴-۲۱-۱۶) زکریا

یٰللهُ - دست اللہ بند نیست کشاده است یعنی دست قضا مبر

(۴-۵-۶) دست اللہ پر دست بیعت کنندگانست (۲۶-۱۸-۱)

ید بیضا - معجزه موسیٰ (۹-۷-۱۳)

یس - سوره یس (۲۲-۳۶)

یسع - نام یکی از پیغمبران (۷-۶-۱۰)

یعقوب - ابراهیم یعقوب نصیحت میکند (۱۲-۲-۱۶) یعقوب یکی از رسولان

بوده و وحی کرده شده (۶-۲۳-۱۴) ابراهیم را بشارت اسحاق -

یعقوب از اللہ می آید (۱۲-۱۱-۷) نعمت اللہ به یعقوب (۱۳-۱۲-۱۱)

اللہ ابراهیم اسحاق و یعقوب پسندید (۱۶-۱۴-۳) اسحاق و یعقوب

به لوط داده شده (۱۵-۲۱-۵) یوسف

یوسف - سوره یوسف (۱۲-۱۲) خواب یوسف باب یازده ستاره و غیره

(ایضاً) تغییر پدرش (ایضاً) مژده و پاداش برای قتل یوسف

(۱۲-۱۲-۲) از پدر رخصت پذیرند و یوسف را بگسل میزند یوسف

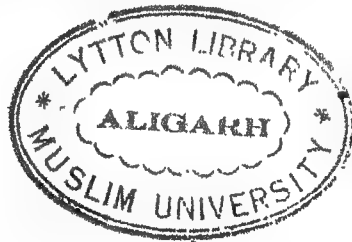
در چاہ میاندازند۔ قافلہ آنجا میرسد و معلومے اندازند و یوسف را
 بیرون میارند (ایضاً) اور اور مصر فرستند (۱۲-۱۲-۱۳) غرض
 اور میخرد و فرزند جو میکند۔ التذریع علم تعبیر و تفسیر می آموزد۔
 عزیز بر او عاشق میشود و بر او خیبر میکند۔ یوسف بکر زن گرفتار شود
 (ایضاً) زمان مصر و ستھانے خودے پرنداز صیرت (۱۲-۱۲-۱۴)
 یوسف در زندان قید میشود (ایضاً) و دو جوان دیگر در آن زندان
 رشتن یوسف هستند۔ خواب بینند و تعبیر میکنند (۱۲-۱۲-۱۵)
 یوسف برقیق و غلام میکند (ایضاً) ملک خواب مہمت کا دفرہ و مہمت
 کا دلاغر و مہمت خوشہ خشک و مہمت ترے بنید (۱۲-۱۲-۱۶) یوسف
 تعبیر آن خواب میکند (ایضاً) زن غرض حقیقت را بیان کند (۱۲-۱۲-۱۷)
 برادران یوسف می آیند و اور اے شناسند۔ (۱۷-۱۲-۱۸) و با فریادند (ایضاً)
 برادر یوسف را باز میارند (ایضاً) یوسف ایشانرا اہمیت دزدی میدہد
 (۱۲-۱۲-۱۹) یوسف برادر خود را غلام کرد و یوسف (ایضاً) یعقوب خبر
 میرسد و او افسوس میکند (۱۲-۱۲-۱۰) یوسف خود را حاضر میارند (ایضاً)
 قتیض یوسف یعقوب بے زند چشم اور روشن شود و ہمہ بصرے آید
 (۱۲-۱۲-۱۱) تعبیر خواب یوسف میشود کہ ہمہ برادران بحیرہ باو میکنند
 (ایضاً) یعقوب بربنی اسرائیل فرستادہ شدہ (۱۲-۱۲-۱۴)
 یوشع۔ قصبہ پیش و خضر موسے (۱۵-۱۶-۹) موسی بہر ای پوش برآ
 ملاقات خضر لہج اسبرین میرود و ہای بریان میکند (ایضاً)

یونس - نام کے انجیل (۷-۶-۱۰) سور یونس (۱۱-۱۰) تو م او عدد
 دیدہ در دنیا یقین آوردند و امان یافتند۔ کسے دیگر بچین امان یافت
 (۱۱-۱۰-۱۰) یونس یعنی ذی النون و تاریکی سے مایہ پاک نہ
 و نجات یافت (۱۷-۲۱-۶) یونس از مادران جن قبل بود برائے
 پر ایت مشرکان پہنچوئے رفت۔ در راہ اور اور آب میاں انداز
 ماہی اور افر و بگیرد و باز بکارہ سے اندازد (ایضاً) یونس کے
 رسولان بود۔ در کرم ماہی فتح باز بیرون آمد (۲۳-۳۷-۵) صاحب
 الحوت۔ اشارہ بہ یونس (۲۹-۶۸-۲) پیش آمد برگزیدہ است
 (ایضاً) کے از انبیا بودہ (۶-۴-۲۳)

یہود۔ یہود کہ ایمان دارند در امن باشند (۱-۲-۸) یہود و نصاریٰ
 خود را از دیگران بہتر میدانند۔ (۱۱-۱۰-۱۰) یہود و کفر میکردند
 (۱۱-۲-۱۱) یہود در کتاب خود تغییر تبدیل کردند (۲-۲-۲۱)
 ایشان برانے یافتن تعریف مردان کار ہائے بیکردند (۷-۱۱-۱۱)
 (۶۹-۱۱-۱۱) یہود بر کتاب خود عمل میکردند (۳-۳-۳) بعضے آخر انبیاء
 ایشان (۷-۴-۷) بسحر و طاعت عتبار داشتند۔ (۸-۱۱-۱۱)
 از مومنین سوال معجزہ بکشد و گو سالہ را میپرسند۔ ایشان کفر کرد
 دو عدہ بستند (۶-۴-۲۲) یہود بر مہم بہتان کردند (ایضاً)
 اگر یہود پراندا ایمان دارند و اعمال نیک کنند از خوف آزد
 بستند (۵-۱۰-۱۰) یہود و نصاریٰ کہ منافق ہستند برانے

دوستی مسلمانان لایق نیستند (۶-۵-۸) بر یهود که ام جانوران
 خرامند (۸-۴-۱۸) دوازده اسباط یهود (۹-۷-۲۰) متن و سبک
 برای ایشان نازل شده (الضأ) شکل بوزینه بدل شدند (۲۱-)
 یهود عزیز الیسر اللہ میخوانند (۱۰-۹-۸) بر یهودیم همان
 حرام شده که بجهت بیان کرده شد (۱۶-۱۵-۱۱) اللہ
 پروردگیا مت میان نصارا و مجوس فاصله خواهد کرد (۲۲-۱۲)
 (موسی) (بنی اسرائیل)

بسم الله الرحمن الرحیم

تعداد حروف سجا و حرکات و سکونات قرآن شریف

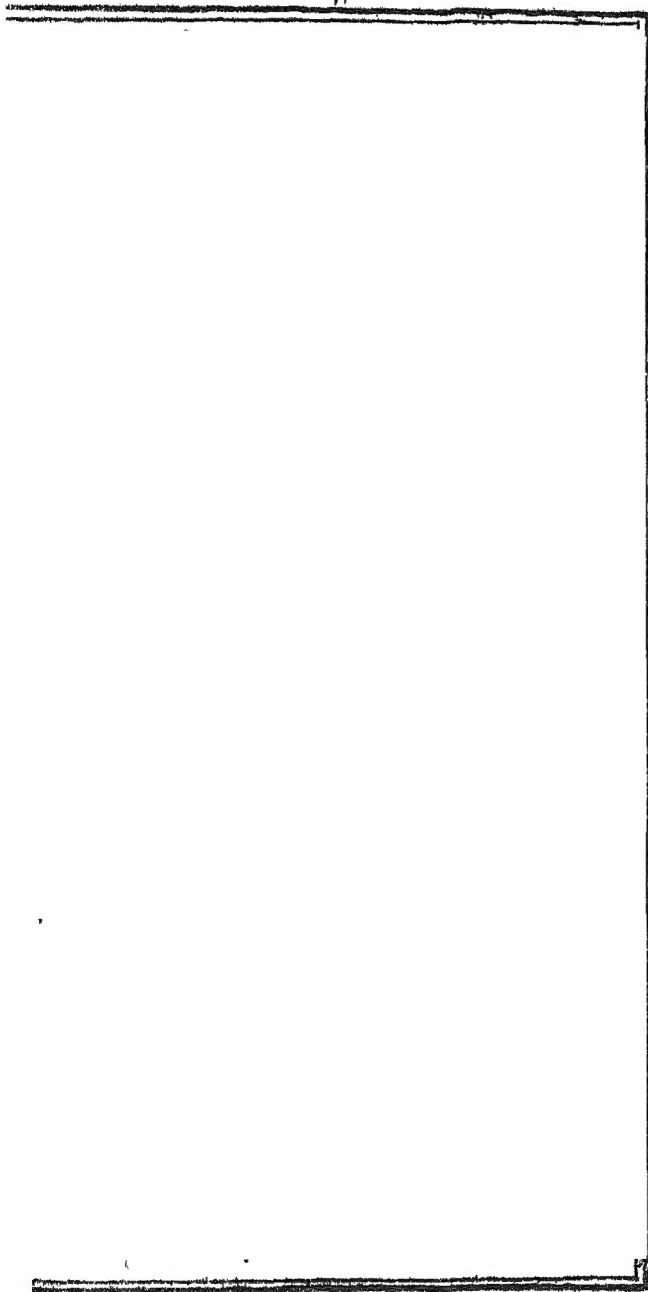
(مَوَاقِفُ قَوْلِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رَجَبٍ كَذَلِكَ السَّبْعُ الْفَقِيهَ ابْنُ الْوَلِيدِ سَمِعْتُهُ يَقُولُ)

۴۲۳	اعشار کوئی	۱۶۴۳۰	کلمات
۶۲۳	اعشار بصری	۳۲۰۲۶۰	حروف
۸۴۲	اغناس کوئی	۳۵۲۳۳	فصاحت
۱۲۳۶	اغناس بصری	۸۸۰۴	ضمانت
۶۲۳۶	آیات کوئی	۳۹۵۱۲	کسرات
۶۲۱۶	آیات بصری	۱۰۵۶۸۳	نقاط
۶۲۵۰	آیات شمسی	۱۷۷۱	مات
۶۲۱۲	آیات کنی	۱۲۵۲	تشذیرات
۶۲۱۳	آیات عراقی	۱۱۴	سورۃ
۶۶۶۶	آیات عامہ	۵۴۰	رکوع

۱۲۷۴	ط	۴۹۸۷۲	ا
۸۳۲	ظ	۱۱۴۴۵	ب
۹۲۲۰۰	ع	۱۱۹۹	ن
۲۲۰۸	غ	۱۲۷۶	ث
۸۴۹۹	ف	۳۲۷۳	ج
۶۸۱۳	ق	۹۷۳	ح
۹۵۲۲	ک	۲۴۱۶	خ
۳۳۳۲	ل	۵۶۶۲	د
۲۶۵۳۵	م	۴۶۹۶	ذ
۲۲۵۶۰	ن	۱۱۷۹۳	ر
۲۵۵۳۶	و	۱۵۹۰	ز
۱۹۰۷۰	ی	۵۸۹۱	س
۳۷	لا	۲۲۵۳۶	ش
۲۵۹۱۹	ی	۲۰۱۳	ص
		۱۶۰۷	ض

مجمع عند المتأخرین
مجمع عند المتقدمین
الغنی
سبعة
سبعة
اختلاف

12.

2925 12.14 (R)
 CALL No. { 396 ACC. No. 254.
 AUTHOR قلیچ بیگ، میرزا
 TITLE مفتاح القرآن

(R) Acc. No. 254.
 Class No. 2925 12.14 Book No. 396
 Author قلیچ بیگ، میرزا : 1184
 Title مفتاح القرآن -

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

